

ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูด
ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

จอมขวัญ สุทธิพันธ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากทุนวิจัยสำหรับบุคลากรคณะศิลปศาสตร์
ประเภททั่วไป ประจำปี 2563
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Suprasegmental Features and Sound Variations Spelt as if Spoken
in Thai LINE Stickers

Jomkwan Sudhinont

This study was financially supported by research grant for personnel
of Faculty of Liberal Arts in the General Category for 2020,
Prince of Songkla University

ชื่อเรื่อง: ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์
ไลน์ภาษาไทย

ผู้วิจัย: จอมขวัญ สุทธินนท์

พ.ศ.: 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ตามแนวคิดเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียง ว่าด้วยเรื่องทำนองเสียง เจตนาในการสื่อสาร ว่าด้วยเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน โดยรวบรวมสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวด Popular creators' stickers ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' sticker) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง จำนวน 20 ชุด มีสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยจำนวนทั้งสิ้น 752 อัน แล้วคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามแนวคิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร จำนวน 302 อัน และมีกลุ่มตัวอย่างสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวน 187 อัน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร จำนวน 302 อัน พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นมากที่สุด จำนวน 189 อัน คิดเป็นร้อยละ 62.59 เป็นสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่แสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด จำนวน 115 อัน คิดเป็นร้อยละ 60.84 และไม่พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาคาดคะเน และพบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกน้อยที่สุด จำนวน 113 อัน คิดเป็นร้อยละ 37.41 เป็นสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่แสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด จำนวน 88 อัน คิดเป็นร้อยละ 77.89 เป็นสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่แสดงเจตนาในการสื่อสารแบบเสนอแนะน้อยที่สุด จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.89

ผลวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวน 187 อัน พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมากที่สุด จำนวน 129 อัน คิดเป็นร้อยละ 68.98 พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยรองลงมา จำนวน 32 อัน คิดเป็นร้อยละ 17.12 และพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยน้อยที่สุด จำนวน 26 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.9

คำสำคัญ: ลักษณะเหนือหน่วยเสียง ทำนองเสียง การเปลี่ยนแปลงของเสียง การสะกดตามเสียงพูด สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

Title: **Suprasegmental Features and Sound Variations Spelt as if Spoken in Thai LINE Stickers**

Researcher: Jomkwan Sudhinont

Year: 2020

Abstract

The objectives of this article were to examine relationships between the suprasegmental of tone of a word or words on LINE stickers written as spoken in Thai and purposes of communication and sound changes of words written as spoken on LINE stickers in Thai. The study was based on the concepts of suprasegmental of tone, purposes of communication, types of sentences classified according to purposes of communication, conditioned sound changes of written Thai words and unconditioned sound changes of written Thai words affecting usage of the present Thai sounds. Data were collected from stickers in Thai from LINE store created from May 1, 2019 and backdated to a total of 20 sets in the category “Popular Creators’ Stickers” totaling 752 pieces of stickers. Then stickers that served the objectives of the study were selected as sample of the study. There were 302 stickers for analysis of relationships of the suprasegmental of tone of a word or words and purposes of communication while there were 187 stickers that had spoken Thai words with sound changes written on them.

The results of the analysis of relationships between the suprasegmental of tone of a word or words and purposes of communication found in the 302 stickers were as follows. The tone most frequently found was a rising tone in 189 or 62.59% of the stickers of which 115 or 60.84% were with the purpose of informing. However, no stickers with a falling tone indicating expectation were found while stickers with simply a falling tone were the least found at the frequency of 113 pieces or 37.41%. For stickers showing the purposes of communication, the most frequently found were stickers with the purpose of informing with a total of 88 stickers or 77.89% while the least frequently found was only one sticker or 0.89% with the purpose of suggesting.

The results of the analysis of sound changes of words written as spoken in Thai on 187 LINE stickers in revealed that the most frequently found were sound changes of words written as spoken affecting usage of the present Thai sounds with a total of 129 or 68.98% of the stickers. This was followed by 32 or 17.12% of the stickers with conditioned sound changes combined with unconditioned sound changes of words affecting usage of the present Thai sounds. The least frequently found were 26 or 13.9% of the stickers with unconditioned sound changes of written Thai words.

Keywords: Suprasegmental, tone, sound change, spelt as spoken sounds, LINE stickers in Thai

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยดำเนินการโครงการและรายงานการวิจัยเรื่อง “ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” สำเร็จได้ด้วยดี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำไพรัตน์ สุทธินนท์ เป็นผู้แปลบทความย่อทั้งบทความวิจัยและรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ จึงขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ท้ายที่สุดขอขอบคุณงานวิจัยและวารสาร คณะศิลปศาสตร์ ที่ดำเนินการให้โครงการและรายงานการวิจัยเรื่องนี้ได้รับเงินทุนสนับสนุน ประจำปีงบประมาณ 2563 สัญญารับทุนเลขที่ LIA6304076S

จอมขวัญ สุทธินนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	- 1 -
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	- 3 -
กิตติกรรมประกาศ	- 5 -
สารบัญ	- 6 -
สารบัญตาราง	- 9 -
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทย	8
เสียงพูดในภาษาไทย	9
การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทย	11
ข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน	18
แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาไทย	22
การลงน้ำหนักเสียง	22
ทำนองเสียง	26
จังหวะเสียง	28
แนวคิดเกี่ยวกับเจตนาในการสื่อสาร	28
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาของสมาชิกในสังคม	30
แนวคิดเกี่ยวกับ LINE และสติ๊กเกอร์ไลน์	30
งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาไทย	31
งานวิจัยเกี่ยวกับการสนทนาออนไลน์	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
แหล่งข้อมูล	39
การรวบรวมข้อมูล	40
แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41

วิธีเสนอผลการวิจัย	41
4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร	42
ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตก	42
ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้น	49
5 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	57
การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	57
การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	64
การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	86
6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
สรุปผลการวิจัย	107
ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร	107
การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	111
อภิปรายผล	126
ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร	127
การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	128
ข้อเสนอแนะ	131
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	133
ภาคผนวก ก ข้อมูลสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	140
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	161
ภาคผนวก ค บทความเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” ได้รับการตีพิมพ์แล้ว	164

ในวารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรีซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการไทย
สาขา Social Sciences ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ตัวอย่างสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ใช้อักขระสะกดคำแตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ	2
ตารางที่ 2	ตัวอย่างสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดสติกเกอร์ไลน์สะกดด้วยคำตามเสียงพูด	3
ตารางที่ 3	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียงอันเกิดจากการเลื่อนฐานกรณ์ตามอิทธิพลของสระระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)	12
ตารางที่ 4	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียงอันเกิดจากอิทธิพลของคำข้างเคียงซึ่งมีความหมายตรงข้ามกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง	12
ตารางที่ 5	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยดั้งเดิม	13
ตารางที่ 6	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการสับที่เสียงระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)	13
ตารางที่ 7	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน เสียงในภาษาไทยโบราณ และเสียงในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ	14
ตารางที่ 8	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้	15
ตารางที่ 9	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงโดยการตัดเสียงหรือสูญเสียงที่ใช้ในภาษาไทยตามหลักกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไป	15
ตารางที่ 10	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงโดยการเพิ่มเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้กับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นอื่น	16
ตารางที่ 11	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นเหนือ	16
ตารางที่ 12	การเปรียบเทียบเสียงของคำที่เสียงวรรณยุกต์ต่างกัน	17
ตารางที่ 13	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ปุ่มเหงือกกับเสียงที่เพดานแข็ง	17
ตารางที่ 14	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่มีสระเสียงสั้นกับเสียงที่ถูกทำเสียงสระให้ยาว	17
ตารางที่ 15	การไม่ลงน้ำหนักเสียงเมื่อมีพยางค์หรือคำลงน้ำหนักเสียงมารับข้างท้าย	23
ตารางที่ 16	การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียง	23
ตารางที่ 17	การออกเสียงพยางค์หรือคำที่ลงน้ำหนักเสียงร่วมกับพยางค์ที่ไม่ลงน้ำหนักเสียง	24
ตารางที่ 18	การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนัก	25
ตารางที่ 19	การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนักพิเศษ	26

ตารางที่ 20	ประโยคที่มีทำนองเสียงตก	27
ตารางที่ 21	ประโยคที่มีทำนองเสียงขึ้น	27
ตารางที่ 22	รายการชุดสติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers	39
ตารางที่ 23	ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงตก	48
ตารางที่ 24	ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้น	56
ตารางที่ 25	การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย	63
ตารางที่ 26	การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย	83
ตารางที่ 27	การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย	103

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีบทบาทในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของคุณคนมาอย่างปฏิเสธไม่ได้ว่า บุคคลไม่สามารถหลีกเลี่ยงที่จะติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยไม่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น Facebook Messenger, WhatsApp, WeChat, Skype ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่ให้บริการส่งข้อความระบบอักขระ และรูปภาพ ร่วมกับการสื่อสารโดยใช้สัญญาณเสียงพูด และสัญญาณภาพเคลื่อนไหว ได้แบบทันทีทันใด นอกจากนี้โปรแกรมประยุกต์เหล่านี้ยังสามารถสร้างกลุ่มเพื่อให้มีจำนวนสมาชิกร่วมแบ่งปันข้อมูลเพิ่มได้อีกด้วย

ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2560 สังคมไทยใช้ LINE ซึ่งเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่ให้บริการส่งข้อความมากเป็นอันดับ 2 ของโลก กล่าวคือ มีจำนวนผู้ใช้บริการมากกว่าร้อยละ 83 ของประชากรไทย (it24hrs, 2560) นอกจากนี้ LINE ยังเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่มีการใช้บริการสูงสุด และมีผู้ดาวน์โหลดสูงเป็นอันดับ 3 ในประเทศไทย (WP, 2561)

เหตุที่ LINE ได้รับความนิยมสูงสุดในสังคมไทย เนื่องจากไม่ได้ให้บริการเพียงการส่งข้อความ โทรศัพท์ และวิดีโอคอล ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศได้ทุกที่ทุกเวลาบนทุกระบบปฏิบัติการของโทรศัพท์เคลื่อนที่และบนคอมพิวเตอร์โดยไม่มีค่าธรรมเนียมการใช้บริการ แต่ยังสามารถแบ่งปันได้ทั้งรูปภาพ วิดีโอ และข้อความเสียง นอกจากนี้ ยังให้บริการอื่น ๆ อาทิ ข่าวสารล่าสุดจากศิลปินที่ผู้ใช้บริการชื่นชอบ และคุปองพิเศษจากสินค้าที่ห้อยดัง การส่งอาหาร (Food Delivery) รถรับส่ง (Taxi) สินค้าออนไลน์ (LINE Giftshop) การรับส่งบุคคล อาหาร และไปรษณีย์ (Parcel Delivery: LINE MAN) ฯลฯ ซึ่งเหมาะกับวิถีชีวิตของสังคมไทยปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้บริการ LINE ยังคงใช้บริการส่งข้อความสูงสุด สังเกตได้จาก SPONSORED STICKERS โดยเฉพาะอย่างยิ่งสติ๊กเกอร์ไลน์ประเภทแทนคำพูดทั่วไป เช่น “สวัสดี” “ขอบคุณ” หรือ “โอเค” ได้รับความนิยมสูงสุดถึงร้อยละ 52 นอกจากนี้ ยังมีสติ๊กเกอร์ไลน์แบบเคลื่อนไหว และสติ๊กเกอร์ไลน์แบบมีเสียงประกอบอีกด้วย (The Flight 19 Agency: Formerly TWF Digital, 2561) อีกข้อมูลหนึ่งที่สนับสนุนว่าผู้ใช้บริการ LINE ให้ความสนใจสติ๊กเกอร์ไลน์ คือ จำนวนนักวาด (Creators' sticker) สติ๊กเกอร์ไลน์ใน LINE STORE ประเทศไทย ที่เพิ่มขึ้นจำนวน 2 เท่า ในระยะ 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2561 กล่าวคือ มีจำนวนนักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์เพิ่มขึ้น 350,000 คน (Manjaiwong, 2561) และมีสติ๊กเกอร์ไลน์เพิ่มขึ้นจำนวน 9 เท่า จากปี พ.ศ. 2560 (ฐริตา บุญล้อม, 2561) จำนวนผู้ใช้บริการ LINE ที่ซื้อสติ๊กเกอร์ไลน์จึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามมาด้วย

ด้วยถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์สื่อความหมายและอารมณ์ได้สะดวกกว่าการพิมพ์ข้อความขนาดยาวในหลายโอกาส รวมถึงการใช้อักขระแตกต่างไปจากการสะกดตามมาตรฐานการสะกดคำซึ่งมักเป็นการสะกดตามเสียงพูด ที่ลดความเป็นทางการในการสื่อสาร ทำให้คู่สนทนารู้สึกถึงความเป็นกันเอง ใกล้ชิด เข้าถึงความรู้สึกได้ดี จึงตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ LINE

หากมองในมุมของการสื่อสารที่ไม่ได้เผชิญหน้ากันระหว่างคู่สนทนา การสะกดคำที่มีความหมายเดียวกันให้เหมือนกันเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ใช้บริการ LINE ที่ใช้อักขระสะกดคำแตกต่างจากคู่สนทนาอาจมีปัญหาบ้างหากมีภูมิหลังเกี่ยวกับคำหรือถ้อยคำนั้นแตกต่างกัน ดังตัวอย่างสติ๊กเกอร์ไลน์ในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่ใช้อักขระสะกดคำแตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ

ลำดับ	สติ๊กเกอร์ไลน์	ชื่อชุดสติ๊กเกอร์ไลน์	การสะกดคำแตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ	เสียงของคำ	การสะกดคำตรงตามมาตรฐานการสะกดคำ	เสียงของคำ
1.		BNK48 Kimi wa Melody	เจี้ยยม	[cjiám]	เยี่ยม	[jiám]
2.		Chubby Girl by Ton-Mai	เตง	[teenj]	ตัวเอง	[tua-?eenj]
3.		Auongrom Nong Bina	แหลั่วแต่ ...	[lèw tɛ̀ɛ]	แล้วแต่ ...	[lɛ̀ɛw tɛ̀ɛ]

ตัวอย่างสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ใช้อักขระสะกดคำแตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ ดังตารางที่ 1 ข้างต้น คำที่ 1. ได้แก่คำว่า “เจี้ยยม” [cjiám] มาจากคำว่า “เยี่ยม” [jiám] คำที่ 2. ได้แก่คำว่า “เตง” [teenj] มาจากคำว่า “ตัวเอง” [tua-?eenj] และคำที่ 3. ได้แก่คำว่า “แหลั่วแต่ ...” [lèw tɛ̀ɛ] มาจากคำว่า “แล้วแต่ ...” [lɛ̀ɛw tɛ̀ɛ] อย่างไรก็ตาม การสะกดแตกต่างกันนั้นยังถือเป็นการสื่อสาร (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 34-35) เนื่องจากการใช้บริการ LINE ในการสื่อสารไม่ใช่ช่องทางทางการสื่อสารที่เป็นทางการ และผู้ให้บริการ LINE มีเหตุผลหรือเจตนาที่จะสะกดให้แตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ แต่กลับสามารถสื่อสารได้ตรงกัน

การใช้อักขระแตกต่างไปจากการสะกดตามมาตรฐานการสะกดคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์ แสดงให้เห็นว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเสียง ผู้ใช้ภาษาจำนวนมากไม่เข้าใจว่าธรรมชาติของภาษาต้องมีการเปลี่ยนแปลง จึงมองว่าการใช้ภาษาที่ไม่ถูกหลักเป็นความวิบัติหรือเป็นความเสื่อมของภาษา ทั้งที่ผู้ใช้ภาษาจำนวนมากไม่ยอมใช้ภาษาไม่ถูกหลัก แต่สามารถสื่อสารกับคู่สนทนาได้โดยไม่มีปัญหา เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากผู้ใช้ภาษายึดภาษาเขียนเป็นหลัก แท้จริงแล้วมิใช่ความ

วิบัติหรือความเสื่อมของภาษา หากเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงทางภาษาของภาษาที่มีผู้ใช้พูดในชีวิตประจำวันนั่นเอง (วิไลวรรณ ฆนิษฐานันท์, 2526, น. 4-5)

เสียงในภาษาที่สมบูรณ์เกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษาเปล่งเสียงที่สามารถจำแนกเป็นส่วน ๆ อย่างอิสระ (segmental) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ ร่วมกับเสียงที่ไม่สามารถจำแนกเป็นส่วนอย่างอิสระ (supra-segmental) ซึ่งก็คือลักษณะเหนือหน่วยเสียง ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ (นิสา คักดี เตชยนต์ ยุพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 32) แม้ภาษาไทยเป็นภาษามีสวรรณยุกต์ (tone language) แต่เมื่อผู้ใช้ภาษาเปล่งเสียงย่อมประกอบด้วยทำนองเสียง และแม้ทำนองเสียงไม่ใช่ลักษณะสำคัญของภาษาไทยเนื่องจากไม่ได้มีอิทธิพลทำให้ความหมายของคำเปลี่ยน แต่มีอิทธิพลทำให้ความหมายของถ้อยคำเปลี่ยน กล่าวคือ ทำนองเสียงมีส่วนเพิ่มสีสันระหว่างคู่สนทนา ทำให้คู่สนทนาเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ส่งสาร หรือมีหน้าที่สะท้อนนัยบางประการในการสื่อสาร (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237) นอกจากนี้ ทำนองเสียงยังส่งผลให้การพูดเป็นธรรมชาติ เช่น เมื่อปรับการออกเสียงตามมาตรฐานการสะกดคำของถ้อยคำจาก “เขาไม่มาใช้ไหม” [khăw mâj maa châj mǎj] เป็นการออกเสียงให้มีทำนองเสียงแบบทำนองเสียงขึ้น “เค้าไม่มาใช้มัย” [khw mâj maa châj máj] กล่าวคือ ออกเสียงให้ท้ายถ้อยคำมีระดับเสียงสูง ทำให้การพูดเป็นธรรมชาติกว่า (นิสา คักดี เตชยนต์ ยุพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 53)

นักवादสติเกอร์ไลน์มักสะกดถ้อยคำที่ปรากฏในสติเกอร์ไลน์ตามเสียงพูดที่ประกอบไปด้วย ท่วงทำนองเสียง (intonation) ซึ่งเป็นธรรมชาติของภาษาที่เรียกว่าลักษณะเหนือหน่วยเสียง กล่าวคือ ผู้ใช้ภาษาไทยใช้ระดับเสียงพูดขึ้นลงแทบตลอดเวลา ดังตัวอย่างสติเกอร์ไลน์ในตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตัวอย่างสติเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักवादสติเกอร์ไลน์สะกดถ้อยคำตามเสียงพูด

ลำดับ	สติเกอร์ไลน์	ชื่อชุดสติเกอร์ไลน์	การสะกดถ้อยคำตามเสียงพูด	เสียงของคำ	การสะกดถ้อยคำตรงตามมาตรฐานการสะกดคำ	เสียงของคำ
1.		Benja 5 I wanna be an IDOL!	สวีสวีค่าา	[sa-wàt-dii khâa]	สวีสวีคะ	[sa-wàt-dii khâ?]
2.		BNK48 Shihainin Say Hi! By Jobsan	ไกล้แล้ววว	[klâj lĕew]	ไกล้แล้ว	[klâj lĕew]

ตัวอย่างสติเกอร์ไลน์ที่นักवादสติเกอร์ไลน์สะกดถ้อยคำตามเสียงพูด ดังตารางที่ 2 ข้างต้น คำที่ 1. ได้แก่คำว่า สวีสวีค่าา [sa-wàt-dii khâa] ที่มาจากคำว่า สวีสวีคะ [sa-wàt-dii khâ?] มีทำนองเสียงตก กล่าวคือ มีคาลงท้ายเสียงวรรณยุกต์โท เป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคบอกเล่า และคำที่ 2. ได้แก่คำว่า ไกล้แล้ววว [klâj lĕew] มาจากคำว่า ไกล้แล้ว [klâj lĕew] มีทำนองเสียงขึ้น

กล่าวคือ ใช้ทำนองเสียงในถ้อยคำต่ำที่พยางค์แรก และสูงที่ทำยถ้อยคำ หรือมีคำลงท้ายเสียงวรรณยุกต์ตรี

ผู้วิจัยสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ LINE พบว่ามีการวิจัยเชิงสังคมศาสตร์ เช่น การวิจัยเรื่อง “เครือข่ายสังคมค้าขายออนไลน์: คุณลักษณะของความต่างที่เป็นตัวเลือกระหว่างเฟซบุ๊ก ไลน์ และ อินสตาแกรม” (กนกวรรณ ไทยประดิษฐ์ และฐะปะนีย์ ตริรัตน์ภรณ์, 2559) และการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมหนึ่งจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่มเน็ตเจเนอเรชั่น” (พรพรรณ ประจักษ์เนตร, 2558)

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสติ๊กเกอร์ไลน์พบในเชิงการพัฒนาสติ๊กเกอร์ไลน์ร่วมกับสำรวจความพึงพอใจและความต้องการของผู้ใช้บริการ 2 เรื่อง ได้แก่ “การพัฒนาสติ๊กเกอร์บนแอปพลิเคชันไลน์ชุดการ์ตูนนักศึกษาครุศาสตร์” (ศุภรัตน์ เจริญพิทักษ์ กฤษดา ทองบุญเกิด และศิริพล แสนบุญส่ง, 2561, น. 35-47) และงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสติ๊กเกอร์บนแอปพลิเคชันไลน์ชุดอาเซียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์การบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)” (กุลธิตา ธรรมวิภาชน์ และคณะ, 2558, น. 155-184) พบในเชิงแนวโน้มความแตกต่างทางเพศในการใช้สติ๊กเกอร์ไลน์ ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “Gender-Differential Tendencies in LINE use: A Case of Thailand” (Jitpaisarnwattana. 2018, p. 54) และพบในเชิงพฤติกรรมการใช้สติ๊กเกอร์ไลน์ของผู้ใช้งาน LINE ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้งาน และปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันในแอปพลิเคชัน LINE ของผู้ใช้งานในกรุงเทพมหานคร” (วงศกร ยุภิจญูติ และเดือนเพ็ญ ธีรวรรณวิวัฒน์, 2559, น. 71 และ 92)

การสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ LINE และสติ๊กเกอร์ไลน์ข้างต้น แสดงให้เห็นว่ายังไม่มีผู้วิจัยเชิงมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษา มีเพียงบทความวิชาการเรื่อง “การสื่อความหมายในไลน์” (นิภา กู้พงษ์ศักดิ์, 2557) เท่านั้น ที่กล่าวถึง LINE ว่าเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่ทันสมัย คู่สนทนาเลือกสื่อความหมายได้ผ่านวจนภาษาและอวจนภาษา ไม่ว่าจะระหว่างองค์การกับลูกค้า ครอบครัว เพื่อน รวมถึงการสื่อสารกับสมาชิกภายในกลุ่มที่นอกเหนือจากการสื่อสารระหว่างบุคคล และกล่าวถึงสติ๊กเกอร์ไลน์ไว้ว่า ใช้เสริมหรือใช้แทนข้อความหรือถ้อยคำระหว่างการสนทนาของคู่สนทนา เนื่องจากลักษณะของสติ๊กเกอร์ไลน์สื่อความหมายได้เข้าใจทันที แต่ไม่ได้ลงลึกด้านภาษาระดับเสียงของคำหรือถ้อยคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียง และด้วยเหตุผลที่อักขระที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์เป็นตัวแทนที่สะท้อนให้เห็นชัดเจนว่ามนุษย์สร้างภาษาเขียนสำหรับบันทึกภาษาพูด อักขระที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์จึงเป็นไปตามภาษาพูดที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ในขณะที่ภาษาเขียนทั่วไปเป็นไปตามมาตรฐานการสะกดคำจึงแตกต่างจากภาษาพูด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 5) ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงซึ่งเป็นการเพิ่มความหมายของถ้อยคำได้เช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ (นิสา ศักดิ์เดชนันต์ ยุพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526,

น. 53) และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ของนักวาดสติกเกอร์ไลน์ อันสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ธรรมชาติประการหนึ่งของการใช้ภาษาใน บริบทที่ไม่เป็นทางการของสังคมไทย ตามแนวคิดของภาษาศาสตร์ที่สนใจธรรมชาติของภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือ ถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสารดังนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสาร

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงขึ้นของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสาร

2. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ ไลน์ภาษาไทยดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

2.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำและถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

2.3 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการ เปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้าน เสียงปัจจุบัน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการ เปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” โดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (nonprobability sampling) แบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง (purposive sampling) ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เฉพาะคำหรือถ้อยคำที่เป็นอักขระไทยล้วนในสติกเกอร์ไลน์เท่านั้น

2. วิเคราะห์เฉพาะสติกเกอร์ไลน์ที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาดสติกเกอร์เท่านั้น

3. วิเคราะห์เฉพาะสติกเกอร์ไลน์ที่จัดอยู่ในหมวดหมู่เป็นที่นิยม (Popular) เท่านั้น

4. วิเคราะห์เฉพาะสติกเกอร์ไลน์จำนวน 20 ชุด โดยเริ่มนับจากวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลังเท่านั้น

สมมติฐานการวิจัย

1. ประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร

1.1 ทำนองเสียงตกเป็นลักษณะเหนือหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กับเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด

1.2 ทำนองเสียงขึ้นเป็นลักษณะเหนือหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กับเจตนาในการสื่อสารแบบถามมากที่สุด

2. ประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่พบมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงที่ปรากฏเป็นอักขระแทนเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ อันสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ธรรมชาติประการหนึ่งของการใช้ภาษาในบริบทที่ไม่เป็นทางการของสังคมไทย

2. ช่วยให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดและผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันอันเป็นวิวัฒนาการของภาษาตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงประวัติ

3. ช่วยเติมเต็มการศึกษาระบบเสียงภาษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามแนวคิดสัทศาสตร์ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของภาษาศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัยดังนี้

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของเสียงในคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยเมื่อได้รับอิทธิพลจากพยางค์ข้างเคียง หรือลักษณะอื่น ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาที่อธิบายเหตุผลได้ มักเป็นไปเพื่อผู้ใช้ภาษาออกเสียงคำได้สะดวกขึ้น

คำ หมายถึง รูปอักษรพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ และวรรณยุกต์ ที่ประกอบกันแล้วมีความหมาย ที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

คำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูด หมายถึง คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดสติกเกอร์สะกดไม่ตรงตามหลักการสะกด แต่สะกดตามเสียงพูด

เจตนาในการสื่อสาร หมายถึง ความต้องการในการสื่อสาร ได้แก่ บอกให้ทราบ เสนอแนะ สั่ง ห้าม ชักชวน ชู่ ขอร้อง คาดคะเน และถาม ของผู้ใช้บริการ LINE ที่ส่งไปยังคู่สนทนา

ถ้อยคำ หมายถึง คำ วลี ประโยค หรือโดยปริยาย คือ หน่วยทางภาษาทุกระดับที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ในช่วงผลัดการกดส่งไปยังคู่สนทนาครั้งหนึ่ง

ทำนองเสียง หมายถึง ระดับความสูงต่ำของเสียงที่ปรากฏในคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่อาจทำให้ความหมายของถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์เปลี่ยนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งนัยของเจตนาในการสื่อสาร

ลักษณะเหนือหน่วยเสียง หมายถึง ทำนองเสียง ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยซึ่งผูกพันกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น และหน่วยเสียงสระ ของคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

งานวิจัยเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดใน
สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทย
  - 1.1 เสียงพูดในภาษาไทย
  - 1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทย
  - 1.3 ข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน
  - 1.4 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน
2. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาไทย
  - 2.1 การลงน้ำหนักเสียง
  - 2.2 ทำนองเสียง
  - 2.3 จังหวะเสียง
3. แนวคิดเกี่ยวกับเจตนาในการสื่อสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาของสมาชิกในสังคม
5. แนวคิดเกี่ยวกับ LINE และสติกเกอร์ไลน์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนทนาออนไลน์

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทย

ระบบเสียงในภาษาแต่ละภาษาย่อมแตกต่างกัน แม้ภาษาไทยต่างถิ่นก็มีระบบเสียงใน
ภาษาย่อยแตกต่างกัน และเสียงในภาษาทุกภาษาก็อ่ยมมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดจากปัจจัย
หลากหลาย อาทิ ความสมบูรณ์ของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง สำเนียงของบุคคลต่าง
ภูมิภาค ทัศนคติหรือเร็วในการพูด รวมถึงเจตนาหรืออารมณ์ของผู้ใช้ภาษา ดังรายละเอียด

เสียงพูดในภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทย และข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันต่อไป

1.1 เสียงพูดในภาษาไทย

เสียงพูดของมนุษย์เกิดจากลมที่ถ่ายเทเข้าไปในปอดแล้วถูกปล่อยผ่านหลอดลมและเส้นเสียงขึ้นมา ลักษณะของเสียงพูดภาษาไทย ได้แก่ เสียงก้อง-เสียงไม่ก้อง-เสียงกักที่เส้นเสียง เสียงสูง-เสียงต่ำ ความยาวของเสียง การลงน้ำหนักเสียง ความดังของเสียง และช่วงต่อของเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 29-35) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 เสียงก้อง-เสียงไม่ก้อง-เสียงกักที่เส้นเสียง

ขณะเปล่งเสียงพูด เส้นเสียงอาจอยู่ห่างหรือชิดกัน ขึ้นกับลักษณะของเสียงแต่ละเสียงหรือลักษณะห่างหรือชิดกันของเส้นเสียงดังกล่าว จึงทำให้เสียงในภาษาไทยมีทั้งเสียงก้อง เสียงไม่ก้อง และเสียงกักที่เส้นเสียง ดังนี้ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 29-31)

1.1.1.1 การออกเสียงภาษาไทยบางเสียง เส้นเสียงจะใกล้กันกระทั่งเกือบปิดช่องทางลมสนิท เมื่อลมที่ดันมาจากปอด ทำให้เส้นเสียงส่วนหลัง ส่วนกลาง และส่วนหน้า สะบัดไล่สลับกันเปิดและปิดอย่างรวดเร็ว ลมที่ออกมาจากเส้นเสียงผ่านช่องแคบ ๆ เป็นจังหวะดังกล่าวจึงทำให้เกิดเป็นเสียงก้อง (voiced sounds) เช่น เสียงสระ ำ หรือเสียงพยัญชนะต้น บ และ น

1.1.1.2 การออกเสียงภาษาไทยบางเสียง ลมดันจากปอดผ่านเส้นเสียงออกมาโดยสะดวก ไม่ทำให้เส้นเสียงสั่น จึงทำให้เกิดเป็นเสียงไม่ก้อง (voiceless sounds) กล่าวคือ เป็นเสียงที่เกิดขึ้นในขณะที่เส้นเสียงเปิด เช่น เสียงพยัญชนะต้น พ ท ป และ ส

1.1.1.3 การออกเสียงภาษาไทยที่เส้นเสียงใกล้กันกระทั่งชิดปิดช่องทางลมสนิท ลมไม่สามารถผ่านเข้าออกได้ หากเปล่งลมให้ออกมาโดยแรง ทำให้เกิดเป็นเสียงกักที่เส้นเสียง (glottal stop) ได้แก่ เสียงพยัญชนะต้น อ

1.1.2 เสียงสูง-เสียงต่ำ

นอกจากเส้นเสียงจะทำให้เกิดเสียงก้อง เสียงไม่ก้อง และเสียงกักที่เส้นเสียงแล้ว ยังเป็นอวัยวะที่ทำให้เกิดระดับเสียงสูง และเสียงต่ำในการพูดได้อีกด้วย (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 31-32) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เสียงก้องเป็นเสียงที่เปล่งให้มีระดับเสียงต่างกันได้ เนื่องจากระดับเสียงสูงต่ำ (pitch of voice) สัมพันธ์กับอัตราการสั่นของเส้นเสียงที่มีความถี่ (audio frequency) ต่างกัน กล่าวคือ อัตราการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงสูงทำให้เกิดเสียงสูง และอัตราการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงต่ำทำให้เกิดเสียงต่ำ

เหตุที่เสียงก้องเป็นเสียงพูดที่มีระดับสูงต่ำได้ เนื่องจากเสียงก้องเท่านั้นที่เกิดจากการสั่นสะท้อนของเส้นเสียงอันก่อให้เกิดความถี่ระดับต่าง ๆ ได้

1.1.3 ความยาวของเสียง

ความยาวของเสียงที่มักกล่าวถึงมีเพียง 2 ระดับ ได้แก่ เสียงสั้นกับเสียงยาว (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 33-34) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความยาวของเสียง (length) หมายถึง ระยะเวลาในการเปล่งเสียงหนึ่ง ๆ ผู้พูดอาจเปล่งเสียงพูดบางเสียงได้นาน เช่น เสียงสระ เสียงพยัญชนะนาสิก และบางเสียงไม่สามารถเปล่งเสียงได้นาน เช่น เสียงพยัญชนะระเบิด ไม่ก้อง

ความยาวของเสียงพูดเป็นลักษณะประการหนึ่งที่จะกล่าวถึงเมื่อมีการเปรียบเทียบเสียงพูด เสียงพูดในภาษาไทยที่สัมพันธ์กับเสียงสั้นและยาว คือ เสียงสระ

1.1.4 การลงน้ำหนัก

การลงน้ำหนัก (stress) หมายถึง การออกเสียงบางพยางค์ดังหรือเน้นมากกว่าพยางค์ข้างเคียงอื่น ๆ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 34) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การลงน้ำหนักพยางค์ขึ้นกับกำลังแรงที่ใช้ในการเปล่งเสียง ผู้พูดต้องเพิ่มลมที่เปล่งเสียงพยางค์นั้น และเปล่งออกด้วยกำลังที่แรงขึ้น ซึ่งสัมพันธ์กับจังหวะในการพูดด้วย

1.1.5 ความดังของเสียง

ความดังของเสียง (loudness) “ขึ้นกับปริมาณลมที่ผู้พูดเปล่ง ร่วมกับคุณลักษณะประจำตัวของเสียง การลงน้ำหนัก และความยาวของเสียงประกอบกัน” (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 34)

1.1.6 ช่วงต่อของเสียง

ช่วงต่อของเสียง (juncture) หมายถึง ความต่อเนื่องของเสียงเมื่อผู้พูดพูด บางเสียงอยู่ติดกัน บางเสียงอยู่ห่างกัน เสียงที่รวมเป็นพยางค์หนึ่งอาจเชื่อมกันสนิทจนไม่เห็นช่วงต่อ เรียกว่า ช่วงต่อแนบชิด (close juncture) ขณะที่เสียงแยกพยางค์หรือต่างคำต่อเนื่องกัน จะมีช่วงต่อห่างกระทั่งสังเกตเห็นได้ชัด เรียกว่า ช่องต่อห่าง (open juncture) เช่น เสียง /k/ กับเสียง /r/ ของคำว่า ปลาทราย [plaa klaaj] กับคำว่า ปากร้าย [pàak ráaj] เมื่อพิจารณาช่วงต่อระหว่างเสียงคำทั้ง 2 พบว่า ช่วงต่อระหว่างเสียง /k/ กับเสียง /r/ แตกต่างกัน กล่าวคือ คำว่า ปลาทราย มีเสียง /k/ กับเสียง /r/ ต่อกันสนิทเป็นพยางค์เดียวกัน ขณะที่เสียง /k/ กับเสียง /r/ ของคำว่า ปากร้าย มีช่วงหยุด (pause) ทำให้เสียงต่อห่างกัน (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 35)

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” โดยปรับใช้แนวคิดเรื่องเสียงสูงต่ำ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 31-32) ดังกล่าวในการพิจารณาคำหรือถ้อยคำด้านทำนองเสียงในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทย

ตามแนวคิดภาษาถิ่นของไทย ปัจจัยที่ทำให้เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงไปมี 2 ประการ ได้แก่ 1. ปัจจัยภายในหรือการเปลี่ยนแปลงภายใน อันเป็นการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของภาษา และ 2. ปัจจัยภายนอกหรือการเปลี่ยนแปลงภายนอก อันเป็นการที่เกิดจากการยืม (พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 27-28) และตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงปัจจุบัน ซึ่งหมายถึงแขนงของภาษาศาสตร์ที่ศึกษาในช่วงเวลาหนึ่งอันมิได้จำกัดเพียงภาษาในสมัยปัจจุบัน และหมายรวมถึงการศึกษาลักษณะโครงสร้างของภาษาในระดับต่าง ๆ จำแนกการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด และ 2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบไม่มีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 1, 14)

ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาแนวคิดใด ต่างก็มีลักษณะร่วมด้านประเภทของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษา กล่าวคือ จำแนกประเภทย่อยของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาเป็น การกลมกลืนเสียง การผลักเสียง การสับที่เสียง การตัดเสียงหรือการสูญเสียง การเปลี่ยนเสียง และการรวมเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (conditioned sound change) คือ การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาในสภาพหนึ่ง ซึ่งจำแนกเป็น 8 ประเภท (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2553, น. 122-124)

1.2.1.1 การกลมกลืนเสียงหรือการเปลี่ยนเสียง (assimilation) คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงไปตามเสียงข้างเคียง หรือการที่พยางค์หนึ่งเปลี่ยนแปลงเสียงตามพยางค์ที่ติดกัน บ้างพยางค์เหล่านั้นมีเสียงคล้ายคลึงกัน (partial assimilation) บ้างพยางค์เหล่านั้นกลมกลืนเสียงกันสมบูรณ์กระทั่งเหมือนกัน (complete assimilation)

นอกจากนี้ ยังจำแนกการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า (progressive assimilation) และการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่ตามมาข้างหลัง (regressive assimilation) รวมถึงการกลมกลืนเสียงอันเกิดจากการเลื่อนฐานกรณ์ตามอิทธิพลของสระ ดังตัวอย่างคำไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น) ในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียงอันเกิดจากการเลื่อนฐานกรณ์ตามอิทธิพลของสระระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)

	เสียงในไทยมาตรฐาน	เสียงในไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)
กิน	[kin]	[cin]
กึ่ง	[kiŋ]	[ciŋ]

ตัวอย่างคำว่า กิน และ กึ่ง ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า สระสูงหน้ามีอิทธิพลทำให้เสียงพยัญชนะต้น /k/ ในภาษาไทยมาตรฐาน เปลี่ยนแปลงเป็นเสียงพยัญชนะต้น /c/ ในภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)

การกลมกลืนเสียงอีกประเภทหนึ่งที่เกิดจากอิทธิพลของคำข้างเคียงซึ่งอาจมีความหมายใกล้เคียงกัน หรือตรงข้ามกัน ดังตัวอย่างคำที่มีความหมายบ่งเพศหญิง ในตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียงอันเกิดจากอิทธิพลของคำข้างเคียงซึ่งมีความหมายตรงข้ามกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

คำนามทั่วไปในภาษาไทย	ความหมาย	คำนามที่มีความหมายบ่งเพศชาย	คำนามที่มีความหมายบ่งเพศหญิง
กระเป่า	พนักงานเก็บค่าโดยสารรถหรือเรือประจำทาง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 51)	กระเป่า	กระป๋
เลขานุการ	ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหนังสือหรืออื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,077)	เลขานุการ	เลขานุการณี

ตัวอย่างคำว่า กระเป่า และ เลขานุการ ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้ภาษาอาจใช้แนวเทียบเสียง /ii/ ว่าเป็นเสียงบ่งความหมายถึงเพศหญิง ดังคำว่า สตรี

อีกตัวอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียง ได้แก่ คำว่า นาย ซึ่งในภาษาไทยดั้งเดิมหมายถึงแม่ของแม่หรือยาย มักปรากฏร่วมกับคำที่มีความสัมพันธ์ทางความหมาย เช่น ปู่ย่าตาทาย เสียงพยัญชนะต้น /n/ ของคำว่า นาย เปลี่ยนแปลงโดยการกลมกลืนเสียงเป็นเสียงพยัญชนะต้น /j/ เป็น ยาย เพราะอิทธิพลของคำว่า ย่า ภาษาไทยปัจจุบันจึงใช้คำว่า ยาย และปู่ย่าตาทาย (ดุष्ฎิพร ชานีโรคคานต์, 2526 น. 30 อ้างถึงใน พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 28)

นอกจากนี้ การกลมกลืนเสียงยังมีลักษณะที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงจากเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่ง ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยดั้งเดิม ในตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยดั้งเดิม

	เสียงที่ใช้ในภาษาไทย มาตรฐาน	เสียงที่ใช้ในภาษาไทยดั้งเดิม
หมา	[maa]	[hmaa]
หมอ	[moo]	[hmoo]
หนา	[naa]	[hnaa]
หนอง	[nong]	[hnong]

ตัวอย่างคำว่า หมา หมอ หนา และหนอง ข้างต้น ในภาษาไทยดั้งเดิมเป็นเสียงพยัญชนะต้นไม่ก้อง /hm/ และ /hn/ เปลี่ยนเป็นเสียงก้อง /m/ และ /n/ ในภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งปัจจุบันเสียงพยัญชนะต้นไม่ก้อง /hm/ และ /hn/ ออกเสียงเหมือนคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะต้น /m/ และ /n/ จึงเป็นการรวมเสียงระหว่างพยัญชนะต้นเสียงไม่ก้องและก้องเป็นเสียงเดียวกันอีกด้วย (พจนี ศิริอักษรศาสตร์, 2554, น. 29)

การกลมกลืนเสียงตามตัวอย่างคำข้างต้นเป็นประเภทของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาที่พบมากกว่าการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาประเภทอื่น ๆ

1.2.1.2 การผลัดเสียง (dissimilation) คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากเสียงข้างเคียง ซึ่งมีเพียงเสียงเหลว (liquid) เสียงนาสิก (nasal) เสียงช่องคอ (glottal) และเสียงลม (aspiration) ที่เปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาประเภทนี้

การผลัดเสียงเป็นประเภทของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาที่พบน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการกลมกลืนเสียง

1.2.1.3 การสลับที่เสียง (metathesis) คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงโดยเสียงในคำสลับเปลี่ยนตำแหน่งกัน ดังตัวอย่างคำไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น) ในตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการสลับที่เสียงระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)

	เสียงในไทยมาตรฐาน	เสียงในไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น)
ตะไกร	[ta-kraj]	[ka-tai]
ตะกรุด	[ta-krut]	[ka-tut]
ตะกร้า	[ta-kraa]	[ka-taa]

ตัวอย่างคำว่า ตะไกร ตะกรุด และ ตะกร้า ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /t/ และ /k/ ในภาษาไทยมาตรฐานสับที่กับภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น) อย่างไรก็ตาม เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาโดยการสับที่เสียงเฉพาะคำ กล่าวคือ หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /t/ และ /k/ ในภาษาไทยมาตรฐานมิได้สับที่กับภาษาไทยถิ่นอีสาน (บางถิ่น) เสมอไป

การสับที่เสียงเป็นประเภทของการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาที่พบเพียงคำบางกลุ่ม หรืออาจเกิดขึ้นเสมอในบางเสียงของบางภาษา

1.2.1.4 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงและการเพิ่มเสียง (deletion or insertion of segments) คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงโดยเสียงในคำเดิมหายไป หรือมีเสียงเพิ่มขึ้นใหม่ในคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การตัดเสียง หรือการสูญเสียง หรือเสียงในคำเดิมหายไป เกิดขึ้นได้หลายลักษณะ เช่น เสียงพยัญชนะ หรือเสียงสระหายไป หรือเสียงหายไปทั้งพยางค์ ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน เสียงในภาษาไทยโบราณ และเสียงในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ในตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน เสียงในภาษาไทยโบราณ และเสียงในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ

	เสียง ในภาษาไทย มาตรฐาน	เสียง ในภาษาไทย โบราณ	เสียง ในภาษาไทยถิ่น ต่าง ๆ	
ปลา	[plaa]	[plaa]	[paa]	(ถิ่นอีสาน)
ผอม	[phoom]	[phrloom]	[phoom]	(ถิ่นกลาง)
ตาย	[taaj]	[traaj]	[taaj]	(ถิ่นกลาง)
สิ้น	[luun]	[mluun]	[muun]	(ถิ่นอีสาน)
เต็ม	[tem]	[tlim]	[tem]	(ทั่วไป)
แล็บ	[lep]	[mllep]	[mlep]	(ถิ่นอีสาน)

ตัวอย่างคำว่า ผอม ตาย สิ้น และ เต็ม ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยมาตรฐานหลายคำไม่ได้ที่ร่องรอยว่าเสียงในภาษาไทยโบราณเคยเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบเสียง /l/ กล่าวคือ หน่วยเสียงที่ตัดไปเป็นหน่วยเสียงประเภทเสียงเหลว ซึ่งเป็นหน่วยเสียงต้นควบลำดับที่ 2 ของพยางค์

นอกจากนี้ เสียงที่ตัดไปอาจมีมากกว่า 1 เสียง กล่าวคือ อาจตัดเสียงทั้งพยางค์ ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นได้ในตารางที่ 8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้

	เสียงใน ภาษาไทยมาตรฐาน	เสียงใน ภาษาไทยถิ่นใต้
กำไร	[kam-raj]	[mraj]
สำหรับ	[sam-rap]	[mráp]
สำคัญ	[sam-lak]	[mrak]
คำราม	[kham-raam]	[mraam]

ตัวอย่างคำว่า กำไร สำหรับ สำคัญ และ คำราม ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คำในภาษาไทยถิ่นใต้หลายคำมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าคำเดียวกันในภาษาไทยมาตรฐาน อันเกิดจากการตัดพยางค์แรกของคำ และใช้หน่วยเสียงพยัญชนะสะกดของพยางค์แรก /m/ ของเสียงในภาษาไทยมาตรฐานเป็นเสียงพยัญชนะต้นของคำในภาษาไทยถิ่นใต้

นอกจากตัวอย่างการตัดพยางค์ในภาษาไทยถิ่นใต้เมื่อเปรียบเทียบกับเสียงภาษาไทยมาตรฐานแล้ว ยังปรากฏการตัดพยางค์ในคำที่ใช้ทั่วไปอีกด้วย ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงที่ใช้ในภาษาไทยตามหลักกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไปแบบตัดพยางค์ ในตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงโดยการตัดเสียงหรือสูญเสียงที่ใช้ในภาษาไทยตามหลักกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไป

	เสียงที่ใช้ในภาษาไทย ตามหลัก	เสียงที่ใช้ในภาษาไทยทั่วไป
มอเตอร์ไซค์	[moo-təə-saj]	[moo-saj]
สาธารณสุข	[saa-thaa-ra-na-suk]	[saan-suk]
มหาวิทยาลัย	[ma-haa-wit-tha-yaa-laj]	[ma-haa-laj]

ตัวอย่างคำว่า มอเตอร์ไซค์ ที่ใช้ในภาษาไทยตามหลัก เมื่อใช้ในภาษาไทยทั่วไปผู้ใช้ภาษามักตัดพยางค์เหลือเพียง มอไซค์ คำว่า สาธารณสุข ที่ใช้ในภาษาไทยตามหลัก เมื่อใช้ในภาษาไทยทั่วไปผู้ใช้ภาษามักตัดพยางค์เหลือเพียง สานสุข และคำว่า มหาวิทยาลัย ที่ใช้ในภาษาไทยตามหลัก เมื่อใช้ในภาษาไทยทั่วไปผู้ใช้ภาษามักตัดพยางค์เหลือเพียง มหาลัย เป็นต้น (พจนานุกรมศัพท์, 2554, น. 28)

2) การเพิ่มเสียง หรือเสียงเพิ่มขึ้นจากคำเดิม เกิดขึ้นได้หลายลักษณะ เช่น เสียงพยัญชนะ หรือเสียงสระเพิ่มขึ้นต้นคำ กลางคำ หรือท้ายคำ

การเพิ่มเสียงเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่เกิดขึ้นน้อยกว่าการตัดเสียงหรือการสูญเสียง ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้กับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นอื่น ในตารางที่ 10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงโดยการเพิ่มเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้กับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นอื่น

	เสียงใน ภาษาไทยมาตรฐาน	เสียงที่ใช้ใน ภาษาไทยถิ่นใต้	เสียงที่ใช้ใน ภาษาไทยถิ่นอื่น
ลูกกะดุม	[luuk-ka-dum]	[luuk-dum]	[luuk-dum]
ลูกกะสุน	[luuk-ka-sun]	[luuk-sun]	[luuk-sun]
กระดุก	[kra-duuk]	[duuk]	[duuk]
กระดั่ง	[kra-donɣ]	[donɣ]	[donɣ]

ตัวอย่างคำว่า ลูกดุม ลูกสุน ดุก และดั่ง ข้างต้น ผู้ใช้ภาษาใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้และใช้ในถิ่นอื่นในลักษณะคำโดด ในขณะที่ภาษาไทยมาตรฐานเพิ่มพยางค์ /ka/ หรือ /kra/ เข้าไปต้นคำเป็น ลูกกะดุม ลูกกะสุน กระดุก และกระดั่ง (พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 29)

1.2.1.5 การรวมเสียง คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงโดยรวมหน่วยเสียงตั้งแต่ 2 หน่วยเสียงเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน เช่น เสียงพยัญชนะต้น /ɲ/ และเสียงพยัญชนะต้น /j/ ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ออกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะต้น /j/ ทั้งหมดในภาษาไทยมาตรฐาน ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ในตารางที่ 11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐานกับเสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นเหนือ

	เสียงที่ใช้ในภาษาไทยมาตรฐาน	เสียงที่ใช้ในภาษาไทยถิ่นเหนือ
ยา	[jaa]	[jaa]
ยีน	[jɯɯnɲ]	[jɯɯnɲ]
ยาง	[jaaŋ]	[jaaŋ]
ยิง	[jiŋ]	[jiŋ]

ตัวอย่างคำข้างต้น คำว่า ยา และ ยีน ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ออกเสียงพยัญชนะต้น /j/ ส่วนคำว่า ยาง และ ยิง ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ออกเสียงพยัญชนะต้น /ɲ/ ในขณะที่ภาษาไทยมาตรฐานในปัจจุบันออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 เสียงนี้รวมกันเป็นเสียงเดียวกันคือเสียง /j/ (พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 30)

1.2.1.6 การแยกเสียง คือ การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงโดยหน่วยเสียงที่เคยเหมือนกันกลายเป็นสิ่งที่แตกต่างกัน เช่น เสียงพยัญชนะต้น /hm/ และเสียงพยัญชนะต้น /m/ รวมเสียงกันเป็นเสียง /m/ ทำให้เกิดคำพ้องขึ้น จึงต้องจำแนกเสียงวรรณยุกต์เพื่อให้คำที่เสียงเหมือนกันแตกต่างกันและจำแนกความหมายได้แตกต่างกันด้วย ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบเสียงของคำที่เสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ในตารางที่ 12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบเสียงของคำที่เสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

คำที่มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา		คำที่มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ	
หมา	[mǎa]	ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหลายชนิดหลายสกุล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,299)	เคลื่อนออกจากที่เข้าหาตัวผู้พูด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 900)

ตัวอย่างคำว่า หมา และ มา ข้างต้น ในอดีตออกเสียงพยัญชนะต้นแตกต่างกัน และเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน ต่อมาเสียงพยัญชนะต้น /hm/ และ /m/ รวมกันเป็นเสียง /m/ ทำให้เกิดคำพ้องเสียง จึงต้องเพิ่มเสียงวรรณยุกต์ให้ต่างเป็น 2 เสียง เพื่อจำแนกให้เสียงและความหมายของคำแตกต่างกัน (พจนี ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 30)

1.2.1.7 การเปลี่ยนเป็นเสียงที่เพดานแข็ง คือ การที่เสียง /t/ หรือ /d/ ตามหลังด้วยเสียง /i/ หรือ /j/ ทำให้เกิดเป็นเสียง /č/ หรือ /j/ (อุดม วโรตม์ สิกขดิตถ์, 2553, น. 123) ดังตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงเสียงที่เพดานแข็ง ในตารางที่ 13 ต่อไปนี้

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ปุ่มเหงือกกับเสียงที่เพดานแข็ง

คำที่มีเสียงที่ปุ่มเหงือก		คำที่มีเสียงที่เพดานแข็ง	
ทีเดียว	[thii diaw]	ฉับพลัน ทันที (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 572)	เขี้ยว ทีเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 390)

ตัวอย่างคำว่า ทีเดียว และ เขี้ยว ข้างต้น เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ฐานกรณหรือต้นกำเนิดเสียงแตกต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน ถือเป็นลักษณะบังคับทางเสียง (phonologically conditioned หรือ phonologically defined) แบบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่เพดานแข็ง

1.2.1.8 การทำสระให้ยาว คือ การลดเสียงพยัญชนะลงหนึ่งเสียงแล้วทำสระเสียงสั้นให้ยาวขึ้น ดังตัวอย่างการทำสระให้ยาวขึ้น (อุดม วโรตม์ สิกขดิตถ์, 2553, น. 124) ในตารางที่ 14 ต่อไปนี้

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเสียงที่มีสระเสียงสั้นกับเสียงที่ถูกทำเสียงสระให้ยาว

	เสียงที่มีสระเสียงสั้น	เสียงที่ถูกทำเสียงสระให้ยาว
ฟิล์ม	[fɪlm]	[fiim]

ตัวอย่างคำว่า ฟิล์ม ข้างต้น เป็นการทำสระให้ยาว (vowel lengthening) โดยลดเสียงพยัญชนะ /l/ แล้วทำเสียงสระ /i/ ให้ยาวขึ้น ผู้ใช้ภาษาไทยจำนวนหนึ่งจึงออกเสียง เป็น [fiim]

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาทั้งการกลมกลืนเสียงหรือการเปลี่ยนเสียง การผลักเสียง การสับที่เสียง การตัดเสียงและการเพิ่มเสียง และการรวมเสียง การแยกเสียง การเปลี่ยนเป็นเสียงที่เพดานแข็ง และการทำสระให้ยาว เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาเมื่อได้รับอิทธิพลจากพยางค์ข้างเคียง หรือลักษณะอื่น ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาที่อธิบายเหตุผลได้ และโดยมากมักเป็นไปเพื่อผู้ใช้ภาษาออกเสียงคำได้สะดวกขึ้น เช่น การกลมกลืนเสียงทำให้พยางค์ที่เคียงกันของคำนั้นคล้ายคลึงกัน ทำให้ผู้ใช้ภาษาไม่ต้องเปลี่ยนฐานกรณ์หรือประเภทของเสียงหลายครั้งในคำนั้น นอกจากนี้ การผลักเสียงช่วยให้ผู้ใช้ภาษาไม่ต้องออกเสียงแต่ละพยางค์เหมือนกันหลายครั้ง และการตัดเสียงทำให้ผู้ใช้ภาษาออกเสียงน้อยลง ในขณะที่การเพิ่มเสียงก็ทำให้ผู้ใช้ภาษาออกเสียงได้สะดวกขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ หากเสียงที่เพิ่มขึ้นเป็นเสียงสระ ส่งผลให้ผู้ใช้ภาษาไม่ต้องออกเสียงพยัญชนะหลายตัวติดกัน และหากเสียงที่เพิ่มขึ้นเป็นเสียงพยัญชนะก็จะเป็นเสียงที่เกิดจากฐานกรณ์เดียวกันหรือใกล้เคียงกับพยางค์ข้างเคียง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเป็นเสียงที่เพดานแข็ง และการทำสระให้ยาว ล้วนเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงที่ผู้ใช้ภาษาออกเสียงได้โดยสะดวก ส่วนการสับที่เสียง การรวมเสียง และการแยกเสียง เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาที่ไม่อาจให้เหตุผลได้ว่า เป็นไปเนื่องจากความสะดวกในการออกเสียง

1.2.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบไม่มีข้อจำกัด (unconditioned sound change) คือ การเปลี่ยนแปลงของเสียงหนึ่งในภาษาทุกสภาพ

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไม่ว่าจะแบบใดก็ตาม ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยของสมาชิกในสังคมปัจจุบัน ดังรายละเอียดที่กล่าวถึงต่อไปนี้

1.3 ข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีผู้ใช้จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลายลักษณะ ซึ่งส่งผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ดังการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันต่อไปนี้ (ปองจิต อ่อนเฝ้า, 2552, น. 121-133)

1.3.1 การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง

1.3.1.1 เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวเปลี่ยนแปลงไปคล้ายเสียงในภาษาอังกฤษ (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 8) เช่น

- 1) ออกเสียง /จ/ คล้ายเสียง /ch/ เช่น คำว่า จริงใจ
- 2) ออกเสียง /ช/ เสียดแทรกมากขึ้นคล้ายเสียง /sh/ เช่น คำว่า ชุ่มชื้น
- 3) ออกเสียง /ต/ โดยให้ลื่นอยู่ระหว่างฟันบนกับฟันล่าง แทนที่จะให้ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือกคล้ายเสียง /th/ เช่น คำว่า ดีใจ

4) ออกเสียง /ส/ เสียดแทรกมากขึ้นคล้ายเสียง /s/ เช่น คำว่า สวย

1.3.1.2 เสียงพยัญชนะต้นคู่มีเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเสียงจากคำยืมภาษาอังกฤษ (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 9) เช่น

- 1) เสียง /ตฺร/ เช่น คำว่า ไตรฟ์
- 2) เสียง /บร/ เช่น คำว่า บริส
- 3) เสียง /ฟร/ เช่น คำว่า ฟรี

1.3.1.3 เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำมีเสียงเพิ่มขึ้น ได้แก่ เสียงพยัญชนะที่มีกลุ่มลม ซึ่งแตกต่างจากเสียงพยัญชนะไทยซึ่งเป็นเสียงกักและไม่มีกลุ่มลมเมื่อเป็นพยัญชนะสะกด หรือไม่ออกเสียงเลยเมื่อมีเครื่องหมายทัณฑฆาตปรากฏ (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 8-9) เช่น

- 1) เสียง /ช/ เช่น คำว่า ทัช (touch)
- 2) เสียง /ฟ/ เช่น คำว่า กอล์ฟ (golf)
- 3) เสียง /ล/ เช่น คำว่า มอล (mall)

1.3.1.4 เสียงวรรณยุกต์เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์เกิดใหม่ ไม่มีอยู่ในระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133 อ้างถึงใน ภาวาส บุนนาค, 2547, น. 27-28) เช่น

- 1) คำว่า ไม่มี ออกเสียงเป็น ไม่มี
- 2) คำว่า ไม่ใช่ ออกเสียงเป็น ไม่ใช่
- 3) คำว่า ที่นี่ ออกเสียงเป็น ที่นี่
- 4) คำว่า หมายความว่า ออกเสียงเป็น หมายความว่า
- 5) คำว่า พ่อแม่พี่น้อง ออกเสียงเป็น พ่อแม่พี่น้อง

1.3.1.5 เสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ได้แก่ ไม่มีอยู่ในระบบเสียงภาษาไทย (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 42; กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2547, น. 42) เช่น

- 1) เสียงพยัญชนะต้น /ร/ ออกเสียงเป็น /ล/
- 2) เสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำ /-ร/ และ /-ล/ หายไปเป็นเสียงไม่ควบกล้ำ เช่น

2.1) ประโยค จังหวัดนี้ครุฑขาดแคลน ออกเสียงเป็น จังหวัดนี้คูขาดแคน

2.2) ประโยค เรามีกังอีก 3 แห่ง รองรับการกั้นน้ำมัน ออกเสียงเป็น เรามีกังอีก 3 แห่ง รองรับการกั้นน้ำมัน

1.3.1.6 เสียงพยางค์หายไป โดยผู้ใช้ภาษารวบเสียงคำให้สั้นลง (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133 อ้างถึงใน ภาवास บุนนาค, 2547, น. 28) เช่น

- 1) คำว่า รัฐมนตรี ออกเสียงเป็น ร้าตรี
- 2) คำว่า คณะรัฐมนตรี ออกเสียงเป็น ค้าตรี
- 3) คำว่า วิทยาศาสตร์ ออกเสียงเป็น วิทยาศาสตร์
- 4) คำว่า สาธารณสุข ออกเสียงเป็น สาสุข

1.4 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันดังตัวอย่างข้างต้นมีผลกระทบ กล่าวคือ ทำให้มีเสียงและคำในภาษาไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันทำให้เสียงและคำในภาษาไทยลดลง ได้เช่นกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133)

1.4.1 การเปลี่ยนแปลงด้านเสียงในภาษาไทยทำให้มีเสียงและคำในภาษาไทยเพิ่มขึ้น

การออกเสียงพยัญชนะต้น /ดร/ เช่นคำว่า ไตรฟ /บร/ เช่นคำว่า บรีส และ /พร/ เช่นคำว่า ฟรี และเสียงพยัญชนะสะกด /ดร/ เช่นคำว่า หัซ /ช/ เช่นคำว่า กอล์ฟ และ /ล/ เช่นคำว่า มอล ไม่มีในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย เป็นความสามารถของผู้ใช้ภาษารับคำยืมภาษาอังกฤษมาใช้ได้อย่างกลมกลืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถออกเสียงได้ชัดเจน

การที่ผู้ใช้ภาษาไทยสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำและพยัญชนะสะกดที่ไม่มีในระบบภาษาไทยได้ดังกล่าว ทำให้เสียงและคำในภาษาไทยมีใช้เพิ่มขึ้น เพียงพอต่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน

1.4.2 การเปลี่ยนแปลงด้านเสียงในภาษาไทยทำให้มีเสียงและคำในภาษาลดลง

การออกเสียงพยัญชนะต้น /จ/ ออกเสียงเป็น /ch/ เช่นคำว่า จริงใจ เสียงพยัญชนะต้น /ช/ ออกเสียงเป็น /sh/ เช่นคำว่า ชุ่มชื้น หรือเสียงพยัญชนะต้น /ต/ ออกเสียงเป็น /th/ เช่นคำว่า ดีใจ ไม่มีในระบบเสียงพยัญชนะต้นภาษาไทย เมื่อนำมาใช้แทนเสียงที่มีอยู่ในระบบเสียงพยัญชนะต้นภาษาไทย ย่อมทำให้เกิดความสับสน และอาจทำให้เสียงที่มีอยู่ในระบบเสียงพยัญชนะต้นภาษาไทยแบบเดิมเปลี่ยนแปลงไป

นอกจากนี้ การออกเสียงพยัญชนะต้น /ร/ เป็นเสียง /ล/ อาจทำให้การสื่อสาร สับสนและผิดพลาดได้ เช่น คำว่า เรียน ออกเสียงเป็น เลียน ทำให้สื่อความหมายแตกต่างกันได้ เนื่องจาก 2 คำนี้ความหมายแตกต่างกัน ต้องอาศัยบริบทในการสื่อสารช่วยให้คู่สนทนาเข้าใจ ความหมาย

เสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำ /-ร/ และ /-ล/ เมื่อหายไปจากการออกเสียง เป็นเสียง ไม่ควบกล้ำ ย่อมทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น คำว่า ครู เมื่อออกเสียงเป็น คู อาจทำให้การ สื่อสารผิดพลาดได้ เนื่องจาก 2 คำนี้ความหมายแตกต่างกัน ต้องอาศัยบริบทในการสื่อสารช่วยให้คู่ สนทนาเข้าใจความหมายเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม แม้การออกเสียงพยัญชนะต้น /ร/ เป็นเสียง /ล/ หรือเสียงพยัญชนะ ต้นควบกล้ำ /-ร/ และ /-ล/ ที่หายไปจากการออกเสียง จะไม่มีปัญหาด้านการสื่อสาร แต่ยังมีปัญหาด้าน สังคม หากผู้ใช้ภาษาไม่ให้ความสำคัญ เสียงพยัญชนะต้นดังกล่าวอาจสูญหายไปจากระบบเสียง ภาษาไทยได้และการพูดรวบพยางค์ในบางคำอาจส่งผลให้การเขียนคำนั้นสั่งลงตามมาด้วย

ทั้งเสียงวรรณยุกต์ที่ผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียงเพี้ยนไปจากเสียงในภาษาเดิม อาจ ทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด และมีผลต่อความน่าเชื่อถือของผู้พูดอีกด้วย

รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง การใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันข้างต้น แสดงให้เห็นว่า สังคมไม่อาจปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงอันเป็น ธรรมชาติของภาษาที่มีผู้ใช้ในชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญอยู่ที่ผู้ใช้ภาษาไทยต้องเห็นความสำคัญของการ ดำรงอยู่ของภาษาและพัฒนาไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ใช้ภาษาไทยปัจจุบันอย่าง เหมาะสมและถูกต้อง ทั้งระดับภาษา กาลเทศะ และบุคคล

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือโทษ อยู่ที่ มุมมองของผู้ใช้ภาษาที่จะทำความเข้าใจว่า การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นปรากฏการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น ทำให้ภาษาไทยมีเสียงและคำใช้ในสังคมเพิ่มขึ้น และหากผู้ใช้ภาษาไทยไม่ตระหนักถึงความเหมาะสม และถูกต้องในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ย่อมทำให้เกิดความเสียหายได้ทั้งระดับการสื่อสาร และ ระดับสังคม

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 “เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียง คำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” โดยปรับใช้แนวคิดเรื่องการ เปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พงษ์ ศิริ อักษรสาสน์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2553, น. 122-124) และแนวคิดเรื่องการ เปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทย ด้านเสียงปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเฝ้า, 2552, น. 121-133)

2. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาไทย

เสียงพูดนอกจากจะประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์แล้ว ยังมีหน่วยเสียงพิเศษ (suprasegmentals) ได้แก่ ความดัง ความเร็ว ความยาว การลงน้ำหนัก จังหวะ และระดับสูงต่ำ ซึ่งมีอาจจำแนกออกเป็นส่วน ๆ และไม่สามารถปรากฏลำพังได้ กล่าวคือ เป็นสิ่งที่ครอบคลุมส่วนของพยางค์ (Catford, J. C., 1988, p. 239) ภาษาพูดทุกภาษาประกอบด้วยหน่วยเสียง ภาษาพูดภาษาไทยประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเมื่อนำมาเรียงกันตามหน้าที่และลักษณะของหน่วยเสียง จะกลายเป็นพยางค์และคำ นอกจากนี้ ภาษาพูดยังมีลักษณะเหนือหน่วยเสียงปรากฏร่วมด้วย ได้แก่ การลงน้ำหนักเสียง ทำนองเสียง และจังหวะเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 227-239; นิสา ศักดิ์เดชยนต์ ยูพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 38) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การลงน้ำหนักเสียง

การลงน้ำหนักเสียง หมายถึง การออกเสียงพยางค์หรือคำเน้นกว่าพยางค์หรือคำอื่นที่อยู่ข้างเคียง โดยผู้พูดเปล่งเสียงด้วยปริมาณลมที่มากพอ หรือมีระยะเวลาในการออกเสียงนานพอ และเปล่งเสียงด้วยอาการที่เน้น เพื่อให้พยางค์หรือคำนั้นดังกว่าพยางค์หรือคำข้างเคียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 229-232) พยางค์หรือคำในประโยคภาษาอังกฤษ จะถูกเน้นเสียงไม่เท่ากัน พยางค์ที่ได้รับการเน้นมากกว่าพยางค์อื่นเรียกว่า stressed syllables พยางค์ที่ออกเสียงเน้นที่สุดเป็นพยางค์ที่มี primary stress พยางค์ที่เน้นเสียงรองลงมาเรียกว่าพยางค์ที่มี secondary stress ส่วนพยางค์ที่เป็น unstress syllable เป็นพยางค์ที่มี weak stress ซึ่งก็คือพยางค์ที่ไม่เน้น (ทะฉนันทน์ จันทรุพพันธุ์, 2549, น. 170-171) และสามารถจำแนกภาษาพูดตามลักษณะการลงน้ำหนักเสียงได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1. stress-timed language คือ ภาษาที่ใช้การลงน้ำหนักเสียงเป็นเครื่องกำหนด ภาษาประเภทนี้ การลงน้ำหนักจะเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่คำนึงถึงจำนวนพยางค์ระหว่างคำที่ไม่ลงน้ำหนักเสียง และ 2. syllable-timed language คือ ภาษาที่ใช้พยางค์เป็นเครื่องกำหนด ภาษาประเภทนี้ ช่วงการเกิดพยางค์จะเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งของพยางค์ที่ลงน้ำหนักเสียง (Catford, J. C., 1977, p. 278)

แม้ภาษาไทยไม่ได้เป็นภาษาที่มีการลงน้ำหนักเสียงเป็นหน่วยเสียงสำคัญทั้งในระดับคำและระดับประโยค (นิสา ศักดิ์เดชยนต์ ยูพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 38) อย่างไรก็ตาม การลงน้ำหนักเสียงดังกล่าว เป็นธรรมชาติของการพูดเป็นประโยคหรือข้อความ

การลงน้ำหนักการพูดภาษาไทยจำแนกได้ 4 ระดับ ได้แก่ การไม่ลงน้ำหนักเสียง การลงน้ำหนักเสียง การลงเสียงเน้นหนัก และการลงเสียงเน้นหนักพิเศษ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 229-232) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 การไม่ลงน้ำหนักเสียง (unstressing) หมายถึง การออกเสียงบางพยางค์หรือคำเบา กว่าพยางค์หรือคำข้างเคียง โดยผู้พูดใช้กำลังและลมในการออกเสียงน้อย และไม่เน้นอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง สาเหตุของการพูดไม่ลงน้ำหนักมี 2 ประการ ได้แก่ การไม่ลงน้ำหนักเพราะคุณลักษณะประจำตัวของพยางค์นั้น และการไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียง ดังนี้

2.1.1.1 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะคุณลักษณะประจำตัวของพยางค์นั้น ได้แก่ พยางค์เปิด ซึ่งเป็นคำไวยากรณ (คำบุรพบท คำเชื่อม คำลงท้าย) หรือเมื่อมีพยางค์ที่ลงน้ำหนักเสียงมารับข้างท้าย (และ จะ กับ ที่) ดังตารางที่ 15 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเมื่อมีพยางค์หรือคำลงน้ำหนักเสียงมารับข้างท้ายต่อไปนี้

ตารางที่ 15 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเมื่อมีพยางค์หรือคำลงน้ำหนักเสียงมารับข้างท้าย

ประโยค	การไม่ลงน้ำหนักเสียง เมื่อมีพยางค์ลงน้ำหนักเสียงมารับข้างท้าย
พ่อและแม่	[phǎw lé mǎi]
เธอจะไปไหน	[thəw ca paj nǎi]
ขอข้าวกับไข่	[khǎw khâw ka khǎi]
เขาอยู่ที่บ้าน	[khǎw jùw thǐ bâan]

ตัวอย่างประโยค พ่อและแม่ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [lé?] เหลือเพียง [lé] ประโยค เธอจะไปไหน เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [cà?] เหลือเพียง [ca] ประโยค ขอข้าวกับไข่ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [kàp] เหลือเพียง [ka] และประโยค เขาอยู่ที่บ้าน เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [thii] เหลือเพียง [thi]

2.1.1.2 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียง ซึ่งเป็นปรกติของถ้อยคำที่มีมากกว่า 1 พยางค์ ดังตารางที่ 16 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียงต่อไปนี้

ตารางที่ 16 การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียง

ประโยค	การไม่ลงน้ำหนักเสียงเพราะการลดน้ำหนักเสียง
ร้อนอะไรอย่างนี้	[rǔwŋ ʔa raj jan nǐi]
เขาเป็นช่างไม้	[khǎw pen chǎŋ máaj]
เราจะไปเที่ยว	[raw ca pa thǐaw]
ฟังซิ ว่าเขาวัวอะไร	[fan sǐ wǎ khá wǎa ʔa raj]
เจียบเสียเถอะ	[ŋǎp sǎ thəw]

ตัวอย่างประโยค ร้อนอะไรอย่างนี้ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงพยางค์ [ʔà?] เหลือเพียง [ʔa] และลดน้ำหนักเสียงคำว่า [jǎŋ] เหลือเพียง [jan]

ประโยค เขาเป็นช่างไม้ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [khǎw] เหลือเพียง [kháw] และลดน้ำหนักเสียงคำว่า [châan] เหลือเพียง [châŋ]

ประโยค เราจะไปเที่ยว เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [cà?] เหลือเพียง [ca] และลดน้ำหนักเสียงคำว่า [paj] เหลือเพียง [pa]

ประโยค ฟังซิ ว่าเขาทำอะไร เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [sì?] เหลือเพียง [sí] ลดน้ำหนักเสียงคำว่า [khǎw] เหลือเพียง [khá] และลดน้ำหนักเสียงพยางค์ [ʔà?] เหลือเพียง [ʔa]

ประโยค เจียบเสียเถอะ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลดน้ำหนักเสียงคำว่า [sǎ] เหลือเพียง [sá]

2.1.2 การลงน้ำหนักเสียง (stressing) หมายถึง การออกเสียงบางพยางค์หนักตามปกติ เช่นการออกเสียงพยางค์นั้นลำพัง หรือการออกเสียงคำพยางค์เดียว หรือการออกเสียงคำที่ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบของประโยค เช่น คำนามที่ทำหน้าที่ภาคประธานหรือภาคกรรมในประโยค หากคำที่ลงน้ำหนักเสียงมีหลายพยางค์ จะมีทั้งพยางค์ที่ลงน้ำหนักเสียงและพยางค์ที่ไม่ลงน้ำหนักเสียง ดังตารางที่ 17 การออกเสียงพยางค์ที่ลงน้ำหนักเสียงร่วมกับพยางค์ที่ไม่ลงน้ำหนักเสียงต่อไปนี้

ตารางที่ 17 การออกเสียงพยางค์หรือคำที่ลงน้ำหนักเสียงร่วมกับพยางค์ที่ไม่ลงน้ำหนักเสียง

ประโยค	การไม่ลงน้ำหนักเสียงร่วมกับการไม่ลงน้ำหนักเสียง
ความกตัญญูตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี	/khwaam ka tan juu ka ta? wee thii pen khruan mǎaj khǎŋ khon dii/
ถ้าผู้ปกครองประเทศเป็นผู้มีคุณธรรมประชาชนก็เป็นสุข	/thâa phûu pòk khruan pra thêet pen phûu mii khun na tham pra chaa chon kǐ pen sùk/
อะไรที่ควรเรียนรู้ ก็เรียนรู้ไปเถิด	/ʔa raj thii khuan rian khuan rúu kǐ rian rúu paj thà?/
สักวันหนึ่ง ความรู้ที่เรียนมาจะให้ประโยชน์	/sák wan nuŋ khwaam rúu thii rian maa ca hâj pra jòot/
ภาษาเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติของคน	/pha sǎa pen khruan mǎaj sa deŋ khwaam pen châat khǎŋ khon/
คนไทยต้องรู้ภาษาไทยและใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง	/khon thaj tǐŋ rúu pha sǎa thaj lé cháj pha sǎa thaj dáaj thùuk tǐŋ/

ตัวอย่างประโยค ความกตัญญูตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [ka] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [khǎŋ]

ประโยค ถ้าผู้ปกครองประเทศเป็นผู้มีคุณธรรมประชาชนก็เป็นสุข เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [pra] และ [na] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [kǔ]

ประโยค อะไรที่ควรเรียนรู้ ก็เรียนรู้ไปเถิด เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [ʔa] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [kǔ] และ [paj thǎi]

ประโยค สักวันหนึ่ง ความรู้ที่เรียนมาจะให้ประโยชน์ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [sák] และ [pra] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [nuŋ] [thii] และ [ca]

ประโยค ภาษาเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติของคน เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [pha] และ [sa] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [khǔŋ]

ประโยค คนไทยต้องรู้ภาษาไทยและใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เมื่อผู้พูดออกเสียงจะไม่ลงน้ำหนักเสียงพยางค์ [pha] และไม่ลงน้ำหนักเสียงคำว่า [lǎ]

2.1.3 การลงเสียงเน้นหนัก (emphasis) หมายถึง การออกเสียงเน้นบางพยางค์หรือบางคำหนักขึ้นอย่างจงใจ เมื่อต้องการแย้ง แสดงข้อเปรียบเทียบ หรือต้องการให้เกิดความสนใจพยางค์หรือคำนั้นเป็นพิเศษ โดยผู้พูดออกเสียงเน้นหนักด้วยอาการตั้งใจ (อาจแสดงอาการผงกศีรษะหรือแสดงท่าทางประกอบด้วย) และอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงเกร็งตัว ดังตารางที่ 18 การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนักต่อไปนี้

ตารางที่ 18 การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนัก

ประโยค	การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนัก
ฉันขอคืนสอดแดง ไม่ใช่คืนสอดดำ	/chán khǔw din sǔw dɛŋ mâj châj din sǔw dam/
ฉันบอกให้เธอทำการบ้านเดี๋ยวนี้	/chán bòk hâj thəə tham kaan baan dǎaw ní/
โธ้ย! เหนื่อยจะตายอยู่แล้ว ยังจะให้วิ่งต่ออีกหรือ	/ʔóoj nuəj ca taaj jùu léew jan ca hâj wiŋ tòw ʔiik rú/

ตัวอย่างประโยค ฉันขอคืนสอดแดง ไม่ใช่คืนสอดดำ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักคำว่า [dɛŋ]

ประโยค ฉันบอกให้เธอทำการบ้านเดี๋ยวนี้ เมื่อผู้พูดออกเสียงลงเสียงเน้นหนักคำว่า [dǎaw ní]

ประโยค โธ้ย! เหนื่อยจะตายอยู่แล้ว ยังจะให้วิ่งต่ออีกหรือ เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักคำว่า [ʔóoj] และคำว่า [nuəj]

2.1.4 การลงเสียงเน้นหนักพิเศษ (intensification) หมายถึง การออกเสียงเน้นบางพยางค์เพื่อเน้นความหมายเป็นพิเศษ หรือเพื่อแสดงอารมณ์บางประการ เช่น โกรธ ดีใจ ตกใจ ซึ่งมักมีเสียงวรรณยุกต์ต่างไปจากเสียงวรรณยุกต์ปกติ กล่าวคือ ผู้พูดออกเสียงเน้นวรรณยุกต์ด้วย ดังตารางที่ 19 การลงเสียงพยางค์หรือคำเน้นหนักพิเศษต่อไปนี้

ตารางที่ 19 การออกเสียงพยางค์หรือคำแบบลงเสียงเน้นหนักพิเศษ

ประโยค	การลงเสียงพยางค์หรือคำ แบบลงเสียงเน้นหนักพิเศษ
ยุ่ง ยุ่ง!	/jǔŋ jǔŋ/
ดีใจ ดีใจ!	/dii cǎj dii cǎj/
พี่คุณแก้ง เก้ง	/phii khun kěŋ kèn/
เธอนี้บ้า บ้า!	/thəə nii bǎa bǎa/
เด็กคนนี้ร้าย ร้าย!	/dèk khon nii răaj ráaj/
น้องใหม่ปีนี้สัวย สวย	/nǔwŋ məj pii nii sǔaj sǔaj/

ตัวอย่างประโยค **ยุ่ง ยุ่ง!** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [jǔŋ]

ประโยค **ดีใจ ดีใจ!** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [cǎj]

ประโยค **พี่คุณแก้ง เก้ง** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [kěŋ]

ประโยค **เธอนี้บ้า บ้า!** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [bǎa]

ประโยค **เด็กคนนี้ร้าย ร้าย!** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [rǎaj]

ประโยค **น้องใหม่ปีนี้สัวย สวย** เมื่อผู้พูดออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักพิเศษที่พยางค์ [sǔaj]

2.2 ทำนองเสียง

ทำนองเสียงมีใช้ลักษณะสำคัญของภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาวรรณยุกต์ (tone language) ซึ่งกำหนดความหมายของคำ ดังนั้น ทำนองเสียงในภาษาไทยจึงหมายถึงระดับสูงต่ำของเสียงที่ปรากฏเป็นวลีหรือทั้งประโยค มิใช่หน่วยเสียงที่เปลี่ยนความหมายของคำแต่อาจทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ใช้ภาษาออกเสียงเปลี่ยนระดับ คำบางประเภทอาจทำให้ประโยคเปลี่ยนระดับเสียงทั้งประโยค โดยมีทำให้ความหมายของคำเปลี่ยน กล่าวคือ ทำนองเสียงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับแสดงความหมายหรือมโนทัศน์ของประโยค ว่าเป็นประโยคบอกเล่า ประโยคคำสั่ง ประโยคคำถาม ฯลฯ และช่วยเพิ่มอารมณ์ สีสน หรือความหมายซึ่งบ่งเป็นนัย เช่น ยั่ว

ैया สงสัย หลอกล่อ ซึ่งจำแนกทำนองเสียงได้ 2 รูปแบบ (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 ทำนองเสียงตก (falling intonation) หมายถึง ทำนองเสียงในประโยคที่สูงที่ต้นประโยค และต่ำที่ท้ายประโยค อาจรวมถึงมีคำลงท้ายเสียงวรรณยุกต์โท เป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคบอกเล่า ดังตัวอย่างประโยคในตารางที่ 20 ประโยคที่มีทำนองเสียงตกต่อไปนี้

ตารางที่ 20 ประโยคที่มีทำนองเสียงตก

ประโยค		ทำนองเสียงตก
คุณแม่คะ	(คำตอบ เช่น ที่ถามว่าใครมา)	/khun mĕe khā/
ทำการบ้านอยู่จ๊ะ	(คำตอบ เช่น ที่ถามว่าใครทำอะไรอยู่)	/tham kaan bâan jùu câh/
ไปด้วยกันหน่อยน่า	(อ้อนวอน)	/paj dûaj kan nòj nâa/

ตัวอย่างคำลงท้ายแสดงคุณภาพ ค่ะ จ๊ะ และ น่า ข้างต้น มีเสียงตก ใช้ในการตอบคำถามและการอ้อนวอน

2.1.2 ทำนองเสียงขึ้น (rising intonation) หมายถึง ทำนองเสียงในประโยคที่ต่ำที่ต้นประโยค และสูงที่ท้ายประโยค อาจรวมถึงมีคำลงท้ายเสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคคำถาม และประโยคคำสั่งบางชนิด ดังตัวอย่างประโยคในตารางที่ 21 ประโยคที่มีทำนองเสียงขึ้นต่อไปนี้

ตารางที่ 21 ประโยคที่มีทำนองเสียงขึ้น

ประโยค		ทำนองเสียงขึ้น
คุณแม่คะ	(คำเรียก)	/khun mĕe khá/
หนู มานีหน่อยซิ	(คำเรียก)	/núu maa níi nòj sí/
ทำอะไรอยู่จ๊ะ?	(คำถาม)	/tham ʔa raj juu cáʔ/
ผินใจกินอีกสักนิดเถอะนะ	(อ้อนวอน)	/fũun caj kin ʔik sák níit thèʔ ná/
เขาจะมานี่รี	(สงสัย)	/kháw ca maa ŋaan níi rúw/
เธอจะบอกว่าเขาสนใจเธอ จั๊นรี	(ยั่วให้ตอบ)	/thəə ca bòók wâa kháw sǒn caj thəə ŋán rúh/

ตัวอย่างคำลงท้ายแสดงคุณภาพ ค่ะ ซิ จ๊ะ นะ และ รี ข้างต้น มีเสียงสูง ใช้ในการเรียก การถาม การอ้อนวอน การแสดงความสงสัย และการยั่วให้ตอบ

การลงน้ำหนักเสียงและทำนองเสียงในภาษาไทยสัมพันธ์กับความหมายของถ้อยคำ ผู้ใช้ภาษาจึงควรให้ความสำคัญและใช้ให้เหมาะสมแก่บริบทการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์การสื่อสาร

ความหมายของระดับเสียงในประโยคของผู้พูดจึงมีความหมายมากกว่าความหมายตามคำจำกัดความในพจนานุกรม เนื่องจากทำนองเสียงเป็นเครื่องหมายแสดงอารมณ์ ทำให้คำมีความหมายลึกซึ้งแตกต่างกันตามทำนองเสียงที่ผู้พูดเปล่งออกมา (นิสา ศักดิ์เดชยนต์ ยุพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 34)

รายละเอียดเรื่องทำนองเสียงตกและทำนองเสียงขึ้นดังกล่าว สอดคล้องกับวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” ผู้วิจัยจึงปรับใช้แนวคิดเรื่องทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ในการวิจัยครั้งนี้

2.3 จังหวะเสียง

จังหวะเสียง หมายถึง ท่วงทำนองการออกเสียงที่ขึ้นอยู่กับการลงเสียงหนักเบา (stress) ของคำในประโยค และระยะเวลา (duration) เป็นสำคัญ ซึ่งจังหวะเสียงในภาษาไทยสามารถวัดได้จากพยางค์ (syllable-timed rhythm) (นิสา ศักดิ์เดชยนต์ ยุพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, 2526, น. 38) กล่าวคือ ภาษาไทยเป็นภาษาที่ทุกพยางค์ในประโยคออกเสียงชัดและใช้เวลาในการออกเสียงเท่ากัน เช่น เมื่อออกเสียงคำว่า ภาษาไทย /paɔ̌ sǎa thaj/ ผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียงทุกพยางค์และใช้เวลาในช่วงของพยางค์เท่ากัน อย่างไรก็ตาม ขณะพูดกันผู้ใช้ภาษาไทยบางคนอาจออกเสียงพยางค์ที่สองสั้นกว่าพยางค์แรก หรือผู้ใช้ภาษาไทยบางคนอาจออกเสียงพยางค์แรกสั้นกว่าพยางค์ที่สอง ซึ่งต่างจากภาษาอังกฤษ ภาษารัสเซีย และภาษาอาหรับ ที่วัดจังหวะเสียงได้จากการลงเสียงหนักเบา (stress-timed rhythm)

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” โดยปรับใช้แนวคิดเรื่องทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ข้างต้น และปรับใช้แนวคิดเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116) ดังรายละเอียดในลำดับต่อไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับเจตนาในการสื่อสาร

ความต้องการหรือเจตนาในการสื่อสารบ้างก็ตรงตามรูปภาษา บ้างก็ไม่ตรงตามรูปภาษา เช่น การใช้รูปภาษาเพื่อเชื้อเชิญ “ไปด้วยกันไหม” ใช้รูปบอกเล่าเพื่อสั่ง เช่น “ร้อนจัง” (เพื่อให้คู่สนทนาเปิดเครื่องปรับอากาศ) ดังนั้น การพิจารณาเจตนาในการสื่อสารจึงไม่อาจสังเกตเพียงรูปภาษา แต่ต้องพิจารณาบริบทในการสื่อสารอีกด้วย

สถาบันภาษาไทย (2552, น. 112-116) จำแนกชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนาไว้ 9 แบบ ได้แก่

ประโยคบอกให้ทราบ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์บอกกล่าวหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้คู่สนทนาทราบ ซึ่งอาจมีรูปประโยคตรงตามเจตนาในการสื่อสารหรือไม่ก็ได้ เช่น พ่อชอบกินขนมไทย รู้ไหมว่าพี่ไปโรงเรียนแล้ว

ประโยคเสนอแนะ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์เสนอแนะความคิดเห็นให้คู่สนทนาปฏิบัติ เช่น ลองชิมรสชาติ แล้วเติมเครื่องปรุงเองนะ ลองไปซ่อมรองเท้าที่ร้านให้บริการแถวตลาดสดคูสี

ประโยคสั่ง คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์บังคับให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม เช่น ออกไปเดี๋ยวนี้ ลงไปนอนข้างล่าง

ประโยคห้าม คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์สั่งคู่สนทนาไม่ให้กระทำ เช่น อย่าเดินลัดสนาม ห้ามนำอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิดเข้ามาในห้องเรียน

ประโยคชักชวน คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์ชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดเห็น เช่น กินข้าวกัน คินนี้ไปเที่ยวกับเราไหม

ประโยคขู่ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์ขู่ให้คู่สนทนากระทำตาม โดยอาจบอกผลของการไม่กระทำตาม เช่น ถ้าเธอมาไม่ตรงเวลา ฉันจะไม่ให้อาหารมัน ก็ลองดูสิ

ประโยคขอร้อง คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์ให้คู่สนทนากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ เช่น ดิฉันนะ ขอยืมได้ไหม

ประโยคคาดคะเน คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์แสดงความคาดหมายเหตุการณ์หรือสถานการณ์ เช่น เขาไม่พอใจเธอจัง แม่น่าจะออกไปทำงานแล้ว

ประโยคถาม คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารประสงค์ถามคู่สนทนา อาจอยู่ในรูปประโยคบอกให้ทราบ เช่น อยากทราบชื่อประธานที่กล่าวเปิดงานเมื่อสักครูจิง หิวหรือยัง

เนื่องจากเจตนาในการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับทำนองเสียง ดังที่ผู้วิจัยนำเสนอไว้ในประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาไทย ที่ว่าทำนองเสียงตกเป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคบอกเล่า และทำนองเสียงขึ้นเป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคคำถามและประโยคคำสั่งบางชนิด (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ผู้วิจัยจึงตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังข้อที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” โดยปรับใช้แนวคิดเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116)

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาของสมาชิกในสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาของสมาชิกในสังคมมีหลากหลายประเด็น เช่น การใช้คำสแลง การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม การใช้ภาษาที่สะท้อนถึงการเห็นหรือเข้าใจโลก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์ปริชาน การใช้คำตามทฤษฎีเครือข่ายทางความหมาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สมาชิกในสังคมที่สนิทสนมกัน มีประสบการณ์ร่วมกัน มีโอกาสใช้ภาษาสแลงซึ่งแสดงถึงความเป็นกันเอง ซึ่งมักใช้ในบริบทที่ผู้ใช้ภาษากล่าวถึงสิ่งทั่วไปในสังคมอย่างมีอารมณ์ขัน ขณะที่สมาชิกในสังคมที่มีวิชาชีพร่วมกันหรือสัมพันธ์กันจะใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม ที่มีลักษณะเป็นทางการอย่างไม่มีอารมณ์ขันปะปน (Partridge, 1954, pp. 116-117) ทั้งภาษาสแลงและภาษาเฉพาะกลุ่มมีลักษณะร่วมกันประการหนึ่ง คือ บุคคลที่อยู่นอกกลุ่ม และไม่มีประสบการณ์ร่วมกัน อาจไม่เข้าใจ

นอกจากนี้ สมาชิกในสังคมยังใช้ภาษาโดยอุปลักษณ์ กล่าวคือ นำประสบการณ์เดิมผนวกกับประสบการณ์ใหม่อันสะท้อนให้เห็นระบบความคิดของคนกลุ่มนั้น ๆ เช่น การอุปลักษณ์ว่า “การโต้แย้งเป็นสงครามเย็น” (argument is war) สะท้อนให้เห็นระบบความคิดว่าเป็นการเปรียบโดยเอาลักษณะร่วมกันของทั้งสองสิ่ง คือ การโต้แย้งกับสงครามเย็น ต้องประกอบด้วยบุคคลหรือกลุ่มคน 2 ฝ่าย ซึ่งเอาชนะกันด้วยวิธีการต่าง ๆ (Lakoff, G and Johnson, M. 1980, p. 4) ถือเป็นความเปรียบตามแนวคิดอรรถศาสตร์ปริชาน ซึ่งสัมพันธ์กับทฤษฎีเครือข่ายทางความหมายที่ว่าสมาชิกในสังคมมีคลังคำมหาศาลแต่สามารถจัดคำเหล่านั้นได้ตามความสัมพันธ์ทางความหมาย เช่น การฟ้อง ความหมาย เช่น ทั้ง donkey และ ass หมายถึง ลา การเป็นคำตรงข้าม เช่น alive หมายถึง มีชีวิต ซึ่งก็คือ not dead คือ ไม่ตาย การเป็นคำกลุ่ม เช่น สัตว์ เป็นคำนามสามัญที่มีขอบเขตกว้างกว่านก ปลา และแมลง และการเป็นส่วนประกอบ เช่น กิ่งไม้-ต้นไม้ ต้นไม้-ป่า (Miller, N. 1993, p. 6; Aitchison, J. 1994, p. 84 อ้างถึงใน วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข, 2545, น. 19)

ผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย สามารถสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์การใช้ภาษาอันเป็นพฤติกรรมการใช้ภาษาของสมาชิกในสังคมด้านเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในแหล่งข้อมูลประเภทออนไลน์ได้

5. แนวคิดเกี่ยวกับ LINE และสติกเกอร์ไลน์

คำว่า LINE เกิดขึ้นหลังจากที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิในโทโฮกุ เมื่อปี พ.ศ. 2554 เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ระบบการสื่อสารภาคพื้นดินขัดข้อง ประชาชนต้องเข้าแถวเพื่อรอใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะที่ติดตั้งโปรแกรมอัตโนมัติสำหรับใช้งานเมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติที่ไม่คาดฝัน จึงเป็นที่มาของคำว่า LINE (ศุภศิศิลป์ กุศลจิตต์เจือวงศ์, 2556, น. 43)

จากนั้นประเทศญี่ปุ่น โดยบริษัท NHN Japan ที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต เกม และระบบการสืบค้นข้อมูล ร่วมมือกับบริษัท Never Japan Corporation และบริษัท livedoor พัฒนารูปแบบการใช้งาน LINE ให้หลากหลายเพื่อรองรับความต้องการการใช้งานของผู้ใช้บริการ กระทั่งเป็นโปรแกรมประยุกต์สำหรับการสนทนาด้วยการพิมพ์ระหว่างอุปกรณ์ ได้แก่ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และ/หรือคอมพิวเตอร์ (ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจี๊วงค์, 2556, น. 43) โดยการดาวน์โหลดโปรแกรมประยุกต์ LINE มาติดตั้งบนอุปกรณ์ดังกล่าว แล้วลงทะเบียนใช้งานเพื่อได้รับบัญชีผู้ใช้บริการ LINE ID

ปัจจุบันมีผู้ใช้งาน LINE เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากเป็นโปรแกรมประยุกต์ที่สามารถเพิ่มสมาชิกในกลุ่มสนทนา รวมถึงส่งไฟล์ภาพ วิดีโอ นอกจากนี้ ยังสามารถโทรด้วยเสียงและโทรด้วยวิดีโอระหว่างผู้ใช้บริการได้โดยไม่คิดค่าบริการ รวมถึงเป็นช่องทางสื่อสารจากองค์กรต่าง ๆ (LINE Official) มีฟังก์ชันการพิมพ์ข้อความสนทนาด้วยเสียง กล่าวคือ มีโปรแกรมแปลงเสียงเป็นข้อความอัตโนมัติ สามารถประกาศข้อความบน Timeline ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้บริการแสดงความเห็นและถูกใจได้ สามารถแบ่งปันตำแหน่งของสถานที่ที่ผู้ใช้บริการอยู่ในขณะนั้นไปยังผู้ใช้บริการอื่น สามารถตกแต่งภาพถ่ายก่อนส่งให้ผู้ใช้บริการอื่น สามารถสร้างอัลบั้มภาพ และยังมีสติ๊กเกอร์หลากหลายแบบที่มีให้ดาวน์โหลดโดยไม่คิดค่าบริการและจำหน่ายในฟังก์ชัน LINE STORE ที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจระหว่างการสนทนา (วิโรจน์ ชัยมูล และสุพรรณษา ยวงทอง, 2558, น. 170)

สติ๊กเกอร์ไลน์เป็นจุดเด่นที่ทำให้ LINE แตกต่างจากโปรแกรมประยุกต์สำหรับการสนทนาด้วยการพิมพ์โปรแกรมอื่น ๆ และการเพิ่มรูปแบบสติ๊กเกอร์ไลน์ ทำให้ LINE โดดเด่นอย่างสร้างสรรค์เหนือโปรแกรมประยุกต์คู่แข่ง เนื่องจากบุคลิกของตัวละคร ได้แก่ Brown ซึ่งเป็นหมี Cony ซึ่งเป็นกระต่าย และ Sally ซึ่งเป็นลูกเจี๊ยบ บนสติ๊กเกอร์ไลน์ ทำให้การสื่อสารมีสีสันและมีชีวิตชีวา ทั้งเป็นการเน้นความชัดเจนในการสื่อสารด้านอารมณ์ของคู่สนทนา (ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจี๊วงค์, 2556, น. 42, 45 และ 50) นอกจากนี้ เจ้าของสินค้าหรือบริการยังสามารถประยุกต์ใช้สติ๊กเกอร์ไลน์กับ Official LINE ของบุคคลหรือองค์กร เพื่อให้ผู้บริโภคดาวน์โหลดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้ได้โดยไม่ต้องชำระเงิน เมื่อผู้บริโภคตอบรับการเป็นผู้ใช้บริการอีกด้วย

มีหลักฐานที่สะท้อนให้เห็นว่าการใช้สติ๊กเกอร์ไลน์ผ่านช่องทางการสื่อสาร LINE ส่งเสริมการสื่อสารให้สมาชิกในสังคมในยุคดิจิทัลรู้จัก Official accounts ได้เป็นอย่างดี ดังที่ธนาคารกสิกรไทยจัดทำสติ๊กเกอร์ไลน์ “Brown & Cony in KBank World” โดยการนำตัวละคร Brown และ Cony ที่ได้รับความนิยมใน LINE ใส่ชุดพนักงานธนาคารกสิกรไทย พบว่ามีการดาวน์โหลดชุดสติ๊กเกอร์ไลน์ดังกล่าวกว่า 5 ล้านครั้ง ภายในระยะเวลา 10 วัน (ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจี๊วงค์, 2556, น. 45)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษา

งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงในภาษาพบการวิเคราะห์น้ำหนักเสียงและทำนองเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับน้ำหนักเสียงในภาษา

งานวิจัยที่วิเคราะห์น้ำหนักเสียงในภาษา พบเพียง 1 ผลงาน ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมค่าความถี่มูลฐานของสระในคำสองพยางค์ภาษามลายูถิ่นปัตตานีและภาษาอูรักลาโว้ย” (ณัฐพล พึ่งน้อย, 2554, น. 1-2, 202) ซึ่งวิเคราะห์การออกเสียงของผู้บอกภาษา ภาษาละ 7 คน ด้วยวิธีทางกลศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าความถี่มูลฐานของสระในพยางค์เน้นที่มีพยัญชนะต้นเสียงยาวในภาษามลายูถิ่นปัตตานีสูงกว่าสระในพยางค์ไม่เน้นที่มีพยัญชนะต้นเสียงสั้น และพบว่าค่าความถี่มูลฐานสระในพยางค์เน้นในภาษาอูรักลาโว้ยสูงกว่าในพยางค์ไม่เน้น กล่าวคือ พยางค์เน้นในทั้งภาษามลายูถิ่นปัตตานีและภาษาอูรักลาโว้ยมีระดับสูงกว่าพยางค์ไม่เน้น ผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาภาษาญี่ปุ่นที่เคยมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับระดับเสียงสูงกับพยางค์ลงน้ำหนักในภาษาระดับเสียง-ลงเสียงหนักเบา

6.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทำนองเสียงในภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวกับทำนองเสียงในภาษา พบการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลที่เป็นการเล่น หรือการทำพิธีทางศาสนา แหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาเขียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูด และแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาพูดซึ่งเป็นภาษาธรรมชาติของผู้ใช้ภาษา ดังนี้

6.2.1 งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นการเล่น หรือการทำพิธีทางศาสนา

งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นการเล่น หรือการทำพิธีทางศาสนา พบว่าเป็นการวิเคราะห์ภาษาในการลำ การขับบท หรือการแสดงทำนองร้อง ซึ่งเป็นการศึกษาเสียงร้องของมนุษย์เชิงวิชาการดนตรี ที่ไม่ใช่การวิเคราะห์ทำนองเสียงของเครื่องดนตรี จำนวน 3 ผลงาน ดังนี้

งานวิจัยเรื่อง “เทคนิควิธีการลำของหมอลำฉลาด ส่งเสริม (ป. ฉลาดน้อย) (ณัฐวุฒิ อุ่นทร, 2560, น. 67-83) ผลการวิเคราะห์พบว่า เทคนิควิธีการลำทำนองอุบลฯ ของหมอลำ ป. ฉลาดน้อย มี 24 เทคนิค ได้แก่ การครั้นเสียง การกระทบเสียง การเน้นเสียง การประคบเสียง การกล่อมเสียง การกลิ้งเสียง การกลืนเสียง การขยักเสียง การควงเสียง การซ้อนเสียง การปั้นเสียงหรือปั้นคำ การปรับเสียง การโปรยเสียง การผ่อนเสียง การม้วนเสียง การโยกเสียง การโยนเสียง การรวบเสียง การทำเสียงหนัก-เสียงเบา การทำหางเสียง การโหนเสียง การอมเสียง การสับตัดเสียง และการเล่นคำ นอกจากนี้ยังนำเทคนิคการเอื้อนเสียงมาใช้ในการลำทำนองอุบลฯ อีก 30 เสียง ได้แก่ โอ โอ โอ้ โอ้อ โอ้อ โอะ โอะ อี้ อี้ อี้ อี้ อ้า ฮา อ่า เออ เอ่อ เอ้อ เอ่อ เฮอ เอ เอ่ เอ๋ อี อี้ อ้อ อ้อ อ้อ เอะ อ้อย และโอย

งานวิจัยเรื่อง “บทพิลาปมะระเสียในพิธีมูฮัรอมของชาวมุสลิมในภาคใต้ในประเทศไทย” (ศรัณย์ นักรบ, 2556, น. 153-180) ผลการวิเคราะห์ทำนองบทพิลาปมะระเสียพบว่า เป็นประโยคทำนองที่ใช้ภาษาฟาร์ซี ภาษาอูรดู และภาษาอาหรับ ขับร้องซ้ำไปมา ประกอบด้วยกลุ่มเสียง

5 6 และ 7 กลุ่มเสียง ส่วนมากอยู่ที่บันไดเสียงไมเนอร์ และบางส่วนอยู่บันไดเสียงที่ 5 เสียงเมเจอร์ โดยไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของเสียง บทพิลาปะระเสียงมีลักษณะแนวทำนองแบบทำนองเดียว ที่มีช่วงเสียงแตกต่างกันหลายขั้นคู่ การเคลื่อนที่ของทำนองเสียงเป็นแบบตามขั้นและข้ามขั้น ทั้งทิศทางขึ้น ทิศทางลง และทิศทางคงที่ การเอื้อนทำนองเป็นการประดับทำนองที่สำคัญ โดยปรากฏ การซ้ำทำนองที่มีจังหวะทำนองหลากหลาย

งานวิจัยเรื่อง “ระเบียบการแสดงทำนองร้องและรำมะนาลำตัด คณะก้านสำเร็จ คนทา จังหวัดระยอง” (สุธินันท์ โสภากาศ และข้าคม พรประสิทธิ์, 2561, น. 63-38) ผลการศึกษา ด้านทำนองร้องพบว่าใช้เสียงทำนองร้องปัญจมูลกลุ่มเสียงเดียว และไม่พบการร้องเสียงนอกบันไดเสียง

6.2.2 งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาเขียนซึ่งเป็น สัญลักษณ์แทนเสียงพูด

งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาเขียนซึ่งเป็น สัญลักษณ์แทนเสียงพูดพบว่าเป็นงานวิจัยที่วิเคราะห์ระบบเสียงวรรณยุกต์ที่สัมพันธ์กับระบบการ สะกดคำ ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเติมเสียงวรรณยุกต์ให้กับคำยืมภาษาอังกฤษแบบทับ ศัพท์และระบบการสะกดคำยืมในภาษาไทย” (นวศรี ชนมหาตระกูล และจุฑามณี อ่อนสุวรรณ, 2559, น. 71) ซึ่งมุ่งนำเสนอข้อสังเกตด้านเสียงวรรณยุกต์ในคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า การเติมเสียงวรรณยุกต์ในคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยเกิดขึ้นอย่างมีระบบ 2 รูปแบบ ได้แก่ การเติมจากการถอดเสียงที่ออก และจากการถอดตัวอักษร เสียงสามัญพบน้อยที่สุด และการเติมเสียงวรรณยุกต์ตรี และการสะกดไม่ตรงกับเสียงที่ผู้ใช้ภาษาออก มีแนวโน้มทำให้เกิด ความสับสน นอกจากนี้ การบัญญัติการกำกับวรรณยุกต์ที่ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการสะกดได้หลากหลาย รูปแบบ

6.2.3 งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาพูดซึ่งเป็น ภาษาธรรมชาติของผู้ใช้ภาษา

งานวิจัยที่วิเคราะห์ทำนองเสียงในภาษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาพูดพบว่าเป็น งานวิจัยที่วิเคราะห์ระบบเสียงวรรณยุกต์จากภาษาธรรมชาติของผู้ใช้ภาษา ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “วรรณยุกต์ในภาษากาวลาน” (พาน เลือง หุ่ง, 2554, น. 54-55) ที่วิเคราะห์จากข้อมูลภาคสนามจาก จังหวัดบักซาง (Bac Giang) โดยการฟังและใช้โปรแกรมวิเคราะห์เสียง ผลการวิจัยพบหน่วยเสียง วรรณยุกต์กาวลาน 6 หน่วยเสียง ซึ่งเปรียบต่างกันด้านระดับความสูงของเสียงวรรณยุกต์ การ เปลี่ยนแปลงระดับเสียงวรรณยุกต์ และลักษณะน้ำเสียง แม้เสียงวรรณยุกต์บางเสียงมีลักษณะร่วมกัน คือ เป็นเสียงกลางตก แต่มีความแตกต่างด้านลักษณะน้ำเสียง วรรณยุกต์บางเสียงเป็นเสียงกลางขึ้น และวรรณยุกต์บางเสียงไม่เกิดในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงกัก

งานวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาภูเก็ตบ้านป่า และภาษามลายูบ้านป่าแนวร่วมสมัย” (ภัทริณี สุขสุวรรณ, 2561, น. 87) วิเคราะห์เปรียบเทียบระบบเสียงจากคำศัพท์จำนวนทั้งสิ้น 2,000 คำ ผลการวิจัยพบว่าภาษาภูเก็ตบ้านป่ามีระบบเสียงคล้ายภาษาไทยถิ่นภูเก็ต ส่วนภาษามลายูบ้านป่ามีระบบเสียงคล้ายภาษามลายูกลาง

งานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบระบบเสียงในคำศัพท์หมวดธรรมชาติของภาษาไทยยากับภาษาไทยมาตรฐาน” (ดาว เจียง ผิง และประเทือง ทินรัตน์, 2559, น. 52) วิเคราะห์เปรียบเทียบระบบเสียงระหว่างภาษาไทยยากับภาษาไทยมาตรฐาน พบเสียงปฏิภาคระหว่างเสียงพยัญชนะต้น /l/ ของภาษาไทยยากับเสียงพยัญชนะต้น /d/ ของภาษาไทยมาตรฐาน พบเสียงปฏิภาคระหว่างเสียงวรรณยุกต์ /53/ (high-falling) ของภาษาไทยยากับเสียงวรรณยุกต์ /33/ (mid) ของภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งพบการใช้หน่วยเสียงต่าง ๆ และคำศัพท์ต่างกัน และพบการสับเสียงและการใช้คำทับศัพท์อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังพบงานวิจัยที่วิเคราะห์ระบบเสียงวรรณยุกต์ในอดีตกาล ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ระบบเสียงวรรณยุกต์ของชาวกรุงศรีอยุธยาจากเสียงเจอร์จาโชนและจินตามณี” (วริษา กมลนาวิณ, 2546, น. 28) เนื่องจากโชนเป็นการละเล่นศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา จำเป็นต้องรักษาขนบธรรมเนียมเดิม เสียงเจอร์จาโชนจึงเปลี่ยนแปลงน้อย ทั้งจินตามณีเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงวิธีการออกเสียงวรรณยุกต์ในสมัยอยุธยาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ระบบเสียงวรรณยุกต์ในบทเจอร์จาโชนสอดคล้องกับระบบเสียงวรรณยุกต์ที่ดีความได้จากจินตามณี ทั้งยังเปรียบเทียบระหว่างระบบเสียงวรรณยุกต์จากเสียงเจอร์จาโชนซึ่งเป็นระบบเสียงวรรณยุกต์สมัยกรุงศรีอยุธยากับระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นกลาง แสดงว่าช่วงเวลาระหว่างสมัยกรุงศรีอยุธยากระทั่งปัจจุบันร่วม 300 ปี เสียงวรรณยุกต์ถิ่นไทยกลางเปลี่ยนแปลงไปหลากหลายรูปแบบ ทั้งระดับเสียงสูงต่ำ และทิศทางการเคลื่อนที่

7. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนทนาออนไลน์

งานวิจัยเกี่ยวกับการสนทนาออนไลน์พบการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ และการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ที่เจาะจงโปรแกรมประยุกต์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์

การขายสินค้าผ่านการสนทนาออนไลน์เป็นรูปแบบการขายสินค้าออนไลน์ที่พัฒนาต่อยอดจาก E-Commerce และ Social Commerce ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นการสื่อสารสองทางผ่าน Chat Application มาเป็นประโยชน์ในการให้ข้อมูล โฉมหน้า หรือสร้างความเชื่อถือแก่ลูกค้า (ปิยะศักดิ์ ชมจันทร์, 2563, น. 205-209) ผู้วิจัยพบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทสนทนาในบทสนทนา ทั้งในมิติรูปภาษาและนัยของการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยที่วิเคราะห์บทสนทนาออนไลน์ด้านรูปภาพ ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ดัชนีปริเฉทในบทสนทนาออนไลน์ของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น” (สุภาพร ทองกำพร้าว และกรวิภา พูลผล, 2557, น. 75-94) วิเคราะห์หาความถี่ และหน้าที่ของดัชนีปริเฉทในบทสนทนาออนไลน์ของนักศึกษาไทย พบว่าดัชนีปริเฉทที่พบมากที่สุดในบทสนทนาของนักศึกษาไทยคือ “and” เพื่อเพิ่มข้อความที่ต่อเนื่องมาจากข้อความเดิม คิดเป็นร้อยละ 26 “so” เพื่อสรุปข้อความในบทสนทนา พบรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 16 และ “well” เพื่อเป็นการโต้ตอบบทสนทนา พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่วิเคราะห์รูปภาพร่วมกับการกระทำผ่านมุมมองวัจนปฏิบัติศาสตร์ ในผลงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปริเฉทการใช้ห้องสนทนาออนไลน์ของนักศึกษาชาวจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” (Chen Jianli ศรีชัย มุ่งไธสง และณัฐพล สันธิ, 2558, น. 162-165) ซึ่งพบรูปแบบการสนทนาแบบต่อเนื่องมากที่สุด และพบวัจนกรรมการผลัดเปลี่ยนกันพูด การบอกล่า การตอบไม่เป็นไปตามคาดของผู้ถูกปฏิเสธ และการแถลงการณ์ตามลำดับ

จากการสืบค้น พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาบทสนทนาออนไลน์ในมิติเจตคติ กระบวนการ หรือพฤติกรรมของผู้ใช้บริการโปรแกรมประยุกต์มากกว่าการวิเคราะห์ในมิติของภาษา จึงพบงานวิจัยที่ศึกษาบทสนทนาออนไลน์ด้านภาษาไม่มาก

7.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ที่เจาะจงโปรแกรมประยุกต์

งานวิจัยที่วิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ที่เจาะจงโปรแกรมประยุกต์ ได้แก่ MSN LINE Instagram และ Facebook มีรายละเอียดดังนี้

7.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ MSN

ผู้วิจัยพบการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ MSN เพียงเรื่องเดียว ได้แก่ “เอ็มเอสเอ็น (MSN): ภาษาของคนรุ่นใหม่” (ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ, 2550, น. 1-12) พบว่ามีการสะกดคำผิดหลักภาษาไทยจำนวนมาก ซึ่งเกิดจากเจตนาของผู้ใช้ภาษา เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และแสดงน้ำเสียงผ่านตัวอักษร และพบการใช้คำลงท้ายที่ไม่ระบุเพศ รวมถึงการซ้ำคำด้วยไม้ยมก หรือการซ้ำสระ หรือการซ้ำพยัญชนะที่พยางค์สุดท้าย

ส่วนงานวิจัยอื่น ๆ พบว่าเพียงใช้ MSN เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ไม่ได้วิเคราะห์ภาษา ด้วยปัจจุบันมีโปรแกรมประยุกต์อื่น ๆ ที่รองรับการใช้บริการผ่านโทรศัพท์อัจฉริยะ ผู้ใช้บริการจึงเปลี่ยนแปลงช่องทางการสื่อสารไปตามอุปกรณ์การสื่อสารในยุคปัจจุบัน

7.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ LINE

ผู้วิจัยพบการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ LINE เพียงเรื่องเดียว ได้แก่ “การใช้ภาษาแชทในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์” (สุจิตรา ประชามัง ญัฐวุฒิ พิมชาลี และนิธินาถ อุดมสันต์, 2560, น. 80-89) พบว่าการใช้ภาษาแชทในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์ เปลี่ยนแปลงไปจากภาษาเดิม กล่าวคือ ผิดเพี้ยน แผลงเสียง ใช้ภาษาพูดปะปนกับภาษาทางการ ลักษณะดังกล่าวเป็นเพื่อเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และเป็นการสื่อสารเฉพาะกลุ่ม

ส่วนงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมประยุกต์ LINE มักเป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมประยุกต์ LINE ผลกระทบของการใช้โปรแกรมประยุกต์ LINE รูปแบบกลยุทธ์ธุรกิจออนไลน์ผ่านโปรแกรมประยุกต์ LINE ที่มีต่อการดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคม ฯลฯ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบงานวิจัยเกี่ยวกับสติ๊กเกอร์ไลน์ที่เกี่ยวข้องกับรหัสในการสื่อสารหลากหลายเรื่อง เช่น งานวิจัยเรื่อง “การใช้รหัสของสติ๊กเกอร์ไลน์ในการสื่อสาร” (ศิริชัย ศิริกายะ และสมเกียรติ ศรีเพชร, 2560, น. 171-183) ที่พบว่าสติ๊กเกอร์ไลน์มี 2 รหัส ได้แก่ รหัสการนำเสนอ และรหัสภาพแทน ซึ่งความหมายอาจผันแปรไปตามบริบทของเรื่องราวระหว่างคู่สนทนา และงานวิจัยเรื่อง “การใช้รหัสของสติ๊กเกอร์ไลน์เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล” (ศิริชัย ศิริกายะ และสมเกียรติ ศรีเพชร, 2561, น. 97-105) ที่พบว่าเนื้อหาของสติ๊กเกอร์ไลน์เป็นการสอนต่อและการรักษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เนื้อหาของสติ๊กเกอร์ไลน์อาจทับซ้อนแปรเปลี่ยนได้หลายลักษณะในเวลาเดียวกัน ขึ้นกับการตีความของผู้ใช้บริการและบริบทการสื่อสารในขณะนั้น

งานวิจัยที่สะท้อนนัยความสัมพันธ์และความสนิทระหว่างคู่สนทนาจากสติ๊กเกอร์ไลน์ พบ 1 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยเรื่อง “การสะท้อนเชิงสัญลักษณ์ของสติ๊กเกอร์ที่ใช้ในแอปพลิเคชันไลน์” (สุภิญญา บัวแก้ว, 2562, น. 1-22) พบว่ากลุ่มตัวอย่างระบุความสัมพันธ์กับคู่สนทนา 5 กลุ่ม ได้แก่ คู่รัก ครอบครัว ญาติ เพื่อนร่วมงาน และเพื่อน ความสนิทระหว่างคู่สนทนาการใช้สติ๊กเกอร์ไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ไลน์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผู้ใช้บริการสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้สติ๊กเกอร์เพื่อเติมเต็มความต้องการในการแสดงออกทางอารมณ์ สติ๊กเกอร์ที่ใช้แสดงออกถึงความสนิท ได้แก่ การกอด และการจูบ จึงสะท้อนให้เห็นความหมายเชิงสัญลักษณ์ด้านความสัมพันธ์และระดับความสนิทระหว่างคู่สนทนาได้

ส่วนงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสติ๊กเกอร์ไลน์ มักเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกซื้อสติ๊กเกอร์ไลน์ การพัฒนาสติ๊กเกอร์ไลน์เพื่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ การศึกษาวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อออกแบบสติ๊กเกอร์ไลน์สำหรับการประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

7.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ Instagram

ผู้วิจัยไม่พบการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ Instagram อาจเนื่องด้วยการสนทนาผ่านโปรแกรมประยุกต์ Instagram เป็นการสนทนายาระหว่างบุคคลแบบปิดเพียงรูปแบบเดียว ไม่สามารถสื่อสารข้ามบุคคล และไม่สามารถสื่อสารเป็นกลุ่มได้ เว้นแต่ตั้งคำระบุดูบุคคลอย่างเจาะจง นอกจากนี้ คุณสมบัติสำคัญของโปรแกรมประยุกต์ Instagram คือ การปรับแต่งภาพ ปัจจุบันจึงมักถูกนำมาใช้ในการซื้อขายสินค้า (กนกวรรณ ไทยประดิษฐ์ และฐะปะนีย์ ตรีรัตนภรณ์, 2559, น. 24-38)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมประยุกต์ Instagram จึงมักพบว่าเป็นการศึกษาเชิงธุรกิจ เช่น อิทธิพลของการโฆษณาผ่านโปรแกรมประยุกต์ Instagram ความสัมพันธ์ระหว่างการตลาดเชิงเนื้อหากับความผูกพัน และคุณค่าตราสินค้าที่สื่อผ่านโปรแกรมประยุกต์ Instagram การวางแผนการประชาสัมพันธ์ทางการตลาดบนโปรแกรมประยุกต์ Instagram ฯลฯ

7.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ Facebook

ผู้วิจัยไม่พบการวิเคราะห์ภาษาในบทสนทนาออนไลน์ในโปรแกรมประยุกต์ Facebook อาจเนื่องด้วยวัตถุประสงค์หลักของโปรแกรมประยุกต์ Facebook คือ การประกาศกิจกรรมทั่วไปอันเป็นประวัติของผู้ใช้บริการ และการสนทนาเป็นการสนทนายาระหว่างบุคคลแบบปิด และแม้จะสามารถสื่อสารเป็นกลุ่มได้ แต่หากผู้ให้บริการประสงค์สนทนาผ่านโปรแกรมประยุกต์ Facebook บนโทรศัพท์อัจฉริยะได้ จำเป็นต้องดาวน์โหลดโปรแกรมประยุกต์ Messenger อีกโปรแกรมหนึ่ง

ดังนั้น การวิเคราะห์ภาษาในโปรแกรมประยุกต์ Facebook จึงมักเป็นการวิเคราะห์ข้อความประกาศ ดังงานวิจัยเรื่อง “คำที่เกิดจากกลวิธีการแปรรูปคำตามเสียงพูดของแอดมินในเครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กแฟนเพจ “ใต้เตียงดารา” ระหว่างเดือนกันยายน – พฤศจิกายน พ.ศ. 2560” (สุทธิยา มาหาเจริญ และจอมขวัญ สุทธิพนธ์, 2561, น. 405-414) ที่พบว่าคำที่เกิดจากกลวิธีการแปรรูปคำตามเสียงพูด 61 คำ บ้างเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสระ บ้างเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปพยางค์ต้น บ้างเกิดจากการเปลี่ยนแปลงมากกว่าหนึ่งกลวิธี

ส่วนงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมประยุกต์ Facebook มักเป็นการศึกษาในฐานะพื้นที่สาธารณะออนไลน์ พฤติกรรมการเสพติดการใช้บริการโปรแกรมประยุกต์ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานโปรแกรมประยุกต์ Facebook กับการตัดสินใจซื้อสินค้าจากสื่อโฆษณาในโปรแกรมประยุกต์ Facebook ฯลฯ

การสืบค้นและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาออนไลน์ ยังไม่พบการศึกษาเรื่อง ลักษณะเหนือหน่วยเสียงประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในแหล่งข้อมูล สติ๊กเกอร์ไลน์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของ คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเสียง คำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และ 2) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย โดยมีแหล่งข้อมูล การรวบรวมข้อมูล แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และวิธีเสนอผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวด Popular creators' stickers ใน LINE STORE ของ LINE โดยกำหนดเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นอักขระไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' sticker) ผู้วิจัยเริ่มรวบรวมข้อมูลสติ๊กเกอร์ไลน์ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง กระทั่งครบจำนวน 20 ชุด ซึ่งมีจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 อัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 22 รายการชุดสติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers

ลำดับ	ชื่อชุดสติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers	จำนวน (อัน)
1.	Alro Boy	มี STICKER 24
2.	Anthy.	มี STICKER 40
3.	Auongrom baby pig	มี STICKER 40
4.	Auongrom Nong Bina	มี STICKER 40
5.	Baby Cat By auongrom	มี STICKER 40
6.	Baozi Sung & Baozi Jung Couple	มี STICKER 40
7.	BearPlease	มี STICKER 40
8.	BearPlease: Love Me Please	มี STICKER 40
9.	Benja 5: I wanna be an IDOL!	มี STICKER 40
10.	BNK48: Gogo Cherprang's School Life	มี STICKER 40
11.	BNK48: Kimi wa Melody	มี STICKER 40
12.	BNK48: Shihainin Say Hi! By Jobsan	มี STICKER 40
13.	Boobib Cute Couple : Love Love	มี STICKER 40
14.	CatserClub	มี STICKER 24
15.	Chubby Girl by Ton-Mai	มี STICKER 40
16.	Chubby The Wife by Ton-Mai	มี STICKER 40
17.	Chubby X Nang-Rum Collabaration	มี STICKER 40
18.	chong nom has no feelings	มี STICKER 40
19.	Circle Dukdik	มี STICKER 40

ลำดับ	ชื่อชุดสติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers	จำนวน (อัน)
20.	Circle Dukdik Pig มี STICKER	24
รวม		752

การรวบรวมข้อมูล

รวบรวมเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยหมวด Popular creators' stickers ที่ปรากฏเป็นอักษรไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' sticker) จากแหล่งข้อมูลสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งมีสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 อัน โดยมีรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. รวบรวมสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร ตามแนวคิดเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ซึ่งมีสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 302 อัน

2. รวบรวมสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ตามแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พงนี ศิริอักษรศาสตร์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2553, น. 122-124) และแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133) ซึ่งมีสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 187 อัน

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังนี้

1. แนวคิดเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงว่าด้วยเรื่องทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239)
2. แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พงนี ศิริอักษรศาสตร์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2553, น. 122-124)
3. แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133)
4. แนวคิดเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดใน สดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาใน การสื่อสาร” โดยใช้แนวคิดเรื่องทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 229-232) และแนวคิด เรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116)

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 “เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียง คำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” โดยใช้แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลง ของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พงนี ศิริอักษรศาสตร์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิขิตติ์, 2553, น. 122-124) และแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงการใช้ ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเผ่า, 2552, น. 121-133)

3. จำแนกและนับประเภทของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนอง เสียงของคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และด้านการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียง ปัจจุบันตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

4. นำข้อมูลคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ที่จำแนกตามแนวคิดของวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 วัตถุประสงค์ข้างต้นมาแสดงในรูปแบบตารางแสดงความถี่ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือ หน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และ การเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทยของคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์

วิธีเสนอผลการวิจัย

นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 “เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือ หน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” และวัตถุประสงค์ที่ 2 “เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดใน สดิกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” ในรูปแบบการวิเคราะห์ประกอบตัวอย่างคำหรือถ้อยคำในสดิกเกอร์ไลน์ ภาษาไทยซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และสรุปผลในรูปแบบตารางแสดงสถิติร้อยละแทนปริมาณจำนวน สดิกเกอร์ภาษาไทยที่ได้จากผลการศึกษาซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ

บทที่ 4

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียง ของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร

การวิจัยประเด็น “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร” มีประเด็นการวิจัยย่อย 2 ประการ ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงขึ้นของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามแนวคิดเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงว่าด้วยเรื่องทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 229-232) และแนวคิดเรื่องเจตนาในการสื่อสารว่าด้วยเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116) ดังรายละเอียดการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตก

ทำนองเสียงตก (falling intonation) หมายถึง ทำนองเสียงในคำหรือถ้อยคำที่ต้นคำหรือถ้อยคำมีเสียงวรรณยุกต์ระดับเสียงสูง และท้ายคำหรือถ้อยคำมีเสียงวรรณยุกต์ระดับเสียงต่ำ กล่าวคือ มีเสียงลงท้ายที่มีเสียงวรรณยุกต์โท ซึ่งมักเป็นทำนองเสียงทั่วไปของถ้อยคำบอกให้ทราบ

อย่างไรก็ตาม นักवादสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำชนิดต่าง ๆ ที่มีเสียงวรรณยุกต์โทเป็นคำลงท้าย เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำเชื่อม คำลงท้าย คำอุทาน และคำปฏิเสธ จึงส่งผลให้ทำนองเสียงตกปรากฏในถ้อยคำที่แสดงเจตนาอื่น ๆ นอกจากเจตนาบอกให้ทราบ ได้แก่ เสนอแนะ สั่ง ห้าม ชักชวน ชู ขอร้อง คัดคะเน และถาม

ผลการวิเคราะห์พบสติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏคำหรือถ้อยคำที่มีทำนองเสียงตกจำนวนทั้งสิ้น 113 อัน คิดเป็นร้อยละ 37.42 ของสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกและทำนองเสียงขึ้นตามแนวคิดทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ทั้งหมด 302 อัน แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามแนวคิดเรื่องชนิดของประโยคที่แบ่งตามเจตนา (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ

การบอกให้ทราบ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์บอกกล่าวหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้คู่สนทนาทราบ ซึ่งอาจมีถ้อยคำตรงตามเจตนาในการสื่อสารหรือไม่ก็ได้

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาบอกให้ทราบ จำนวน 88 อัน คิดเป็นร้อยละ 77.89 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

(LINE STORE, 2562)

ตัวอย่างที่ 1 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Alro Boy ของนักวาด Agricultural Land Reform Office

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “สวัสดีจ้า” [sa-wát-dii câa] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “จ้า” [câa] ซึ่งเป็นคำลงท้ายแสดงมารยาทที่แสดงความสุภาพ มักปรากฏท้ายประโยคบอกเล่า (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 63) เป็นคำบ่งชี้เจตนาบอกให้ทราบ

1.2 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาเสนอแนะ

การเสนอแนะ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์เสนอแนะความคิดเห็นให้คู่สนทนาปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาเสนอแนะ จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.89 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

(LINE STORE, 2562๗)

ตัวอย่างที่ 2 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 14 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BNK48 Gogo Cherprang's School Life ของนี้กวาด BNK48 Official

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “อย่านอนดึกละ” [jàa nwaan dūk lǎʔ] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “ละ” [lǎʔ] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบข้อความข้างหน้าเพื่อยืนยันให้มีน้ำหนักขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,043) มีคำวิเศษณ์คำว่า “อย่า” [jàa] ซึ่งเป็นคำประกอบคำกริยาคำว่า “นอน” [nwaan] ซึ่งหมายถึงเอนตัวหรือทอดตัวลงกับพื้นหรือที่ใด ๆ เพื่อพักผ่อนเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 611) บอกความห้ามหรือไม่ยอมให้ทำการต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,376) เป็นคำบ่งชี้เจตนาเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

1.3 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาสั่ง

การสั่ง คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์บังคับให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาสั่ง จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.42 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 3 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 12 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนี้กวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “คืนนี้นอนข้างล่าง” [khwun nīi nwaan khang lǎaŋ] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “ล่าง” [lǎaŋ] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ถัดไปข้างใต้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,052) มีคำกริยาคำว่า “นอน” [nwaan] ซึ่งหมายถึงเอนตัวหรือทอดตัวลงกับพื้นหรือที่ใด ๆ เพื่อพักผ่อนเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 611) เป็นคำบ่งชี้เจตนาสั่งหรือบังคับให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

1.4 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาห้าม

การห้าม คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์สั่งคู่สนทนาไม่ให้กระทำ

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาห้าม จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.54 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

(LINE STORE, 2562ฉ)

ตัวอย่างที่ 4 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 26 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BearPlease Love Me Please ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “อย่าดี้อ” [jâa dîi] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคาลงท้ายคำว่า “ดี้อ” [dîi] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ไม่ยอมเชื่อฟังหรือทำตาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 439) มีคำวิเศษณ์คำว่า “อย่า” [jâa] ซึ่งเป็นคำประกอบคำวิเศษณ์คำว่า “ดี้อ” [dîi] บอกความห้ามหรือไม่ยอมให้ทำการ “ดี้อ” [dîi] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,376) เป็นคำบ่งชี้เจตนาห้ามหรือสั่งคู่สนทนาไม่ให้กระทำ

1.5 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาชักชวน

การชักชวน คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาชักชวน จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.54 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 5 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 19 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Auongrom baby pig ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “สู้ สู้” [sûu sûu] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “สู้” [sûu] ซึ่งเป็นคำกริยา หมายถึง เอาชนะกันด้วยกำลังกาย อาวุธ หรือสติปัญญาความสามารถเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,248) และคำกริยาคำว่า “สู้” [sûu] นี้เองเป็นคำบ่งชี้เจตนาชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดของผู้ส่งสาร

1.6 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขู่

การขู่ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ชี้แจงให้คู่สนทนากระทำตาม โดยอาจบอกผลของการไม่กระทำตาม

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาขู่ จำนวน 3 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 6 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 9 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Baby Cat By auongrom ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “กลับมาโดนดูแน่” [klàp maa doon dù nêy] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “แน่” [nêy] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง แน่ จริง ไม่เป็นอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 644) มีคำกริยาคำว่า “โดน” [doon] ซึ่งหมายถึง ถูก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 447) และคำกริยาคำว่า “ดู” [dù] หมายถึง ว่ากล่าว ทักท้วงด้วยความโกรธหรือไม่พอใจเพราะมีความผิดหรือไม่อยู่ในโอวาทเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 439) เป็นคำบ่งชี้ผลของการไม่กระทำตาม

1.7 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขอร้อง

การขอร้อง คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ให้คู่สนทนากระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาขอร้อง จำนวน 3 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 7

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 7 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 32 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Auongrom baby pig ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “อืม ๆ” [ʔúm ʔúm] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “อืม” [ʔúm] ซึ่งเป็นคำกริยา หมายถึง โอบยกขึ้น ยกขึ้นไว้กับตัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,428) และคำกริยาคำว่า “อืม” [ʔúm] นี้เองเป็นคำบ่งชี้เจตนาขอให้คู่สนทนาช่วงสงเคราะห์ทำตามความคิดของผู้ส่งสาร

1.8 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาถาม

การถาม คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ถามคู่สนทนา อาจอยู่ในรูปประโยคบอกให้ทราบ

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาถาม จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.42 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด 113 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 8 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Auongrom baby pig ของนักร้อง Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ว่าใครอ้วน” [wâa khraj ʔûan] มีทำนองเสียงตกหรือเสียงวรรณยุกต์โทที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “อ้วน” [ʔûan] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง มีเนื้อและมันมาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,381) มีคำสรรพนามถามคำว่า “ใคร” [khraj] ซึ่งใช้แทนที่นามและใช้แสดงคำถามในขณะเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 27) เป็นคำบ่งชี้เจตนาถามคู่สนทนา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงตก สรุปจำนวนสติ๊กเกอร์ที่นักร้องใช้คำหรือถ้อยคำแสดงเจตนาในการสื่อสารด้วยการใช้รูปถ้อยคำที่แสดงเจตนาต่าง ๆ ได้ดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงตก

ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงตก	จำนวนสติ๊กเกอร์	ร้อยละ
1. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ	88	77.89
2. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาเสนอแนะ	1	0.89
3. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาสั่ง	5	4.42
4. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาห้าม	4	3.54
5. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาชักชวน	4	3.54
6. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขู่	3	2.65
7. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขอร้อง	3	2.65
8. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาคาดคะเน	0	0
9. คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาถาม	5	4.42
รวม	113	100

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงตก จำนวน 113 อัน พบคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ จำนวน 88 อัน คิดเป็นร้อยละ 77.89 พบคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาเสนอแนะ จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.89 พบคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาสั่ง จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.42 พบคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาห้าม จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.54 พบคำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มี

ทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาชักชวน จำนวน 4 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 3.54 พบคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขู่ จำนวน 3 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 พบคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขอร้อง จำนวน 3 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 พบคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาถาม จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.42 และไม่พบคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาคาดคะเน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้น

ทำนองเสียงขึ้น (rising intonation) หมายถึง ทำนองเสียงในคำหรือถ้อยคำที่ต้นคำหรือถ้อยคำมีเสียงวรรณยุกต์ระดับเสียงต่ำ และท้ายคำหรือถ้อยคำมีเสียงวรรณยุกต์ระดับเสียงสูง กล่าวคือมีคาลงท้ายที่มีเสียงวรรณยุกต์ตรี ซึ่งมักเป็นทำนองเสียงทั่วไปของประโยคคำถาม และประโยคคำสั่งบางชนิด

อย่างไรก็ตาม นักवादสติกเกอร์ไลน์ใช้คำชนิดต่าง ๆ ที่มีเสียงวรรณยุกต์ตรีเป็นคาลงท้าย ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบอกกำหนด คำเชื่อม คาลงท้าย และคำอุทาน จึงส่งผลให้ทำนองเสียงขึ้นปรากฏในถ้อยคำที่แสดงเจตนาอื่น ๆ นอกจากเจตนาถามและสั่ง ได้แก่ บอกให้ทราบ เสนอแนะ สั่ง ห้าม ชักชวน ขู่ ขอร้อง คาดคะเน และถาม

ผลการวิเคราะห์พบสติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้นจำนวนทั้งสิ้น 189 อัน คิดเป็นร้อยละ 62.58 ของสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกและทำนองเสียงขึ้นตามแนวคิดทำนองเสียง (กาญจนา นาคสกุล, 2556, น. 237-239) ทั้งหมด 302 อัน แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามแนวคิดเรื่องเจตนาในการสื่อสาร (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 112-116) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ

การบอกให้ทราบ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์บอกกล่าวหรืออธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้คู่สนทนาทราบ ซึ่งอาจมีถ้อยคำตรงตามเจตนาในการสื่อสารหรือไม่ก็ได้

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาบอกให้ทราบ จำนวน 115 อัน คิดเป็นร้อยละ 60.84 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 9

(LINE STORE, 2562)

ตัวอย่างที่ 9 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 9 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Alro Boy ของนักวาด Agricultural Land Reform Office

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “เป็นห่วงนะ” [pen huan náʔ] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “นะ” [náʔ] ซึ่งเป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือคำวิเศษณ์ประกอบท้ายคำอื่น เป็นเชิงเน้นความให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) มีคำกริยา “เป็นห่วง” [pen huan] ซึ่งหมายถึง กังวลถึง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 754) เป็นคำบ่งชี้เจตนาบอกให้ทราบ

2.2 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาเสนอแนะ

การเสนอแนะ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์เสนอแนะความคิดเห็นให้คู่สนทนาปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาเสนอแนะ จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 10

(LINE STORE, 2562ต)

ตัวอย่างที่ 10 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 23 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Circle Dukdik Pig ของนักวาด Dukdik

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “อธิษฐานเอานะ” [a-thít-thaan ʔaw náʔ] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “นะ” [náʔ] ซึ่งเป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือคำวิเศษณ์ประกอบท้ายคำอื่น เป็นเชิงเน้น

ความให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) มีคำกริยาคำว่า “อธิษฐาน” [ʔa-thít-thǎan] ซึ่งหมายถึง ตั้งใจมุ่งผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ตั้งจิตปรารถนา ตั้งจิตขอร้องต่อสิ่งที่ตนถือว่าศักดิ์สิทธิ์เพื่อผลอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,367) และคำวิเศษณ์ “เอา” [ʔaw] ใช้ลงท้ายคำกริยา คำว่า “อธิษฐาน” [ʔa-thít-thǎan] เพื่อเน้นแสดงถึงการตั้งหน้าตั้งตาทำต่อเนื่องกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,434) เป็นคำบ่งชี้เจตนาเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

2.3 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาสั่ง

การสั่ง คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์บังคับให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาสั่ง จำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.17 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 11

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 11 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 7 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “กินปลาเยอะ ๆ” [kin pla a-já? jǎ?] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “เยอะ” [jǎ] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง มากเหลือหลาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 961) มีคำกริยาคำว่า “กิน” [kin] ซึ่งหมายถึง เคี้ยว เคี้ยวกลืน ต้ม ทำให้ล่องลำคองลงไปสู่กระเพาะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 128) เป็นคำบ่งชี้เจตนาสั่งหรือบังคับให้คู่สนทนาปฏิบัติตาม

2.4 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาห้าม

การห้าม คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์สั่งคู่สนทนาไม่ให้กระทำ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาห้าม จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 12 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 11 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “อย่าตีมเยอะ” [jàa dùm jàʔ] มีทำนองเสียง-ขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “เยอะ” [jàʔ] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึงมากเหลือหลาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 961) มีคำวิเศษณ์คำว่า “อย่า” [jàa] ซึ่งเป็นคำประกอบคำวิเศษณ์คำว่า “ตีม” [dùm] บอกความห้ามหรือไม่ยอมให้ทำการ “ตีม” [dùm] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,376) เป็นคำบ่งชี้เจตนาห้ามหรือสั่งคู่สนทนาไม่ให้กระทำ

2.5 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาชักชวน

การชักชวน คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาชักชวน จำนวน 18 อัน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 13

(LINE STORE, 2562)

ตัวอย่างที่ 13 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 8 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Alro Boy ของนักวาด Agricultural Land Reform Office

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ฝันดีนะ” [fǎn-dii náʔ] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “นะ” [náʔ] ซึ่งเป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือคำวิเศษณ์ประกอบท้ายคำอื่น เป็นเชิงเน้นความให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) และคำวิเศษณ์คำว่า “นะ” [náʔ] นี้เองเป็นคำบ่งชี้เจตนาชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดของผู้ส่งสาร ร่วมกับคำกริยาคำว่า “ฝันดี” [fǎn-dii]

2.6 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขู่

การขู่ คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ชี้้นำให้คู่สนทนากระทำตาม โดยอาจบอกผลของการไม่กระทำตาม

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาขู่ จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ของสติ๊กเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 14 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 7 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Baby Cat By auongrom ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “กล้าสาบานมั้ย” [klâ sǎ-baan máj] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “มั้ย” [máj] ซึ่งในบริบทนี้มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] เป็นคำวิเศษณ์แสดงคำถาม มาจากคำว่า “หรือไม่” [rǎw máj] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,359) และคำวิเศษณ์คำว่า “มั้ย” [máj] นี้เองเป็นคำบ่งชี้ผลของการไม่กระทำตาม ร่วมกับคำกริยาคำว่า “กล้า” [klâ] ซึ่งหมายถึง ไม่กลัว ไม่ครั่นคร้าม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 79)

2.7 คำหรือถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขอร้อง

การขอร้อง คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ให้คู่สนทนากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนา ขอร้อง จำนวน 13 อัน คิดเป็นร้อยละ 6.88 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 15

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 15 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 24 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ ชุด Auongrom baby pig ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “รอแป๊บน้ำ” [rɔw pɛ̀p náɔ] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “น้ำ” [náɔ] มาจากคำว่า “นะ” [náʔ] ซึ่งเป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ ที่หากออกเสียงสระยาวหรือไม่ลงน้ำหนัก มักแสดงเจตนาขอร้อง (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือคำวิเศษณ์ประกอบท้ายคำอื่น เป็นเชิงเน้นความให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) และคำวิเศษณ์คำว่า “น้ำ” [náɔ] นี้เองเป็นคำบ่งชี้เจตนาชักชวนให้คู่สนทนาทำตามความคิดของผู้ส่งสาร ร่วมกับคำกริยาคำว่า “รอ” [rɔw] ซึ่งหมายถึง คอย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 973)

2.8 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาคาดคะเน

การคาดคะเน คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์แสดงความคาดหมายเหตุการณ์หรือสถานการณ์

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนา คาดคะเน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 16

(LINE STORE, 2562ต)

ตัวอย่างที่ 16 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 8 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Circle Dukdik Pig ของนักวาด Dukdik

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “สำคัญมากเลยมั้ง” [sǎm khan mâak ləəj máŋ] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “มั้ง” [máŋ] มาจากคำว่า “กระมัง” [kra-man] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์สำหรับแสดงความไม่แน่ใจ หรือแสดงความคาดคะเน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 53) และคำวิเศษณ์คำว่า “มั้ง” [máŋ] นี้เองเป็นคำบ่งชี้เจตนาแสดงความคาดคะเนหรือความคาดหมาย

2.9 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาถาม

การถาม คือ การที่ผู้ส่งสารประสงค์ถามคู่สนทนา อาจอยู่ในรูปประโยคบอกให้ทราบ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นพบว่าอยู่ในรูปถ้อยคำแสดงเจตนาถาม จำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.23 ของสติกเกอร์ที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด 189 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 17

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 17 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 3 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “ทำไรอยู่แะ” [tham raj jùu ญ๋?] มีทำนองเสียงขึ้นหรือเสียงวรรณยุกต์ตรีที่ท้ายถ้อยคำ กล่าวคือ มีคำลงท้ายคำว่า “แะ” [ญ๋?] มาจากคำว่า “นะ” [nà?] เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ แสดงเจตนาหรือความรู้สึก (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) มีคำสรรพนามถามคำว่า “ไร” [raj] มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] ซึ่งใช้แทนที่นามและใช้แสดงคำถามในขณะเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 27) เป็นคำบ่งชี้เจตนาถามคู่สนทนา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้น สรุปจำนวนสติกเกอร์ที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำแสดงเจตนาในการสื่อสารด้วยการใช้รูปถ้อยคำที่แสดงเจตนาต่าง ๆ ได้ดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้น	จำนวนสติ๊กเกอร์	ร้อยละ
1. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ	115	60.84
2. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาเสนอแนะ	1	0.53
3. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาสั่ง	6	3.17
4. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาห้าม	5	2.65
5. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาชักชวน	18	9.52
6. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขู่	5	2.65
7. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขอร้อง	13	6.88
8. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาคาดคะเน	1	0.53
9. ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาถาม	25	13.23
รวม	189	100

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏทำนองเสียงขึ้น จำนวน 189 อัน พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ จำนวน 115 อัน คิดเป็นร้อยละ 60.84 พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาเสนอแนะ จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาสั่ง จำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.17 พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาห้าม จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาชักชวน จำนวน 18 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 9.52 พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขู่ จำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขอร้อง จำนวน 13 อัน คิดเป็นร้อยละ 6.88 พบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาคาดคะเน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 และพบถ้อยคำในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาถาม จำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.23

บทที่ 5

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การวิจัยประเด็น “การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” มีประเด็นการวิจัยย่อย 3 ประการ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด 2) การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน และ 3) การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์, 2526, น. 15-27; พงษ์ ศิริอักษรสาสน์, 2554, น. 28; อุดม วโรตม์สิกขิตต์, 2553, น. 122-124) และแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบันด้านเสียง และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน (ปองจิต อ่อนเฝ้า, 2552, น. 121-133) ดังรายละเอียดการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด หมายถึง การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนไปตามลักษณะบังคับของเสียงโดยที่เสียงจะเปลี่ยนไปในสภาพใดสภาพหนึ่งเท่านั้น ได้แก่ การกลมกลืนเสียง การผลักเสียง การสับที่เสียง และการตัดเสียงและการเพิ่มเสียง

อย่างไรก็ตาม นักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด เพียง 2 ประเภท เท่านั้น ได้แก่ การกลมกลืนเสียง และการตัดเสียงหรือการสูญเสียง

ผลการวิเคราะห์พบสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 26 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดทั้งหมด 187 อัน แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ส่วน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 22 อัน คิดเป็นร้อยละ 84.61 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า

เสียงที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกันเพราะมีความหมายเหมือนกัน แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมาอิทธิพล คือ การกลมกลืนเสียง หากการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์แรกมีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา คือ การกลมกลืนตามเสียงหน้า

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า จำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 7.69 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 18

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 18 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 16 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “น่าเบื่ออะ” [nâa-bùa ʔàʔ] ซึ่งมาจากถ้อยคำ “น่าเบื่อนะ” [nâa-bùa nâʔ] คำว่า “อะ” [ʔàʔ] เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ แสดงเจตนาหรือความรู้สึกด้วยการออกเสียงสระสั้นและลงน้ำหนักเสียง มักแสดงอารมณ์โกรธ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61)

ถ้อยคำ “เปื้ออะ” [bùa ʔàʔ] มีเสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “อะ” [ʔàʔ] ซึ่งเป็นคำหลังของถ้อยคำที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกับคำว่า “นะ” [nâʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “น” /n/ เพราะมีความหมายเดียวกัน แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมามีอิทธิพล คือ การกลมกลืนเสียง กล่าวคือ มีการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำแรก คือเสียงสระ “เอือ” /ua/ ของคำว่า “เปื้อ” [bùa] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือช่องว่างระหว่างเส้นเสียง มีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของคำที่ตามมา คือเสียง “อ” /ʔ/ ของคำว่า “อะ” [ʔàʔ] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือช่องว่างระหว่างเส้นเสียงเช่นเดียวกัน “เปื้ออะ” [bùa ʔàʔ] จึงเป็นการกลมกลืนตามเสียงหน้า แทนที่จะเป็นถ้อยคำ “เปื้อนะ” [bùa nâʔ] ที่มีเสียงพยัญชนะต้น “น” /n/ ของคำหลัง “นะ” [nâʔ] ซึ่งใช้อวัยวะในการออกเสียงคือปุ่มเหงือกในการออกเสียง ต่างไปจากเสียงสระ “เอือ” /ua/ ของคำว่า “เปื้อ” [bùa]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “นำเปื้ออะ” [nâa-bùa ʔàʔ] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “นำเปื้อนะ” [nâa-bùa nâʔ] เพราะมีความหมายเหมือนกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือเสียงเปลี่ยนไปในสภาพการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้าเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบกลมกลืนเสียง ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียง

การที่หน่วยเสียงในคำหรือส่วนของคำหายไป คือ การตัดเสียง หรือการสูญเสียง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงจำนวน 20 อัน คิดเป็นร้อยละ 76.92 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน

ผู้วิจัยนำเสนอโดยจำแนกการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยัญชนะ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยัญชนะจำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 19

(LINE STORE, 2562๓)

ตัวอย่างที่ 19 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Chubby X Nang-Rum Collabaration ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “ดีคะ” [dii khâ] มาจากถ้อยคำ “สวัสดิคะ” [sa-wät-dii khâ] ซึ่งคำว่า “สวัสดิ” [sa-wät-dii] เป็นคำทักทายหรือพูดขึ้นเมื่อพบหรือจากกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,185)

ถ้อยคำ “ดีคะ” [dii khâ] มีการตัดเสียงพยัญชนะ “สวัสดิ” [sa-wät] ซึ่งมีความหมายว่าความดี ความงาม ความเจริญรุ่งเรือง หรือความปลอดภัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,185) และปรากฏเพียงคำว่า “ดี” [dii] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์สามัญขยายกริยาทั่วไป หมายถึง มีลักษณะที่เป็นไปในทางที่ต้องการ หรือสวย หรือเป็นคำกริยา หมายถึง กระทำในทางที่ต้องการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 437)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภาพในสติกเกอร์นี้ประกอบถ้อยคำ จึงทราบว่าถ้อยคำ “ดีคะ” [dii khâ] เป็นคำทักทาย ไม่ใช่ “ดี” [dii] ที่เป็นคำวิเศษณ์สามัญขยายกริยาทั่วไปหรือคำกริยา เสียงที่ตัดหรือสูญไปจึงเป็นการตัดหรือสูญเสียงทั้งพยัญชนะ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “ดีคะ” [dii khâ] ซึ่งเป็นคำทักทายหรือพูดขึ้นเมื่อพบหรือจากกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนไปในสภาพการตัดเสียงหรือการสูญเสียงเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียง ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็น

ทางการ ทำให้คำหรือถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำจำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 20

(LINE STORE, 2562ซ)

ตัวอย่างที่ 20 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 39 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BNK48: Gogo Cherprang's Scool Life ของนักวาด BNK48 Official

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “การบ้านเสร็จยัง” [kaan-bâan sèt jan] มาจากถ้อยคำ “การบ้านเสร็จหรือยัง” [kaan-bâan sèt rǔw jan] “หรือ” [rǔw] เป็นคำสันธานบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,310)

ถ้อยคำ “การบ้านเสร็จยัง” [kaan-bâan sèt jan] มีการตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw] ซึ่งเป็นคำแสดงคำถาม กล่าวคือ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำช่วยกริยาในประโยคคำถามปฏิเสธ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 943) ในสติกเกอร์นี้มาจากถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงทั้งคำ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “การบ้านเสร็จยัง” [kaan-bâan sèt jan] ซึ่งเป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในประโยคคำถาม จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนไปในสภาพการตัดเสียงหรือการสูญเสียงเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียง ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความ

เป็นทางการ ทำให้คำหรือถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ จำนวนทั้งสิ้น 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 15.39 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ

การที่หน่วยเสียงในคำหรือส่วนของคำหายไป คือ การตัดเสียง หรือการสูญเสียง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำจำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 15.39 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 21

(LINE STORE, 2562๗)

ตัวอย่างที่ 21 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 4 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Baby Cat By auongrom ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “กิน ร้าย ยัง” [kin raj jaŋ] มาจากถ้อยคำ “กินอะไรหรือ ยัง” [kin ʔa-raj rǔw jaŋ] “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามใช้แทนคำนามแสดงการถาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,388) และ “หรือ” [rǔw] เป็นคำสันธานบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,310)

ถ้อยคำ “กินร้ยยัง” [kin raj jan] มีการตัดเสียงพยางค์ “อะ” [ʔa] ของคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงทั้งพยางค์ และมีการตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rũw] ซึ่งเป็นคำแสดงคำถาม กล่าวคือ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำช่วยกริยาในประโยคคำถามปฏิเสธ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 943) ในสติกเกอร์นี้มาจากถ้อยคำ “หรือยัง” [rũw jan] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงทั้งคำ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “กินร้ยยัง” [kin raj jan] ซึ่งเป็นถ้อยคำแสดงการถาม จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือเสียงเปลี่ยนไปในสภาพการตัดเสียงหรือการสูญเสียงเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงพยางค์ร่วมกับการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงคำ ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

ผู้วิจัยสรุปจำนวนสติกเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 25 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย		
1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า	2	7.69
1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียง		
1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์	10	38.46
1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ	10	38.46
2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ		
การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ	4	15.39
รวม	26	100

ผู้วิจัยพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ได้แก่ การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ และ 2) การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูด

แบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียคำ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบข้อจำกัดพบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดจำนวนทั้งสิ้น 26 อัน ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่กลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า จำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสีย จำนวน 20 อัน คิดเป็นร้อยละ 76.92 จำแนกเป็นสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียพยางค์ จำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียคำ จำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ พบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะจำนวนทั้งสิ้น 4 อัน ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียพยางค์ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 15.39

2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน หมายถึง การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงไปแล้วกระทบต่อการใช้เสียงในภาษาไทยปัจจุบัน ทั้งด้านที่เป็นประโยชน์ และด้านที่เป็นโทษ เช่น พยัญชนะต้นเดี่ยวเปลี่ยนไปคล้ายเสียงในภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำบางชนิดต่างไปจากลักษณะปกติ ซึ่งทำให้มีเสียงในภาษาและคำเพิ่มขึ้น ทำให้มีเสียงในภาษาและคำหายไป ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้หน้าที่ของคำหรือลักษณะภาษาเปลี่ยนไป และมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมในการใช้ภาษาที่สังคมไทยเคยยึดถือกันมา

อย่างไรก็ตาม นักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 7 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น และอาจใช้ถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันดังกล่าวร่วมกัน 2 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 129 อัน คิดเป็นร้อยละ 68.99 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดทั้งหมด 187 อัน แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ส่วน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 104 อัน คิดเป็นร้อยละ 80.6 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 129 อัน แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่จำแนกตามการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษา 7 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น 2) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น 3) การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง 4) การเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว 5) การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง 6) การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และ 7) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น

การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น มักเกิดขึ้นกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ การเลียนเสียงภาษาต่างประเทศ หรือเกิดจากการออกเสียงเพื่อหยอกล้อ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้นจำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 1.55

จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 22

(LINE STORE, 2562ม)

ตัวอย่างที่ 22 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 25 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BNK48 : Kimi wa Melody ของนักร้อง BNK48 Official

คำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “เจี้ยม” [cjiam] ซึ่งมาจากคำว่า “เยียม” [jiam] เป็นคำวิเศษณ์สามัญขยายคำกริยาทั่วไป หมายถึง ยิง เต้น หรือเลิก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 962)

คำว่า “เจี้ยม” [cjiam] มีเสียงพยัญชนะต้น “จย” /cj/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น กล่าวคือ มีเสียงพยัญชนะต้น “จย” /cj/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิม คือ เสียง /j/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “เจี้ยม” [cjiam] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “เยียม” [jiam] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงพยัญชนะต้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น

การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น หมายถึง การที่เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำที่มีในระบบเสียงภาษาไทยซึ่งเป็นเสียงกัก และไม่มีกลุ่มลมเมื่อเป็นพยัญชนะสะกด หรือไม่ออกเสียงเลยเมื่อมีเครื่องหมายทัณฑฆาตปรากฏ เปลี่ยนเป็นเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำที่มีกลุ่มลม มักเกิดขึ้นกับคำที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นจำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ

ละ 3.1 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 23

(LINE STORE, 2562ณ)

ตัวอย่างที่ 23 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 15 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BNK48: Kimi wa Melody ของนักร้อง BNK48 Official

คำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “เขิลลล” [khǎəl] มาจากคำว่า “เขิน” [khǎən] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง วางหน้าไม่สนิท รู้สึกกระดากอาย หรือเขินไม่สนิท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 212)

คำว่า “เขิลลล” [khǎəl] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ล” /l/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น กล่าวคือ มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ล” /l/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิม คือ เสียง /n/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “เขิลลล” [khǎəl] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “เขิน” [khǎən] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง มักเกิดขึ้นกับคำที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย หรือเกิดจากออกเสียงคำวิเศษณ์สามัญ คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ หรือคำลงท้ายแสดงมารยาท เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกอ่อนกว่าปกติ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งจำนวน 24 อัน คิดเป็นร้อยละ 18.6 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 24

(LINE STORE, 2562จู)

ตัวอย่างที่ 24 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 2 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Chubby Girl by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

คำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “จามี” [cǎa-mii] มาจากคำว่า “สามี” [sǎa-mii] ซึ่งเป็นคำนาม หมายถึง คู่ หรือ นาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,218)

คำว่า “จามี” [cǎa-mii] มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์แรก “จ” /c/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นพยางค์แรกทำให้เสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง กล่าวคือ มีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์แรก “จ” /c/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิมคือ เสียง “ส” /s/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “จามี” [cǎa-mii] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาถิ่นแบบแผนหรือภาษาราชการ มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “สามี” [sǎa-mii] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงพยัญชนะต้นพยางค์เปลี่ยนสภาพไปจากเดิมกลายเป็นพยัญชนะต้นพยางค์อีกเสียงหนึ่ง ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.4 การเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว

การเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวมักเกิดขึ้นกับคำลงท้ายที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย ทั้งคำสรรพนามถาม คำปฏิเสธกริยา คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ และคำลงท้ายแสดงมารยาท โดยผู้ใช้ภาษาออกเสียงคำเหล่านั้นให้ยาวขึ้น เพื่อลดความห้วนหรืออ้วน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพุดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวจำนวน 37 อัน คิดเป็นร้อยละ 28.68 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยคำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพุดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 25

(LINE STORE, 2562ม)

ตัวอย่างที่ 25 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 9 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “อยู่นาน” [jùu nǎaj] มาจากถ้อยคำ “อยู่ไหน” [jùu nǎj] ซึ่งคำว่า “ไหน” [nǎj] เป็นคำสรรพนามถาม (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 27-28) หรือเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบคำอื่นแสดงความสงสัยหรือคำถาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,359)

คำว่า “นาน” [nǎaj] มีเสียงสระ “-า” /a/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงเสียงสระ “-ะ” /a/ ให้เป็นเสียงสระ “-า” /a/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “นาน” [nǎaj] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “ไหน” [nǎj] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพุดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงสระสั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมกลายเป็นสระเสียงยาว ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.5 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งมักเกิดขึ้นกับคำกริยากรรม คำวิเศษณ์สามัญ คำวิเศษณ์บอกเวลา คำวิเศษณ์แสดงการถาม และคำอุทานที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย เพื่อลดความจริงจังในการแสดงอารมณ์ แสดงเจตนาชักชวน แสดงความรู้สึกอ่อนหวาน บังคับ หรือทำให้การแสดงนั้นหนักแน่นในสายตาผู้รับสาร

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งจำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 19.37 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 26

(LINE STORE, 2562ฎ)

ตัวอย่างที่ 26 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 14 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด CatsterClub ของนักวาด Kingdomoftigers

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “อยากจะกรี๊ด” [jàak ca kʰrít] มาจากถ้อยคำ “อยากจะกรี๊ด” [jàak ca kʰrít] ซึ่งคำว่า “กรี๊ด” [kʰrít] เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง อาการที่เปล่งเสียงร้องดังเช่นนั้นด้วยความตกใจหรือชื่นชม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 69)

คำว่า “กรี๊ด” [kʰrít] มีเสียงสระ “ิ” /i/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงเสียงสระ “ึ” /ii/ ให้เป็นเสียงสระ “ิ” /i/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “กรี๊ด” [kʰrít] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “กรี๊ด” [kʰrít] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.6 การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานซึ่งไม่มีอยู่ในระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย มักเกิดขึ้นกับคำที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย หรือเกิดจากการออกเสียงคำวิเศษณ์ คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ หรือคำอุทาน เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกไม่พอใจ รัก หรือ ตกใจ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานจำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.65 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 27

(LINE STORE, 2562จ)

ตัวอย่างที่ 27 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 24 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BearPlease ของนักวาด Gkomo

คำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือคำว่า “หว้าย” [wàaj] มาจากคำว่า “ว้าย” [wáaj] ซึ่งคำว่า “ว้าย” [wáaj] เป็นคำอุทานที่ผู้หญิงมักเปล่งออกมาแสดงอาการตกใจหรือดีใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,113)

คำว่า “หว้าย” [wàaj] มีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (low tone) เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน กล่าวคือเปลี่ยนแปลงวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) ให้เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (low tone)

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “หว้าย” [wàaj] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “ว้าย” [wáaj] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงวรรณยุกต์เดิมเพี้ยนไปจากมาตรฐาน ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.1.7 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

การเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่นมักเกิดขึ้นกับคำที่แผลงเสียงมาจากเสียงเดิมในภาษาไทย โดยผู้ใช้ภาษารวบเสียงคำให้สั้นลง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่นจำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.65 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 28

(LINE STORE, 2562ฐ)

ตัวอย่างที่ 28 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Chubby Girl by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

คำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือคำว่า “เตง” [teen] มาจากคำว่า “ตัวเอง” [tua-ʔeen] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ สรรพนามบอกบุรุษที่ใช้แทนบุคคลที่พูดด้วย (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 24; ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 488)

คำว่า “เตง” [teen] มีเสียงพยัญชนะต้น “ต” /t/ เสียงสระ “-” /ee/ และเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ง” /ŋ/ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่นโดยรวบเสียงคำว่า “ตัวเอง” [tua ʔeen] ให้สั้นลง กล่าวคือเป็นการใช้เสียงพยัญชนะต้นของคำว่า “ตัว” /tua/ ในพยางค์ “เอง” [ʔeen] จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น จาก “ตัวเอง” [tua ʔeen] เหลือเพียง “เตง” [teen]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “เตง” [teen] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก คำว่า “ตัวเอง” [tua-ʔeen] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่

ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน กล่าวคือ เสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 19.4 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 129 อัน แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่จำแนกตามการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษา 8 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว 2) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง 3) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน 4) การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง 5) การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน 6) การเปลี่ยนแปลงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น และ 8) การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จาก

จำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 29

สวัสดีจร้า

(LINE STORE, 2562ต)

ตัวอย่างที่ 29 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Circle Dukdik Pig ของนักร้อง Dukdik

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “สวัสดีจร้า” [sa-wàt-dii crâa] มาจากถ้อยคำ “สวัสดีจ๊ะ” [sa-wàt-dii câ?] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “จร้า” [crâa] มีเสียงพยัญชนะต้น “จร” /cr/ มาจากคำว่า “จ๊ะ” [câ?] ที่เป็นคำลงท้ายแสดงมารยาท มักปรากฏท้ายประโยคบอกเล่า (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 63) หรือเป็นคำวิเศษณ์ทำหน้าที่เป็นคำรับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 307) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “จ” /c/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น กล่าวคือ มีเสียงพยัญชนะต้น “จย” /cr/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิม คือ เสียง “จ” /c/

2. คำว่า “จร้า” [crâa] มีเสียงสระ “-า” /aa/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงเสียงสระ “-ะ” /a/ ของคำว่า “จ๊ะ” [câ?] ให้เป็นเสียงสระ “-า” /aa/ ในเสียงคำว่า “จร้า” [crâa]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “จร้า” [crâa] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “จ๊ะ” [câ] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น และเสียงสระสั้นเปลี่ยนแปลงเป็นเสียงสระยาว ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.2 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 30

(LINE STORE, 2562ก)

ตัวอย่างที่ 30 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 34 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Antny. ของนักวาด LineGangZaa

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “งอลแล้ว” [ŋɔɔl láaw] มาจากถ้อยคำ “งอนแล้ว” [ŋɔɔn léew] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “งอล” [ŋɔɔl] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ล” /l/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายของคำเดิม “งอน” [ŋɔɔn] ที่เป็นคำกริยา หมายถึง แสดงอาการโกรธเคืองหรือไม่พอใจเพื่อให้เขาจ้อ หรือทำจริตสะบัดสะบั้ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 288) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “น” /n/

2. คำว่า “แล้ว” [láaw] มีเสียงสระ “-า” /aa/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงเสียงสระมาจากเสียงสระ “-แ-” /ɛɛ/ ของคำว่า “แล้ว” [léew] ที่เป็นคำวิเศษณ์สามัญที่ขยายคำกริยา “งอน” [ŋɔɔn] (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 41) หรือเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ลักษณะอาการกระทำใด ๆ เสร็จ สิ้น จบ ล่วงไป หรือสิ้นสุดลง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,088) ซึ่งมีเสียงสระ “-แ-” /ɛɛ/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “จอล้าว” [ŋɔw|láaw] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ ถ้อยคำ “จอนแล้ว” [ŋɔwn léew] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำและเสียงสระเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.3 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น รวมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นรวมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 31

(LINE STORE, 2562ซ)

ตัวอย่างที่ 31 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 3 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Benja 5 I wanna be an IDOL! ของนักวาด Zylostudio

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “เสนอหน้าเชียะ” [sa-nəw nâa chǐaʔ] มาจากถ้อยคำ “เสนอหน้าเชียว” [sa-nəw nâa chiaw] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “เชียะ” [chǐaʔ] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “อ” /ʔ/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิม คือ คำว่า “เชียว” [chiaw] ที่เป็นคำใช้ประกอบกริยาหรือวิเศษณ์เพื่อบังคับหรือเน้นความให้มีความหมายหนักแน่นยิ่งขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 586) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ว” /w/

2. คำว่า “เซี่ยะ” [chíaʔ] มีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน มาจากคำว่า “เซี่ยว” [chiaw] ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงกลาง (mid tone)

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “เซี่ยะ” [chíaʔ] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับถ้อยคำ “เซี่ยว” [chiaw] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนแปลงเพี้ยนไปจากมาตรฐาน ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.4 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งจำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 32

(LINE STORE, 2562ก)

ตัวอย่างที่ 32 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 14 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Boobib Cute Couple: Love Love ของนักวาด B&B DESIGN

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “น่ารักจุงเบย” [nâa-rák cuŋ bəəj] มาจาก ถ้อยคำ “น่ารักจ้งเลย” [nâa-rák caŋ ləəj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่ สกกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “เบย” [bəəj] มีเสียงพยัญชนะต้นคำ “บ” /b/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้น ของคำเดิม คือ คำว่า “เลย” [ləəj] ที่เป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบหลังคำอื่นเพื่อเน้นความว่า ทันทึ หรือ ทีเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,080) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นคำ “ล” /l/

2. คำว่า “จุง” [cuŋ] มีเสียงสระ “-ุ” /u/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระเดิมหายไป กลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง จากคำว่า “จ้ง” [caŋ] ที่เป็นคำวิเศษณ์สามัญขยายคำกริยา (สถาบัน ภาษาไทย, 2552, น. 41) หมายถึง ยิ่งนัก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 309) ซึ่งมีเสียงสระ “-ะ” /a/

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “จุงเบย” [cuŋ bəəj] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับถ้อยคำ “จ้งเลย” [caŋ ləəj] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของ เสียงคำหรือถ้อยคำที่สกกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงพยัญชนะต้นคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมกลายเป็นพยัญชนะต้นคำอีกเสียงหนึ่ง และเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทาง เสียง

2.2.5 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียง หนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สกกดตามเสียงพูดที่ส่งผล กระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่าอยู่ใน ลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการ เปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานจำนวน 13 อัน คิดเป็นร้อยละ 10.08 จาก จำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สกกดตามเสียงพูดที่ ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 33

(LINE STORE, 2562๓)

ตัวอย่างที่ 33 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 38 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Chubby The Wife by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “คือดีอะ” [khuu dii ʔàʔ] มาจากถ้อยคำ “คือดีนะ” [khuu dii náʔ] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “อะ” [ʔàʔ] มีเสียงพยัญชนะต้นคำ “อ” /ʔ/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะต้นของคำเดิม คือ คำว่า “นะ” [náʔ] ที่เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ แสดงเจตนาชักชวน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบท้ายคำอื่น บอกความเป็นเชิงอ่อนวอน บังคับหรือเน้นให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นคำ “น” /n/

2. คำว่า “อะ” [ʔàʔ] มีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (low tone) เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จากคำว่า “นะ” [náʔ] ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone)

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “อะ” [ʔà] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “นะ” [ná] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือเสียงพยัญชนะต้นคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมกลายเป็นพยัญชนะต้นคำอีกเสียงหนึ่ง และวรรณยุกต์เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.6 การเปลี่ยนแปลงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 34

(LINE STORE, 2562ต)

ตัวอย่างที่ 34 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 6 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Circle Dukdik Pig ของนักร้อง Dukdik

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ขอบคุณที่กล้าสอนหนูค่ะ จตแปบน้ำ” [khòv-khun tíi klâa sǎwŋ nǔu khâ còt pèep diaw náa] มาจากถ้อยคำ “ขอบคุณที่กล้าสอนหนูค่ะ จตแปบนะ” [khòv-khun tíi klâa sǎwŋ nǔu khâ còt pép diaw ná] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “น้ำ” [náa] มีเสียงสระ “-า” /aa/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว มาจากคำว่า “นะ” [ná] ที่เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ แสดงเจตนาชักชวน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบท้ายคำอื่น บอกความเป็นเชิงอ่อนวอน บังคับ หรือเน้นให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) ซึ่งมีเสียงสระ “-ะ” /a/

2. คำว่า “แปบ” [pèep] มีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (low tone) เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน มาจากคำว่า “แป็บ” [pép] ที่เป็นคำนาม หมายถึง ช่วงเวลานิดเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 763) ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone)

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “แปบ” [pèep] และคำว่า “น้ำ” [náa] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “แป็บ” [pép] และคำว่า “นะ” [ná] ตามลำดับ เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงสระสั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมกลายเป็นสระเสียงยาว และเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.7 การเปลี่ยนแปลงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะแบบเสียงพยัญชนะหายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะแบบเสียงพยัญชนะหายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่นจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 35

(LINE STORE, 2562ก)

ตัวอย่างที่ 35 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 4 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Boobib Cute Couple: Love Love ของนักวาด B&B DESIGN

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “รักเเตงน้า” [rák teen náa] มาจากถ้อยคำ “รักตัวเองนะ” [rák tua-reen ná] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “น้า” [náa] มีเสียงสระ “-า” /aa/ เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว มาจากคำว่า “นะ” [ná] ที่เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ แสดงเจตนาชักชวน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) หรือเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบท้ายคำอื่น บอกความเป็นเชิงอ่อนหวาน บังคับหรือเน้นให้หนักแน่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 612) ซึ่งมีเสียงสระ “-ะ” /a/

2. คำว่า “เเตง” [teen] มีเสียงพยัญชนะต้น “ต” /t/ เสียงสระ “-เ” /ee/ และเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ง” /ŋ/ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะแบบเสียงพยัญชนะหายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่นโดยรวบเสียงคำว่า “ตัวเอง” [tua reen] ที่เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ สรรพนามบอกบุรุษที่ใช้แทนบุคคลที่พูดด้วย (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 24; ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 488) ให้สั้นลง กล่าวคือ เป็นการใช้นเสียงพยัญชนะต้นของคำว่า “ตัว” [tua] ในพยางค์ “เอง” [reen] จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะแบบเสียงพยัญชนะหายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น จาก “ตัวเอง” [tua reen] เหลือเพียง “เเตง” [teen]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “น้ำ” [náa] และ คำว่า “เตง” [teen] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “นะ” [ná] และคำว่า “ตัวเอง” [tua-ʔeen] ตามลำดับ เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของ หน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงสระสั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม กลายเป็นสระเสียงยาว และเสียงพยัญชนะหายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจาก ลักษณะบังคับทางเสียง

2.2.8 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ใน ลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการ เปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานจำนวน 3 อัน คิดเป็นร้อยละ 2.32 จากจำนวน สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งสิ้น 129 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 36

(LINE STORE, 2562ง)

ตัวอย่างที่ 36 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 31 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Baozi Sung & Baozi Jung Couple ของนักวาด Cha-ya-nit

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “แอบหลงรักเธอซะแล้ว” [ʔèp lõŋ rák thəə sá léew] มาจากถ้อยคำ “แอบหลงรักเธอเสียแล้ว” [ʔèp lõŋ rák thəə sía léew] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. พยางค์ “ซะ” [sá] ของคำว่า “ซะแล้ว” [sá léew] ซึ่งมีเสียงสระ “-ะ” /a/ มีการเปลี่ยนแปลงเสียงสระมาจากพยางค์ “เสีย” [sía] ของคำว่า “เสียแล้ว” [sía léew] ที่เป็นคำประกอบท้ายกริยา แสดงความเป็นอดีต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,263) ซึ่งมีเสียงสระ “-เีย” /ia/

2. พยางค์ “ชะ” [sá] ของคำว่า “ชะแล้ว” [sá léew] มีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) เป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานจากพยางค์ “เสีย” [sǎ] ของคำว่า “เสียแล้ว” [sǎ léew] ซึ่งมีเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone)

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ชะแล้ว” [sá léew] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “เสียแล้ว” [sǎ léew] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ กล่าวคือ เสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนแปลงเพี้ยนไปจากมาตรฐาน ทั้งที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะบังคับทางเสียง

ผู้วิจัยสรุปจำนวนสติกเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 26 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย		
1.1 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น	2	1.55
1.2 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น	4	3.1
1.3 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง	24	18.6
1.4 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว	37	28.68
1.5 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง	25	19.37
1.6 การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน	6	4.65
1.7 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น	6	4.65
2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย		
2.1 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว	1	0.78

เปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 13 อัน คิดเป็นร้อยละ 10.08 สติ๊กเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 สติ๊กเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 และ สติ๊กเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่งร่วมกับเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.79

3. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน หมายถึง การที่เสียงในภาษาเปลี่ยนไปตามลักษณะบังคับของเสียงโดยที่เสียงจะเปลี่ยนไปในสภาพใดสภาพหนึ่งเท่านั้น ได้แก่ การกลมกลืนเสียง การผลักเสียง การสับที่เสียง และการตัดเสียง และการเพิ่มเสียง เกิดร่วมกับการที่เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงไปแล้วกระทบต่อการใช้เสียงในภาษาไทยปัจจุบัน ทั้งด้านที่เป็นประโยชน์ และด้านที่เป็นโทษ เช่น พยัญชนะต้นเดี่ยวเปลี่ยนไปคล้ายเสียงในภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำบางชนิดต่างไปจากลักษณะปกติ ซึ่งทำให้มีเสียงในภาษาและคำเพิ่มขึ้น ทำให้มีเสียงในภาษาและคำหายไป ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้หน้าที่ของคำหรือลักษณะภาษาเปลี่ยนไป และมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมในการใช้ภาษาที่สังคมไทยเคยยึดถือกันมา

อย่างไรก็ตาม นักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 4 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 4 ลักษณะ และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 5 ลักษณะ

3.1.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 12.51 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 37

(LINE STORE, 2562ซ)

ตัวอย่างที่ 37 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BNK48 Gogo Cherprang's School Life ของนักวาด BNK48 Official

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “เรียนเป็นไงบ้าง” [rian pen ɲaj bâŋ] มาจากถ้อยคำ “เรียนเป็นอย่างไรบ้าง” [rian pen jàŋ-raj bâŋ] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ไง” [ɲaj] ในบริบทนี้มาจากคำว่า “อย่างไร” [jàŋ-raj] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ใช้ในประโยคคำถามที่ถามถึงความเป็นไปหรือความเป็นอยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,376) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียงพยัญชนะ “อย่าง” [jàŋ] ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

2. คำว่า “ไจ” [ɲaj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “ง” /ŋ/ มาจากคำว่า “อย่างไร” [jàan-raj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวของพยางค์หลัง “ร” /r/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

3.1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 2 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 12.51 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 38

(LINE STORE, 2562ง)

ตัวอย่างที่ 38 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 13 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Baozi Sung & Baozi Jung Couple ของนักวาด Cha-ya-nit

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “ดีจ้า” [dii câa] มาจากถ้อยคำ “สวัสดิ์จ๊ะ” [sa-wàt-dii câ] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ดี” [dii] ในบริบทนี้มาจากคำว่า “สวัสดิ์” [sa-wàt-dii] เป็นคำทักทายหรือพูดขึ้นเมื่อพบหรือจากกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,185) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียงพยางค์ “สวัสดิ์” [sa-wàt] ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

2. คำว่า “จ้ำ” [câa] ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-า” /aa/ มาจากคำว่า “จ๊ะ” [câ?] เป็นคำลงท้ายแสดงมารยาท มักปรากฏท้ายประโยคบอกเล่า (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 63) หรือเป็นคำวิเศษณ์ทำหน้าที่เป็นคำรับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 307) ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-ะ” /a/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

3.1.3 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 2 ลักษณะ ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 16 อัน คิดเป็นร้อยละ 50.02 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 39

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 39 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 7 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Baby Cat By auongrom ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “กล้าสาบานมั้ย” [klâa sǎa-baan máj] มาจากถ้อยคำ “กล้าสาบานหรือไม่” [klâa sǎa-baan rǔw-mâj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “มั้ย” [máj] ในบริบทนี้มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] เป็นคำวิเศษณ์แสดงคำถาม มาจาก หรือไม่ [rǔw máj] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,359) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw] ซึ่งเป็นคำเชื่อมสมภาคระหว่างหน่วยทางภาษาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปเข้า

เป็นหน่วยภาษาเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 53) เป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

2. คำว่า “มัย” [máj] ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

3.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะ พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 15.6 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน 3) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง 4) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และ 5) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 40

(LINE STORE, 2562จ)

ตัวอย่างที่ 40 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 31 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BearPlease ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “ไรเหยอ” [raj jǎo] มาจากถ้อยคำ “อะไรหรือ” [ʔa-raj rǔw] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ไร” [raj] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ย” /j/ ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือเพดานแข็ง มีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของคำว่า “เหยอ” [jǎo] ที่ตามมาคือเสียง “ย” /j/ ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือเพดานแข็งเช่นเดียวกัน จึงเป็นการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้า (assimilation)

2. คำว่า “ไร” [raj] มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะไม่ระบุหรือกำหนดแน่นอนว่าหมายถึงสิ่งใด (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 29) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียงพยางค์ “อะ” [ʔa]

3. คำว่า “เหยอ” [jǎə] ปรากฏเสียงสระ “-อ” /ə/ มาจากคำว่า “หรือ” [rǎw] เป็นคำประกอบกับประโยคคำถาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,310) ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-” /w/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

3.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 41

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 41 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 25 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Auongrom Nong Bina ของนี้กวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “คอลกันมัย” [khɔɔl kan máj] มาจากถ้อยคำ “คอลกันหรือไม” [khɔɔl kan rǎw máj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะดังนี้

1. คำว่า “ม้าย” [máj] ในบริบทนี้มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] เป็นคำวิเศษณ์ แสดงคำถาม มาจาก หรือไม่ [rǎw mǎj] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,359) จึงมีการตัดเสียง หรือสูญเสียงคำว่า “หรือ” [rǎw] ซึ่งเป็นคำเชื่อมสมภาคระหว่างหน่วยทางภาษาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เข้าเป็นหน่วยภาษาเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 53)

2. คำว่า “คอล” [khɔɔl] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ล” /l/ เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง โทรศัพท์ เป็นภาษาระดับภาษาปาก หมายถึง พูดติดต่อกันทาง โทรศัพท์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 589) ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายในมาตรา แม่ กน ในภาษาไทย คือ เสียง “น” /n/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น

3. คำว่า “ม้าย” [máj] ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.2.3 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะ เดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 42

ตัวอย่างที่ 42 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 38 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Chubby Girl by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “ยัยเหยอ” [jaj jǎə] มาจากถ้อยคำ “อะไรหรือ” [ʔa-raj rǔw] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ยัย” [jaj] มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ ไม่ระบุหรือกำหนดแน่นอนว่าหมายถึงสิ่งใด (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 29) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ “อะ” [ʔa]

2. คำว่า “ยัย” [jaj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “ย” /j/ มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง “ร” /r/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

3. คำว่า “เหยอ” [jǎə] ปรากฏเสียงสระ “เอ” /ə/ มาจากคำว่า “หรือ” [rǔw] เป็นคำประกอบกับประโยคคำถาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,310) ซึ่งปรากฏเสียงสระ “อ” /u/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

3.2.4 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 43

(LINE STORE, 2562ณ)

ตัวอย่างที่ 43 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 12 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BNK48: Kimi wa Melody ของนักร้อง BNK48 Official

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “คุยไรกันอะ” [khuj raj kan ʔàʔ] มาจากถ้อยคำ “คุยอะไรกันนะ” [khuj ʔa-raj kan nəʔ] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สอดคล้องตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สอดคล้องตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ไร” [raj] มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ ไม่ระบุหรือกำหนดแน่นอนว่าหมายถึงสิ่งใด (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 29) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ “อะ” [ʔa]

2. คำว่า “อะ” [ʔàʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “อ” /ʔ/ มาจากคำว่า “นะ” [nàʔ] เป็นคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะเสียงสระสั้นและลงน้ำหนักเสียง มักแสดงคำสั่งหรือแสดงอารมณ์โกรธ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “น” /n/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

3. คำว่า “อะ” [ʔàʔ] ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงต่ำ (high tone) มาจากคำว่า “นะ” [nàʔ] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนตก (falling tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.2.5 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สอดคล้องตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สอดคล้องตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียง

หนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 44

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 44 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 27 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Auongrom baby pig ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “มะมีตังค์” [má mii tan] มาจากถ้อยคำ “ไม่มีสตางค์” [môj mii sa-taŋ] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ ดังนี้

1. “ตังค์” [tan] มาจากคำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] เป็นคำนาม ใช้โดยปริยายหมายถึงเงินที่ใช้สอย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,157) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียงพยัญค์ “ส” [sa]

2. “ตังค์” [tan] ปรากฏเสียงสระ “-ะ” /a/ มาจากคำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-า” /aa/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

3. คำว่า “มะ” [má] ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “ไม่” [môj] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนตก (falling tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ตัวอย่างที่ 45

(LINE STORE, 2562จ)

ตัวอย่างที่ 45 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 40 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BearPlease ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “เค้าผิดอัลโล” [kháw phìt ʔal-laj] มาจากถ้อยคำ “เขาผิดอะไร” [kháw phit ʔa-raj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 4 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “อัลโล” [ʔal-laj] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้าย “ล” /l/ ของพยางค์ “อัล” [ʔal] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือข้างลิ้น มีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้น “ล” /l/ ของพยางค์ “โล” [laj] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือเพดานแข็งเช่นเดียวกัน จึงเป็นการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้า (assimilation)

2. คำว่า “อัลโล” [ʔal-laj] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายพยางค์ “อัล” [ʔal] คือ “ล” /l/ ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายในมาตราแม่ กน ในภาษาไทยคือ เสียง “น” /n/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น

3. คำว่า “อัลโล” [ʔal-laj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดียวของพยางค์หลัง “ล” /l/ มาจากคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ ไม่ระบุหรือกำหนดแน่นอนว่าหมายถึงสิ่งใด (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 29) มีเสียงพยัญชนะต้นเดียวของพยางค์หลัง “ร” /r/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

4. คำว่า “เค้า” [kháw] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้แทนตัวผู้พูดหรือผู้เขียน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 24-25) ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “เขา” [kháw] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.3.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะ เดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระ เดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 4 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 46

(LINE STORE, 2562ฉ)

ตัวอย่างที่ 46 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 20 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด BearPlease: Love Me Please ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “อ้วนแล้วยังรักเค้าปะ” [ʔuān léew jan rák khǎw pàʔ] มาจากถ้อยคำ “อ้วนแล้วยังรักเขาหรือไม่” [ʔuān léew jan rák khǎw rǔm mǎj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 4 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “ปะ” [pàʔ] ในบริบทนี้มาจากถ้อยคำ “หรือเปล่า” [rǔm plǎw] จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำว่า “หรือ” [rǔm] ซึ่งเป็นคำเชื่อมสมภาคระหว่างหน่วยทางภาษาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปเข้าเป็นหน่วยภาษาเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 53)

2. คำว่า “ปะ” [pàʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว “ป” /p/ มาจากคำว่า “เปล่า” [plàaw] ซึ่งเป็นคำปฏิเสธข้อความ มักใช้ปฏิเสธคำถาม (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 65) มีเสียงพยัญชนะต้นคู่ “ปล” /pl/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

3. คำว่า “ปะ” [pàʔ] ปรากฏเสียงสระ “-ะ” /a/ มาจากคำว่า “เปล่า” [plàaw] ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-า” /aa/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

4. คำว่า “เค้า” [kháw] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้แทนตัวผู้พูดหรือผู้เขียน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 24-25) ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “เขา” [khǎw] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.4 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 5 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 5 ลักษณะ พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 5 ลักษณะในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบว่าอยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน จำนวนทั้งสิ้น 32 อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 47

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 47 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 19 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 24 อัน ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Baby Cat By auongrom ของนักวาด Nungning

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “คอลกันแม่” [kʰwɔl kan méʔ] มาจากถ้อยคำ “คอลกันหรือไม่” [kʰwɔl rǔw mǎj] ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 5 ลักษณะ ดังนี้

1. คำว่า “แม่” [méʔ] ในบริบทนี้มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] เป็นคำวิเศษณ์แสดงคำถาม มาจาก “หรือไม่” [rǔw mǎj] (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1,359) จึงมีการตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw] ซึ่งเป็นคำเชื่อมสมภาคระหว่างหน่วยทางภาษาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปเข้าเป็นหน่วยภาษาเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 53)

2. คำว่า “คอล” [kʰwɔl] มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ล” /l/ เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง โทรศัพท เป็นภาษาระดับภาษาปาก หมายถึง พูดติดต่อกันทางโทรศัพท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 589) ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายในมาตราแม่ กน ในภาษาไทย คือ เสียง “น” /n/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น

3. คำว่า “แมะ” [mɛʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “อ” /ʔ/ มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] เป็นคำวิเศษณ์แสดงคำถาม มาจาก หรือไม่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1,359) ซึ่งเป็นคำปฏิเสธข้อความ มักใช้ปฏิเสธคำถาม (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 65) มีเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำ “ย” /j/ จึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

4. คำว่า “แมะ” [mɛʔ] ปรากฏเสียงสระ “-ะ” /ɛ/ มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] ซึ่งปรากฏเสียงสระ “-ะ” /a/ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

5. คำว่า “แมะ” [mɛʔ] ปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์ระดับ (level tone) ในลักษณะเสียงสูง (high tone) มาจากคำว่า “ไหม” [mǎj] ซึ่งปรากฏเสียงวรรณยุกต์แบบวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ (contour tone) ในลักษณะเปลี่ยนขึ้น (raising tone) จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

ผู้วิจัยสรุปจำนวนสติกเกอร์ภาษาไทยที่นักवादใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 27 การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ		
1.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง	4	12.51

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวน สติกเกอร์	ร้อยละ
สระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน		
รวม	32	100

ผู้วิจัยพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ พบจำนวน 24 อัน คิดเป็นร้อยละ 75.04 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด 32 อัน จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 12.51 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 12.51 และ 3) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 16 อัน คิดเป็นร้อยละ 50.02

2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ พบจำนวน 24 คิดเป็นร้อยละ 15.6 จำแนกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 3) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 4) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และ 5) การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12

3. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียง ปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 4 ลักษณะ พบจำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 6.24 จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12

4. การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียง ปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 5 ลักษณะ พบจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” ได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และแสดงข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย สรุปเป็น 2 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร

ผลสรุปเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร จำแนกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และความสัมพันธระหว่างทำนองเสียงขึ้นของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสารจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวน 113 อัน พบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้ทำนองเสียงตกของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่สัมพันธ์กับเจตนาในการสื่อสาร 8 ลักษณะ ได้แก่ คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาเสนอแนะ คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาสั่ง คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาห้าม คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาชักชวน คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขู คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาขอร้อง และคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกที่แสดงเจตนาถาม ดังนี้

หรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาสั่ง และมีจำนวนเท่ากับคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาห้าม

2.7 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขอร้อง

นักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาขอร้อง จำนวน 13 อัน คิดเป็นร้อยละ 6.88 ของจำนวนคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกทั้งหมด จำนวน 189 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมารองลงมาจกคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาชักชวน

2.8 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาคาดคะเน

นักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาคาดคะเนน้อยที่สุด จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 ของจำนวนคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด จำนวน 189 อัน กล่าวคือ มีจำนวนเท่ากับคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาเสนอแนะ

2.9 คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาถาม

นักวาดสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยใช้คำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาถาม จำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.23 ของจำนวนคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นทั้งหมด จำนวน 189 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมารองลงมาจกคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นที่แสดงเจตนาบอกให้ทราบ

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลสรุปเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำแนกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวน 26 อัน พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด 2 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบมากที่สุด จำนวน 22 อัน คิดเป็นร้อยละ 84.61 ของจำนวนสตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน พบสตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด 2 ลักษณะ ได้แก่ การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และการตัดเสียงหรือการสูญเสียง ดังนี้

1.1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า พบน้อยที่สุด จำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ของจำนวนการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน

1.1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียง

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียง พบมากที่สุด จำนวน 20 อัน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ของจำนวนสตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน พบสตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียง 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ และการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ ดังนี้

1.1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ มีจำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของจำนวนการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน

1.1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ มีจำนวน 10 อัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของจำนวนการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน

1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ

สตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์รวมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำ พบน้อยที่สุด จำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ของจำนวนสตริกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งหมด จำนวน 26 อัน

2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทย ด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จำนวน 129 อัน พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน พบมากที่สุด จำนวน 104 อัน คิดเป็นร้อยละ 80.6 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 7 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น ดังนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น พบน้อยที่สุด จำนวน 2 อัน คิดเป็นร้อยละ 1.55 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น พบจำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการ

เปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง พบจำนวน 24 อัน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

2.1.4 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว พบมากที่สุด จำนวน 37 อัน คิดเป็นร้อยละ 28.68 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน

2.1.5 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง พบจำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 19.37 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว

2.1.6 การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน พบจำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.65 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และมีจำนวนเท่ากับสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

2.1.7 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

สตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น พบจำนวน 6 อัน คิดเป็นร้อยละ 4.65 ของจำนวนสตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และมีจำนวนเท่ากับสตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

2.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ

สตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ พบน้อยที่สุด จำนวน 25 อัน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ของจำนวนสตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน พบสตติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 2 ลักษณะ จำแนกได้ 8 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคู่ทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน การเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ดังนี้

เสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน พบน้อยที่สุดจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และมีจำนวนเท่ากับสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะต้นคำทำให้เกิดเสียงควบกล้ำใหม่ ๆ ขึ้น ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาว มีจำนวนเท่ากับสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง มีจำนวนเท่ากับสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และมีจำนวนเท่ากับสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยางค์แบบเสียงพยางค์หายไปกลายเป็นเสียงลักษณะอื่น

2.1.4 การเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง หนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง พบจำนวน 4 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมดจำนวน 129 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

จำนวน 32 อัน กล่าวคือ พบเป็นจำนวนมากรองลงมาจากสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.1.3 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน พบมากที่สุด จำนวน 16 อัน คิดเป็นร้อยละ 50.02 ของจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมดจำนวน 32 อัน

3.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 3 ลักษณะ

สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ พบจำนวน 5 อัน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ของจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมดจำนวน 32 อัน พบสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 3 ลักษณะ จำแนกได้ 5 ลักษณะ ได้แก่ การกลมกลืนตามเสียงที่นำมาข้างหน้าร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้น และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน และการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ดังนี้

พยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งและการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

3.4 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน 5 ลักษณะ

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 5 ลักษณะ พบจำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมดจำนวน 32 อัน พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันร่วมกัน 5 ลักษณะ เพียง 1 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน ดังนี้

การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน

สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำทำให้มีเสียงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงพยัญชนะเดิมหายไปกลายเป็นเสียงพยัญชนะอีกเสียงหนึ่งการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระเดิมหายไปกลายเป็นเสียงสระอีกเสียงหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐาน พบน้อยที่สุด จำนวน 1 อัน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันทั้งหมด จำนวน 32 อัน

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” ได้อภิปรายผลการวิจัย 2 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์

ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูด ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำ ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร

ทำนองเสียงสามารถสื่อทัศนคติหรือเจตนาของผู้ใช้ภาษาได้ และบอกชนิดของประโยคได้ เช่น ทำนองเสียงตกมักปรากฏตอนท้ายของประโยคบอกเล่าในภาษาอังกฤษ และทำนองเสียงขึ้นมักปรากฏตอนท้ายของประโยคคำถาม (Catford, J. C., 1988 อ้างถึงใน ธาณินทร์ คงอินทร์, 2551, น. 59) ซึ่งสอดคล้องกับทำนองเสียงของถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยส่วนหนึ่ง กล่าวคือ ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงตกแสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด ถึงร้อยละ 77.89 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งเอาไว้ในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสารที่ว่า ทำนองเสียงตกเป็นลักษณะเหนือหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กับเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นไม่ได้แสดงเจตนาในการสื่อสารแบบถามมากที่สุด แต่กลับแสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด ถึงร้อยละ 60.84 จึงแย้งกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งเอาไว้ในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสารที่ว่า ทำนองเสียงขึ้นเป็นลักษณะเหนือหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กับเจตนาในการสื่อสารแบบถามมากที่สุด

เนื่องจากธรรมชาติของการสื่อสารด้วยภาษาไทย ผู้ใช้ภาษามักใช้คำแสดงทัศนภาวะ เช่น “ละ” “นะ” “จึ” หรือคำลงท้ายแสดงมารยาทเพื่อแสดงความสุภาพ เช่น “ครับ” “คะ” และเพื่อแสดงความไม่สุภาพ แสดงจริต หรือแสดงการประชด เช่น “ยะ” และอาจใช้ทั้งคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะร่วมกับคำลงท้ายแสดงมารยาท เช่น “จึคะ” “นะคะ” “ละครับ” (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61-63) จึงพบว่าถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีทำนองเสียงขึ้นแสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบมากที่สุด ส่วนถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ที่มีทำนองเสียงขึ้นแสดงเจตนาในการสื่อสารแบบถาม พบรองลงมาจากถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ที่มีทำนองเสียงขึ้นแสดงเจตนาในการสื่อสารแบบบอกให้ทราบ กล่าวคือ พบร้อยละ 13.23 ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ใช้คำวิเศษณ์แสดงการถาม “มัย” “แมะ” โดยไม่ใช้คำแสดงคำลงท้ายแสดงมารยาทในตอนท้ายของถ้อยคำ สอดคล้องกับข้อสังเกตที่ว่าลักษณะเด่นของทำนองเสียงในประโยคคำถามที่ต้องการการตอบรับหรือการตอบปฏิเสธภาษาไทยมักมีคำลงท้ายคำถามเสียงสูง เช่น “ใช่มัย” “ไปมัย” เนื่องจากธรรมชาติของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาคำโดด สามารถใช้ทำนองเสียงเพื่อเน้นย้ำ (Pantupong, 1973 อ้างถึงใน ธาณินทร์ คงอินทร์, 2551, น. 59)

นอกจากนี้ แม้ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ แต่ทำนองเสียงสามารถสะท้อนทัศนคติหรือเจตนาของผู้ใช้ภาษาได้ และแม้จะจำแนกทำนองเสียงในภาษาได้อย่างกว้างได้ 2 ทำนองเสียง ได้แก่ ทำนองเสียงขึ้น และทำนองเสียงตก หากพิจารณาอย่างละเอียด จะพบว่าประโยคในภาษาไทยที่แสดงเจตนาตามมีรูปแปรของทำนองเสียงถึง 7 เสียง ได้แก่ รูปแปรของทำนองเสียงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รูปแปรของทำนองเสียงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รูปแปรของทำนองเสียงที่ตกลงอย่างต่อเนื่อง แล้วขึ้น รูปแปรของทำนองเสียงที่ตกลงอย่างต่อเนื่องแล้วตก รูปแปรของทำนองเสียงที่คงระดับ รูปแปรของเสียงที่สูงขึ้นแล้วคงระดับ และรูปแปรของทำนองเสียงที่คงระดับแล้วขึ้น และหากมีหน่วยคำเสริมท้ายที่ใช้แสดงการถาม ยังมีรูปแปรของทำนองเสียงเพิ่มอีก 2 เสียง ได้แก่ รูปแปรของเสียงที่ตกลงแล้วคงระดับ และรูปแปรของเสียงที่คงระดับแล้วตกลง (ธานินทร์ คงอินทร์, 2551, น. 57)

การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย แสดงผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 3 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันมากที่สุด จำนวน 129 อัน คิดเป็นร้อยละ 68.99 พบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน รองลงมา จำนวน 32 อัน คิดเป็นร้อยละ 17.11 และพบสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดน้อยที่สุด จำนวน 26 อัน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่พบมากที่สุด จำแนกการอภิปรายผล 3 ส่วน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดรวมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยพบการตัดเสียงหรือการสูญเสียงมากที่สุด เนื่องจากเป็นไปตามการพูดอันเป็นธรรมชาติ เช่น คำว่า “ฉัน” [chǎn] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 บุคคลมักออกเสียงว่า “ฉั้น” [chán] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 35) คำว่า “เขา” [khǎw] บุคคลมักออกเสียงว่า “เค้า” [kháw] เมื่อทำหน้าที่เป็นทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 25)

นอกจากนี้ ยังมีคำหลายคำในภาษาไทยที่ออกเสียงผิดไปจากตัวเขียน คำบางคำใช้สระยาวแต่กลับออกเป็นเสียงสั้น เช่น คำว่า “ท่าน” [thán] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คำบางคำใช้สระสั้นแต่กลับออกเป็นเสียงยาว เช่น คำว่า น้ำ [náam] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, น. 35) คำบางคำตัดเสียงพยางค์ เช่น คำว่า “อะไร” ที่ปรากฏในตัวอย่างที่ 2 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ไร” [raj] และถ้อยคำบางถ้อยคำตัดเสียงคำออกทั้งคำ เช่น ถ้อยคำ “หรือยัง” [rúw jan] ในตัวอย่างที่ 3 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ยัง” [jan]

ส่วนการกลมกลืนเสียงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่พบน้อยที่สุด เนื่องจากการกลมกลืนเสียงมีลักษณะบังคับทางเสียง (phonologically conditioned หรือ phonologically defined) มามีอิทธิพล เช่น คำว่า “สิบเอ็ด” [sip-ɛ̀t] ผู้พูดมักออกเสียงว่า “สิบเบ็ด” [sip-bè̀t] เนื่องจากเสียงพยัญชนะตัวข้างหน้ามีอิทธิพลเหนือตัวที่ตามมา กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดมาตราแม่ กบ /p/ ของคำว่า “สิบ” [sip] บังคับให้เสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “เอ็ด” [ɛ̀t] กลายเป็นเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ จึงเป็นการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้า (progressive assimilation) (อุดม วโรตม์สิกขิตต์, 2553, น. 122)

อย่างไรก็ตาม การกลมกลืนเสียงดังปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ กรณีถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bəj] กลับไม่เป็นเพียงการกลมกลืนเสียงมีลักษณะบังคับทางเสียง แต่สะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์การใช้แป้นพิมพ์ของผู้ใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในเครือข่ายสังคมออนไลน์ กล่าวคือ การที่ผู้ใช้ภาษาพิมพ์ถ้อยคำบนแป้นพิมพ์ด้วยความรวดเร็ว กระทั่งกดส่งไปยังคู่สนทนาหรือแสดงความคิดเห็นบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ คำว่า “เลย” /ləj/ มีโอกาสเป็นคำว่า “เบย” /bəj/ สูง เนื่องจากแป้นพิมพ์ตัวอักษร ล กับ บ อยู่ติดกัน ปัจจุบันผู้ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์จึงมักใช้สื่อสารกันปกติ ไม่ถือว่าพิมพ์ผิด (Anan Methasate, 2562) เนื่องจากผู้ใช้ภาษาตั้งใจพิมพ์ว่า “เบย” /bəj/ และไม่ได้มีปัญหาในระดับการสื่อสาร เนื่องจากบริบททางภาษาและบริบททางสังคมคอยกำกับให้ผู้ใช้ภาษาและคู่สนทนาเข้าใจได้ตรงกัน

แม้การสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์มีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ของสติ๊กเกอร์ไลน์ ทำให้นักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยคำนึงถึงความกระชับของคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏร่วมกับตัวละครบนสติ๊กเกอร์ไลน์ ส่งผลให้คำหรือถ้อยคำบนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยสั้น กระชับ สื่อสารระหว่างคู่สนทนาได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว จึงปรากฏการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงมากที่สุด ทั้งเสียงสระ เสียงพยัญชนะ รวมถึงเสียงคำ แต่การสะกดตามมาตรฐานการเขียนคำยังคงจำเป็น เนื่องจากการสะกดตามเสียงพูดอาจก่อให้เกิดความสับสนได้ หากเป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ต่างความหมายกันในบริบทลักษณะเดียวกัน เช่น คำว่า “ชั้น” [chán] ในบริบท “ชั้นอยู่ที่นั่น” [chán jù thī nān] อาจเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนได้ว่า “ชั้น” [chán] หมายถึงที่สำหรับวางของหรือคำสรรพนามบุรุษที่ 1 นอกจากนี้ยังอาจเป็นอุปสรรคในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ต้องการการสะกดคำตามมาตรฐานการเขียนคำอีกด้วย (นิตยา กาญจนะวรรณ, 2554, น. 32, 36)

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเสียงคำหรือถ้อยคำที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยในประเด็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด สะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทยที่เป็นไปตามข้อจำกัดทางภาษา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามธรรมชาติในภาษาอื่นเช่นกัน เช่น มีการกลมกลืนเสียงในภาษาฝรั่งเศสอาทิ หน่วยเสียง /k/ ในภาษาฝรั่งเศสมีฐานในการเกิดเสียงได้ 3 ตำแหน่ง เมื่อ /k/ นำหน้าสระต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงฐานในการเกิดเสียงในลักษณะกลมกลืนเสียง (แพรวโพยม บุญยะผลึก, 2530, น. 198 อ้างถึงใน อัคร ธนะศิริกุล, 2561, น. 89; สัญชัย สุลักษณะานนท์, 2542, น. 135-136) และมีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงในภาษาฝรั่งเศสในหน่วยเสียงที่เป็นเสียงพยัญชนะต้นข้างลิ้น /l/ และ /r/ เป็นต้น

2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบการเปลี่ยนแปลงเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวมากที่สุด เนื่องจากการสื่อสารด้วยสติ๊กเกอร์ไลน์เป็นการสื่อสารผ่านอักขระที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือตัวแทนของเสียงพูด ที่ไม่ใช่เสียงพูดที่แท้จริง จึงไม่อาจเลียนเสียงได้เหมือนกับเสียงพูดด้วยข้อจำกัดของการผันเสียงวรรณยุกต์ตามแนวคิดเรื่องไตรยางค์หรืออักษรสามหมู่ที่อักษรบางหมู่ไม่อาจผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบทุกเสียง แต่กลับพบว่านักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำในลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบเสียงสระแบบทำเสียงสระสั้นให้เป็นเสียงสระยาวมากที่สุด เนื่องจากการสื่อสารผ่านโปรแกรมประยุกต์ LINE เป็นการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ จึงเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน การเปลี่ยนแปลงเสียงคำโดยเฉพาะคำลงท้ายมักเปลี่ยนจากสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว เพื่อแสดงความอ่อนต่อใจระหว่างคู่สนทนาที่เป็นคู่รัก สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องคำแสดงทัศนภาวะ (สถาบันภาษาไทย, 2552, น. 61) ที่ว่าหากออกเสียงสระยาวหรือไม่ลง

น้ำหนัก มักแสดงเจตนาชักชวน ขอร้อง โน้มน้าว ออดอ้อน ดังปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยโดย เฉาะอย่างยิ่งคำว่า “น้ำ” [náɔ] และคำว่า “จ้ำ” [cáɔ]

3. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบการตัดเสียงหรือการสูญเสียงร่วมกับการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ให้เพี้ยนไปจากมาตรฐานมากที่สุด เนื่องจากผู้ใช้บริการโปรแกรมประยุกต์ไลน์ มุ่งใช้ถ้อยคำที่ปรากฏเป็นอักษรภาษาไทยบนสติกเกอร์ไลน์แทนการเปล่งเสียงในการพูด และการตัดแปลงรูปคำต่าง ๆ บนสติกเกอร์โดยการตัดพยางค์บ้าง หรือเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์บ้าง ย่อมทำให้เข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกในการสื่อสารได้ดีกว่าการส่งสารด้วยการสะกดตามมาตรฐานการเขียนคำ

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีเงื่อนไขร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูด ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย จึงเป็นไปตามรูปแบบการใช้ภาษาของเครือข่ายสังคมออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการตัดทอนพยางค์หรือการลดรูปคำ การสะกดคำผิดเพื่อความแปลกตา เพื่อการเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึก (วิรัชพัชร ศรีจันทร์ และจอมขวัญ สุทธินนท์, 2561, น. 58) ผู้ใช้บริการมุ่งแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างไม่เป็นทางการมากกว่า ที่จะมุ่งนำเสนอข้อเท็จจริงที่จริงจัง อย่างไรก็ตาม การพิมพ์หรือเขียนคำหรือถ้อยคำตามแบบที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานยังคงมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งด้านการศึกษาโดยสืบค้นสารสนเทศด้วยคอมพิวเตอร์ (นิตยา กาญจนะวรรณ, 2554, น. 34) หรือด้านธุรกิจที่ต้องการความถูกต้องและจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิเคราะห์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเสียงตกกับเจตนาในการสื่อสารด้วยสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย แสดงให้เห็นแนวโน้มอันเป็นข้อสนับสนุนแนวคิดเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงว่าด้วยเรื่องทำนองเสียง ว่าทำนองเสียงตกยังคงเป็นทำนองเสียงโดยทั่วไปของประโยคบอกเล่า และเป็นกรณีศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์สำหรับผู้สนใจและผู้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษากับเจตนาหรือนัยของการสื่อสารอันเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาได้อีกมิติหนึ่ง

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเหนือหน่วยเสียงเหมาะแก่นักศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทย และภาษาต่าง ๆ รวมถึงองค์กรต่าง ๆ อาจสังเกตผลจากการวิจัยเพื่อนำไปผลิตสติกเกอร์เพื่อการประชาสัมพันธ์หรือโฆษณาองค์กรได้

3. ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบัน เป็นปรากฏการณ์การใช้ภาษาในระยะเวลาหนึ่งในเครือข่ายสังคมออนไลน์อันเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการ จึงเป็นตัวอย่งภาษาอุบัติที่ครูหรืออาจารย์ด้านภาษาศาสตร์เชิงประวัติสามารถนำไปประกอบการบรรยายเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและระดับบัณฑิตศึกษา รวมถึงการใช้ภาษาเพื่อการโฆษณาในสื่อประเภทต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงของคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยกับเจตนาในการสื่อสาร ในมุมมองวิจันปฏิบัติศาสตร์ จากแหล่งข้อมูลบทสนทนาในโปรแกรมประยุกต์ LINE อันแสดงให้เห็นเจตนาในการสื่อสารที่แท้จริงมากกว่าการศึกษาเจตนาการสื่อสารจากรูปภาษา

2. ควรมีการทำการวิจัยเชิงสำรวจถึงเจตนาในการสื่อสารที่แท้จริงของสมาชิกในสังคมไทยเกี่ยวกับคำหรือถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยของสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยแต่ละอัน

3. ควรมีการศึกษาคำสแลงที่ปรากฏเป็นคำหรือถ้อยคำภาษาไทยในสติกเกอร์ไลน์อันสะท้อนให้เห็นมุมมองหรือโลกทัศน์ของสังคมไทยในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

4. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปวรรณยุกต์กับไตรยางศ์ที่ปรากฏเป็นคำหรือถ้อยคำภาษาไทยในสติกเกอร์ไลน์อันสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ด้านความรู้ ความสามารถ หรือความเข้าใจของผู้ใช้ภาษาไทยกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับอักษร 3 หมู่ ซึ่งสัมพันธ์กับการใช้เสียงวรรณยุกต์ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กนกวรรณ ไทยประดิษฐ์ และฐะปะนีย์ ตริรัตน์ภรณ์. (2559). เครือข่ายสังคมค้าขายออนไลน์: คุณลักษณะของความต่างที่เป็นตัวเลือกระหว่างเฟซบุ๊ก ไลน์ และอินตาแกรม. *วารสารนักบริหาร*, 36(2), 24-38.
- กาญจนา นาคสกุล. (2556). *ระบบเสียงภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์ และคณะ. (2558). การพัฒนาสตีกเกอร์บนแอปพลิเคชันไลน์ชุดอาเซียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์การบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน). *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม นิต้า*, 2(2), 155-184.
- กุลลาบ มัลลิกะมาส. (2537). เรื่องเก็บตก. ใน *ภาษาไทยของเรา*. กรุงเทพฯ: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, น. 25-19.
- ทะฉนัน จันทรุพพันธุ์. (2549). *ภาษาอังกฤษสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐพล พึ่งน้อย. (2554). พฤติกรรมค่าความถี่มูลฐานของสระในคำสองพยางค์ภาษามลายูถิ่นปัตตานี และภาษาอูรักลาโว้ย. *วารสารอักษรศาสตร์*, 40(1), 1-2, 202.
- ณัฐวุฒิ อุ๋นทร. (2560). เทคนิควิธีการล่าของหมอลำฉลาดส่งเสริม (ป. ฉลาดน้อย). *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(1), 67-83.
- ดุขฎิพร ชำนิโรศคานต์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและภาษาไทยเปรียบเทียบ*. (เอกสารอัดสำเนา). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาว เจียง ผิง และประเทือง ทินรัตน์. (2559). การเปรียบเทียบระบบเสียงในคำศัพท์หมวดธรรมชาติของภาษาไทยยากับภาษาไทยมาตรฐาน. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์: ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 16(1), 52-60.
- ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. (2550). เอ็มเอสเอ็น (MSN): ภาษาของคนรุ่นใหม่. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 14(2), 1-12.
- ธานินทร์ คงอินทร์. (2551). การแปรของทำนองเสียงในประโยคคำถามภาษาไทย. *วารสารศิลปศาสตร์*, 8 (1), 57-78.
- นวศรี ชนมหาตระกูล และจุฑามณี อ่อนสุวรรณ. (2559). การศึกษาการเติมเสียงวรรณยุกต์ให้กับคำยืมภาษาอังกฤษแบบทับศัพท์และระบบการสะกดคำยืมในภาษาไทย. *วารสารศิลปะศาสตร์*, 16(1), 71-89.

- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2554). *ปัญหาการใช้ภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์. (2557). การสื่อความหมายในไลน์. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*, 15(2), 12-21.
- นิตยา ศักดิ์เดชยนต์ ยูพา ส่งศิริ และใจเอื้อ บุรณะสมบัติ, (2526). *ภาษาศาสตร์สำหรับครู*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- ปองจิต อ่อนเผ่า. (2552). ข้อคิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. *วรรณวิทัศน์*, 9, 121-133.
- ปิยะศักดิ์ ชมจันทร์. (2563). การขายสินค้าผ่านการสนทนาออนไลน์: แนวโน้มของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. *วารสารนิเทศสยามปริทัศน์*, 19(1), 205-209.
- พจนี ศิริอักษรสาสน์. (2554). *ภาษาถิ่นของไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรพรรณ ประจักษ์เนตร. (2558). พฤติกรรมเนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่มเน็ตเจเนอเรชั่น. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 34(1), 87-105.
- แพรวโพยม บุญยะผลึก. (2530). *สัตตศาสตร์ฝรั่งเศส*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พาน เลื่อง หุ่น. (2554). วรรณยุกต์ในภาษากวางหลาน. *วารสารอักษรศาสตร์*, 40(1), 54-55.
- ภัทริณี สุขสุวรรธ. (2561). เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาภูเก้นบ่าบ่า และภาษามลายูบ่าบ่าแนวร่วมสมัย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(1), 87-111.
- ภาวาส บุนนาค. (2547). *ภาษาไทยของเรา*. กรุงเทพฯ: สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ภูริตา บุญล้อม. (2561). *LINE Sticker ไทยมาแรง ปีนี้ขึ้นแท่นอันดับ 1 แซงญี่ปุ่น อะไรคือหัวใจสำคัญของการเติบโต และนักวาดอย่างไรให้ขายดี*. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2561, จาก <https://the-standard.co/line-creator-market/>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

- วงศกร ยุภิจงูติ และเดือนเพ็ญ ธีรวรรณวิวัฒน์. (2559). พฤติกรรมการใช้งาน และปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันในแอปพลิเคชัน LINE ของผู้ใช้งานในกรุงเทพมหานคร. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(3), 71-95.
- วิรัช กมลนาวิน. (2546). การวิเคราะห์ระบบเสียงวรรณยุกต์ของชาวกรุงศรีอยุธยาจากเสียงเจอร์จาโชนและจินตามณี. *วารสารศิลปศาสตร์*, 3(2), 28-54.
- วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข. (2545). ลักษณะภาษาสแลงของผู้ต้องขังและความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและสติปัญญาของผู้ต้องขังกับพฤติกรรมทางภาษา: กรณีศึกษาเรือนจำกลางคลองเปรม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วิรัตน์ ศรีจันทร์ และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2561). การอุบัติและการวิบัติของภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 1(2), 53-61.
- วิโรจน์ ชัยมูล และสุพรรณษา ยวงทอง. (2558). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรัณย์ นักรบ. (2556). บทพิลาปมะระเสียในพิธีมูฮัรอมของชาวมุสลิมนิกายชีอะห์ในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 20(1), 153-180.
- ศิริชัย ศิริกายะ และสมเกียรติ ศรีเพ็ชร. (2560). การใช้รหัสของสติ๊กเกอร์ไลน์ในการสื่อสาร. *นิเทศสยามปริทัศน์*, 16(21), 171-183.
- _____. (2561). การใช้รหัสของสติ๊กเกอร์ไลน์เพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล. *นิเทศสยามปริทัศน์*, 17(22), 97-105
- ศุภรัตน์ เจริญพิทักษ์ กฤษดา ทองบุญเกิด และศิริพล แสนบุญส่ง. (2561). การพัฒนาสติ๊กเกอร์บนแอปพลิเคชันไลน์ชุดการ์ตูนนักศึกษาคณะครุศาสตร์. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 4(1), 35-47.
- ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจือวงศ์. (2556). ไลน์รูปแบบการสื่อสารบนความสร้างสรรค์ของสมาร์โฟน: ข้อดีและข้อจำกัดของแอปพลิเคชัน. *วารสารนักบริหาร*, 33(4), 42-54.
- สัณชัย สุลักษณ์านนท์. (2542). *ภาษาศาสตร์ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สถาบันภาษาไทย. (2552). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยค และสัมพันธสาร: วิจินตน์ ภาณุพงศ์ และคณะ*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุจิตรา ประชามิ้ง ญัฐวุฒิ พิมชาลี และนิธินาถ อุดมสันต์. (2560). การใช้ภาษาแชทในการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(2), 80-89.
- สุทธिया มาหาเจริญ และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2561). คำที่เกิดจากกลวิธีการแปรรูปคำตามเสียงพูดของแอดมินในเครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กแฟนเพจ “ใต้เตียงดารา” ระหว่างเดือนกันยายน – พฤศจิกายน พ.ศ. 2560. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 12 “สานพลังเครือข่ายอุดมศึกษา เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”*. วันที่ 27 – 29 พฤษภาคม ณ โรงแรมธรรมรินทร์ธนา อำเภอเมือง จังหวัดตรัง, (หน้า 405 – 414).
- สุธินันท์ โสภากาศ และข้าคม พรประสิทธิ์. (2561). ระเบียบการแสดงทำนองร้องและรำมะนาลำตัดคณะกำนันสำโรง คนทา จังหวัดระยอง. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 5(1), 63-38.
- สุพาพร ทองกำพร้าว และกรวิภา พูลผล. (2557). การวิเคราะห์ดัชนีปริเฉทในบทสนทนาออนไลน์ของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสาร มสค*, 75-94.
- สุภฤทัย บัวแก้ว. (2562). การสะท้อนเชิงสัญลักษณ์ของสติ๊กเกอร์ที่ใช้ในแอปพลิเคชันไลน์. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 10(2), 1-22.
- อัคร ธนะศิริกุล. (2561). เสียงแปรในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย. *วารสารสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย*, 41(135), 86-96.
- อุดม วัชรธรรมลิขิตดี. (2553). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น INTRODUCTION TO LINGUISTICS*. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Aitchison, J. (1994). *Words in the Mind: An Introduction to the Mental Lexicon*. 2nd ed. Oxford UK & Cambridge USA: Blackwell.
- Anan Methasate. (2562). *Thai Spell Correction*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2563, จาก <https://medium.com/@daianan/thai-spell-correction-i-9811b1c421b7>
- Catford, J. C. (1977). *Fundamental problems in phonetics*. Edinburgh: University Press.
- _____. (1988). *A Practical Introduction to Phonetics*. Oxford: Oxford University press.

Chen Jianli ทรายชัย มุ่งไธสง และณัฐพล สันธิ. (2558). การวิเคราะห์ประเภทการใช้ห้องสนทนาออนไลน์ของนักศึกษาชาวจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย. *วารสารบัณฑิตศึกษามช มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย*, 8(17), 162-165.

Jitpaisarnwattana, N. (2018). Gender-Differential Tendencies in LINE use: A Case of Thailand. *Journal of English Studies*. 13(1), 53-70.

it24hrs. (2560). คนไทยใช้ LINE แชนมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก LINE MAN และ LINE TODAY ขึ้นแท่นอันดับ 1. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2561, จาก <https://www.it24hrs.com/2017/line-infographic-2016-look-back/>

Lakoff, G and Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live By*. Chicago and London: The University of Chicago Press.

LINE STORE. (2562). *Alro Boy*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6781747/en>

_____. (2562ก). *Antny*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/sticker-shop/product/4951078/en>

_____. (2562ข). *Auongrom baby pig*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/3111559/en>

_____. (2562ค). *Auongrom Nong Bina*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/3079816/en>

_____. (2562ง). *Baby Cat By auongrom*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/3227918/en>

_____. (2562จ). *Baozi Sung & Baozi Sung Couple*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1397527/en>

_____. (2562ฉ). *BearPlease*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1204657/en>

_____. (2562ฉ). *BearPlease: Love Me Please*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1393382/en>

_____. (2562ช). *Benja 5 I wanna be an IDOL!* สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://storelinemesearchen?qBenja%205%20I%20wanna%20be%20an%20IDOL%21>

_____. (2562ซ). *BNK48: Gogo Cherprang's School Life*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/4761371/en>

_____. (2562ฅ). *BNK48: Kimi wa Melody*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/4646455/en>

_____. (2562ญ). *BNK48: Shihainin Say Hi! By Jobsan*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6761439/en>

_____. (2562ฎ). *Boobib Cute Couple: Love Love*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6339573/en>

_____. (2562ฏ). *CatsterClub*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6950673/en>

_____. (2562ฐ). *Chubby Girl by Ton-Mai*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/4232553/en>

_____. (2562ฑ). *Chubby The Wife by Ton-Mai*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6680588/en>

_____. (2562ฒ). *Chubby X Nang-Rum Collabaration*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6933390/en>

_____. (2562ณ). *chong nom has no feelings*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/6937828/en>

_____. (2562ด). *Circle Dukdik*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1327110/en>

_____. (2562ต). *Circle Dukdik Pig*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://store.line.me/stickershop/product/5875230/en>

Miller, N. (1993). *Personal Experience, Adult Learning and Social Research: Developing a Sociological Imagination in and Beyond the T-Group*. Adelaide: Centre for Research in Adult Education for Human Development, University of South Australia.

Pantupong, W. (1973). Pitch, Stress and Rhythm Thai. Pasa 2. *Central Institute of English Language*: Bangkok. pp. 41-62.

Partridge, E. (1954). *The World of Words*. London: Lowe and Brydone.

Manjaiwong, T. (2561). *ไม่ต้องวาดเก่งก็ทำสติ๊กเกอร์ไลน์ขายได้ อัปเดตเทรนด์สติ๊กเกอร์ไลน์ปี 2018*. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2561, จาก <https://thematter.co/rave/sticker-line-trend-2018/64212>

The Flight 19 Agency (Formerly TWF Digital). (2561). *Digital Consultancy: อัปเดตพฤติกรรมและข้อมูลผู้ใช้งาน LINE ประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2561, จาก <https://www.twfdigital.com/blog/2018/09/thailandline-stats-and-behaviour/>

WP. (2561). *สถิติผู้ใช้ดิจิทัลทั่วโลก “ไทย” เสพติดเน็ตมากสุดในโลก- “กรุงเทพ” เมืองผู้ใช้ Facebook สูงสุด*. สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2561, จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2018/02/global-and-thailand-digital-report-2018/>

ภาคผนวก ก

ข้อมูลสถิติเกอร์ไลน์ภาษาไทย

1. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Alro Boy (LINE STORE, 2562) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 24 อัน

Agricultural Land Reform Office

Alro Boy

Alro boy sticker is coming! This time comes with very cute words and actions. Our sticker will grow the happiness in your chat room. Please download it!

30THB

Send as a gift

Purchase

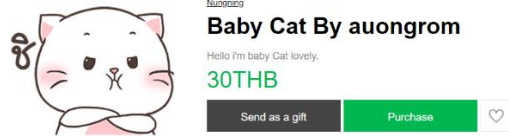

4. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Auongrom Nong Bina (LINE STORE, 2562ค) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 40 อัน

5. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Baby Cat By auongrom (LINE STORE, 2562฿) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 40 อัน

6. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Baozi Sung & Baozi Sung Couple (LINE STORE, 2562ง) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 40 อัน

9. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Benja 5 I wanna be an IDOL! (LINE STORE, 2562ซ) มีจำนวน สติกเกอร์จำนวน 40 อัน

10. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด BNK48: Gogo Cherprang's School Life (LINE STORE, 2562ซ) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 40 อัน

BNK48 Official
BNK48 : Gogo Cherprang's School Life
Make your school life more fun because Cherprang is ready for cheering you up! Gogo- with first solo sticker from Cherprang BNK48.

60THB

Send as a gift Purchase

11. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด BNK48: Kimi wa Melody (LINE STORE, 2562ฉ) มีจำนวน สติกเกอร์จำนวน 40 อัน

BNK48 Official

BNK48 : Kimi wa Melody

BNK48's official sticker is finally back! This time, we come with the 4th single "Kimi wa Melody" Download now, to join the loveliness of these ladies.

60THB

Send as a gift
Purchase
♡

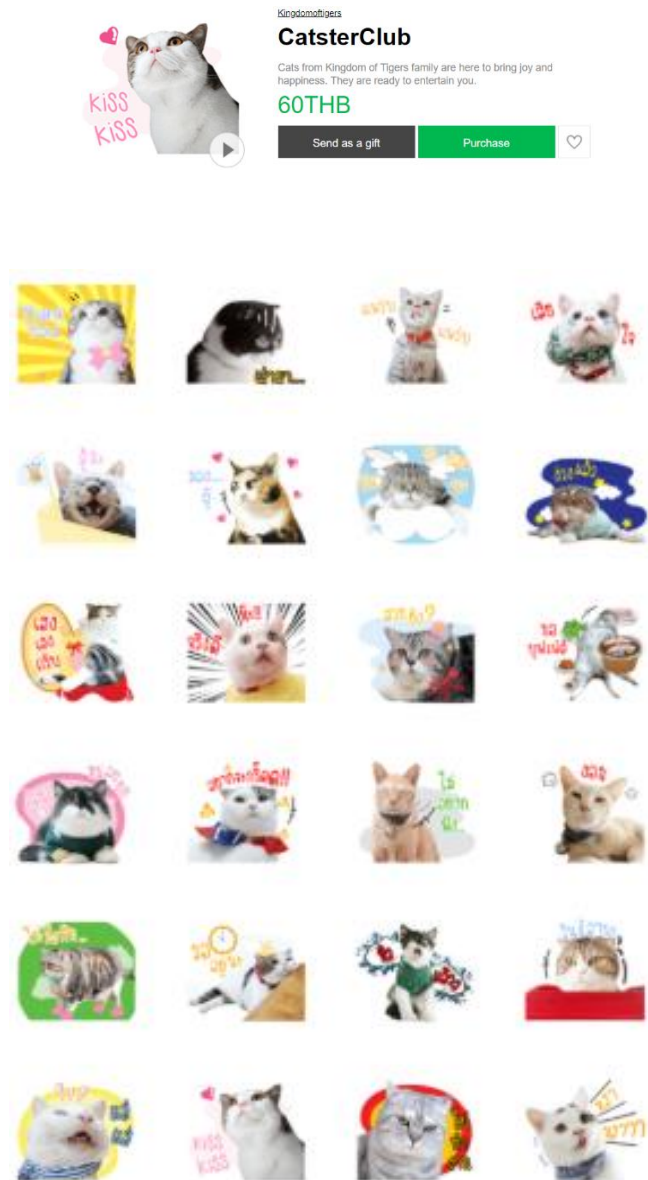

14. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด CatsterClub (LINE STORE, 2562) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 24 อัน

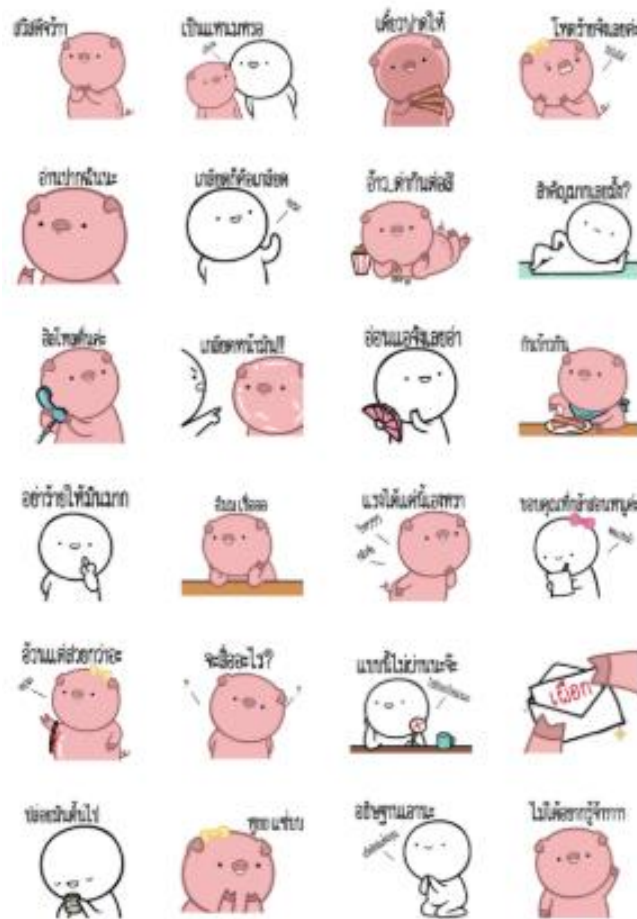
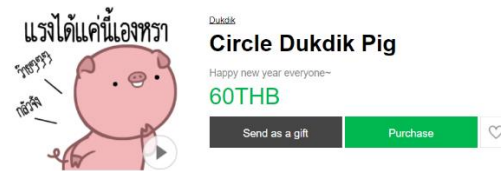

20. สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ชุด Circle Dukdik Pig (LINE STORE, 2562ต) มีจำนวนสติกเกอร์จำนวน 24 อัน

ภาคผนวก ข

ข้อมูลสถิติเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ชื่อ-สกุล: จอมขวัญ สุทธินนท์, (ดร.)
Asst. Prof. Jomkwan Sudhinont (Ph.D.)

การศึกษา: ปร.ด. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย, 2558
ศศ.ม. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย, 2551
ศศ.บ. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย, 2548

สาขาเชี่ยวชาญ: หลักภาษาไทย
        วาทศิลป์ศาสตร์

ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (7 สิงหาคม พ.ศ. 2561)

ผลงานทางวิชาการ

อภิชนา แก้วอุทัย และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2556, มกราคม-มิถุนายน). วรรณกรรมสุบินกุมาร: การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ. *วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 5 (1), 35-48.

จอมขวัญ สุทธินนท์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนระดับย่อหน้าด้านองค์ประกอบของนักศึกษาที่ศึกษารายวิชาทักษะการสื่อสาร. ใน *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 9(1) 198-209.

อติตตา ภูเจริญยศ โสภิตา สังข์สว่าง และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). อริยาบถที่เหมาะสมของพิธีกรในงานประชุมวิชาการ. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. 1 (2) 83-91.

จอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). เจตนาในการสื่อสารที่สะท้อนผ่านถ้อยคำในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีลักษณะเหนือหน่วยเสียงด้านทำนองเสียงที่มีลักษณะทำนองเสียงขึ้น. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร ราชภัฏรำไพพรรณี*. 3(1) 46-67.

สุภาภรณ์ คงทน และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). การสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยใช้ความรู้จากคำศัพท์หมวดวันและการลำดับวันโดยใช้โมเดลชิปปา. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*. 7 (1) 141-154.

- มาลีษา ยอดประดิษฐ์ และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). วัจนลีลาในประโยคที่ปรากฏคำเลียนเสียงธรรมชาติ ในชุดนิทานสำหรับเด็กของตึบปอง. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*, 5(1), 95-108.
- จอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยด้านเสียงปัจจุบันในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 12(1), 51-69.
- จอมขวัญ สุทธินนท์ และจอมใจ สุทธินนท์. (2563). ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของหน่วยทางภาษาในการขึ้นต้นพาดหัวข่าวเกี่ยวกับเรือสำราญระหว่างที่มีการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*. 3(2), 169-190. (TCI 2)
- จอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. 3(2), 7-22.
- จอมขวัญ สุทธินนท์. (2563). วิธีการฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ. *สัปดาห์: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.)*, 26(2), 14-28.

รายงานวิจัย:

- วรวรรณ สุขใส อภิขญา แก้วอุทัย และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2553). *กลวิธีการใช้ภาษาในการเสนอขายสินค้าของแม่ค้าในตลาดนัดอาเซี่ยนเทรด อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. ทุณสภาวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประจำปีงบประมาณ 2553.
- อภิขญา แก้วอุทัย และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2553). *การศึกษาวิเคราะห์สื่อบินกumarฉบับวัดพิกุลทองเชิงวรรณกรรมและสังคม*. ทุณสนับสนุนการวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จอมขวัญ สุทธินนท์. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนระดับย่อหน้าด้านองค์ประกอบของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาทักษะการสื่อสาร*. ทุณสนับสนุนการวิจัยจากทุนวิจัยสำหรับบุคลากรคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ประเภทนักวิจัยใหม่ ประจำปี 2560.

การติดต่อ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
jomkwan.sud@psu.ac.th (66) 0-7429-507

ภาคผนวก ค

บทความเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด
ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย” ได้รับการตีพิมพ์แล้ว

ในวารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการไทยสาขา Social Sciences
ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด ในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

Conditioned Sound Changes of Spoken Thai Words Written on LINE Stickers

วันที่รับบทความ : 14 กุมภาพันธ์ 2563

จอมขวัญ สุทธินนท์¹

วันที่แก้ไขบทความ : 9 มีนาคม 2563

วันที่ตอบรับบทความ : 11 มีนาคม 2563

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยฉบับนี้ มุ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ตามแนวความคิดการเปลี่ยนแปลงของเสียงชนิดมีข้อจำกัด (conditioned sound change) โดยรวบรวมสติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers ใน LINE STORE ของ LINE เฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นอักษรไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' stickers) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง จำนวน 20 ชุด มีจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 ตัว มีสติ๊กเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด จำนวน 26 ตัว จากสติ๊กเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดจำนวน 187 ตัว ผลการวิเคราะห์พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) สติ๊กเกอร์ไลน์ที่เปลี่ยนแปลงเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดคือ กลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงจำนวน 22 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.61 และ 2) สติ๊กเกอร์ไลน์ที่เปลี่ยนแปลงเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับตัดเสียงหรือสูญเสียคำ จำนวน 4 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.39 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่สังเกตเห็นได้ชัด คือ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง เพื่อรวบเสียงให้เหมือนกับการสื่อสารด้วยเสียงพูดเนื่องจากการส่งสติ๊กเกอร์ไลน์เป็นการสื่อสารในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการผ่านสื่อกลางซึ่งก็คือโปรแกรมประยุกต์ LINE ที่ไม่เป็นทางการ

คำสำคัญ : การเปลี่ยนแปลงเสียง การเปลี่ยนแปลงเสียงแบบมีข้อจำกัด การสะกดตามเสียงพูด
สติ๊กเกอร์ไลน์ ภาษาไทย

---

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
e-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

Conditioned Sound Changes of Spoken Thai Words Written on LINE Stickers

Received: February 14, 2020

Jomkwan Sudhinont¹

Revised: March 9, 2020

Accepted: March 11, 2020

Abstract

The objective of this article is to present results of an analysis of conditioned sound changes of spoken Thai words written on LINE stickers. Data were collected from 20 sets of stickers from LINE store created from May 1, 2019 in the category “Popular Creators’ Stickers” totaling 752 pieces of stickers. There were 187 pieces that had spoken Thai words with sound changes written on them, and of which 26 pieces had spoken Thai words with conditioned sound changes written on them. Results of the analysis revealed two types of conditioned sound changes: 1) progressive assimilation of sound and sound deletion were found in 22 pieces or 84.61 percent of the stickers; and 2) a combination of deletion of word sound and syllable sound was found in 4 pieces or 15.39 percent of the stickers. The outstanding type of sound change of words spelt according to the spoken sounds was sound deletion in order to make the word sound like when it is spoken. The reason for this is sending LINE stickers is casual communication through LINE application which is informal.

Keywords: sound change, conditioned sound change, written as it is spoken,
LINE stickers, Thai language

---

¹ Lecturer, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University,
e-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

บทนำ

LINE เป็นชื่อโปรแกรมประยุกต์ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน และแท็บเล็ต ที่คนไทยนิยมใช้ในการสื่อสารมากเป็นอันดับหนึ่ง กล่าวคือ มีคนไทยใช้ LINE 44 ล้านคน จากประชากรไทยทั้งหมด 69 ล้านคน โดยมีระยะเวลาการใช้ LINE โดยเฉลี่ย 63 นาทีต่อวัน จากระยะเวลาใช้สมาร์ทโฟนโดยเฉลี่ย 216 นาทีต่อวัน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคนไทยใช้ LINE ในระยะเวลาโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 29 หรือมากกว่า 1 ใน 4 ต่อวัน (ณรงค์ศ มหิทธิวาณิชชา, 2561)

สติ๊กเกอร์ไลน์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่คนไทยนิยมใช้ในการสื่อสารผ่าน LINE เนื่องจากเป็นการสื่อสารแทนคำพูดโดยไม่ต้องพิมพ์ข้อความขนาดยาว นอกจากจะเป็นการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกผ่านถ้อยคำแล้ว สีหน้าของตัวละครบนสติ๊กเกอร์ยังสื่ออารมณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ผู้อำนวยความสะดวก สติ๊กเกอร์ไลน์ประเทศไทยเปิดเผยว่า คนไทยมีสติ๊กเกอร์ไลน์สะสมสูงถึงคนละ 65 ชุด ซึ่งเป็นสติ๊กเกอร์ที่ต้องชำระเงิน 20 ชุด เหตุผลที่คนไทยมีจำนวนสติ๊กเกอร์สูงขึ้นเนื่องจากการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย ร่วมกับการสนับสนุนนักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ชาวไทย กระทั่งมีจำนวนนักวาดมากเป็นอันดับสองในภูมิภาค กล่าวคือ มีนักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์กว่า 480,000 คน ในประเทศไทยมีสติ๊กเกอร์ไลน์ของคนไทยจำหน่ายบน LINE Creators Market กว่า 2,000,000 ชุด (Techsauce Team, 2562)

สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีหลากหลายรูปแบบ เช่น สติ๊กเกอร์ชื่อ สติ๊กเกอร์เล่นคำ สติ๊กเกอร์ตัวอักษรใหญ่ และสติ๊กเกอร์ศิลปิน ดาราหรือคนดัง (ไทยรัฐออนไลน์, 2562) คำหรือถ้อยคำที่ปรากฏบนสติ๊กเกอร์เหล่านั้น มักเป็นคำที่ทักทาย คำสรรพนามแทนคนรัก คำกริยาแสดงเจตนาต่าง ๆ คำลงท้ายแสดงความรู้สึก คำลงท้ายแสดงมารยาท คำอุทานแสดงอารมณ์ รวมถึงคำปฏิเสธเพื่อบอกปิดหรือไม่ยอมรับ เมื่อ LINE เป็นช่องทางการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ จึงปรากฏให้เห็นว่ามีสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยจำนวนหนึ่งที่ผู้วาดใช้อักษรภาษาไทยโดยสะกดรูปคำตามเสียงพูด ตามจังหวะการพูดที่เป็นธรรมชาติ จึงอาจพบการกลมกลืนเสียง การพลิกเสียง การสับที่เสียง และการตัดเสียงหรือการเพิ่มเสียง ซึ่งหากเสียงเปลี่ยนไปเพียงสภาพใดสภาพหนึ่ง จัดเป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดมีข้อจำกัด (conditioned sound change) (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, หน้า 14) กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนจากเสียงหนึ่งเมื่อมีสภาพแวดล้อมของคำที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงนั้นเท่านั้น ซึ่งทำให้บุคคลออกเสียงคำหรือถ้อยคำนั้นได้ง่ายขึ้นดังตัวอย่าง การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ลำดับ	สติกเกอร์ไลน์	ชื่อชุดสติกเกอร์ไลน์	การสะกดคำแตกต่างจากมาตรฐานการสะกดคำ	เสียงของคำ	การสะกดคำตรงตามมาตรฐานการสะกดคำ	เสียงของคำ
1.		Auongrom Nong Bina	นำเบืออะ	[nâa-bùa ʔàʔ]	นำเบือนะ	[nâa-bùa nâʔ]
2.		CatsterClub	มอง ... ผู้	[mooŋ phûu]	มองผู้ชาย	[mooŋ phûu -chaaʔ]

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังตารางที่ 1 ข้างต้น มีถ้อยคำที่ 1. ที่ว่า “นำเบืออะ” [nâa-bùa ʔàʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “อะ” [ʔàʔ] กลมกลืนตามเสียงพยัญชนะท้ายของคำหน้าเสียงสระ “เออ” /ua/ ของคำว่า “เบือ” [bùa] เป็นเสียงที่เกิดจากเส้นเสียงเหมือนกันแทนที่จะเป็นการใช้ถ้อยคำตามมาตรฐานการสะกด คำว่า “นำเบือนะ” [nâa-bùa nâʔ] และมีถ้อยคำที่ 2. ที่ว่า “มอง ... ผู้” [mooŋ phûu] ซึ่งมีการตัดเสียงพยางค์ “ชาย” [chaaʔ] มาจากถ้อยคำ “มองผู้ชาย” [mooŋ phûu-chaaʔ] ถ้อยคำที่ปรากฏใน สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยทั้ง 2 ตัวอย่างดังกล่าว จัดเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบ มีข้อจำกัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทยมักแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระบบเสียงในภาษาไทย กับระบบเสียงในภาษาต่างประเทศในมิติต่าง ๆ เช่น เทคนิคการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีใน ภาษาไทย (ณัฐธนธิรา ศรีภา, 2559) การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทย (รัชตพล ชัยเกียรติธรรม, 2559) และเสียงแปรในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย (อัศร ธนะศิริกุล, 2561) กล่าวคือ ยังไม่ปรากฏงานวิจัยด้านภาษาไทยที่ใช้แหล่งข้อมูลสติกเกอร์ไลน์

ด้วยเหตุที่ยังไม่ปรากฏงานวิจัยด้านภาษาไทยที่ใช้แหล่งข้อมูลสติกเกอร์ไลน์แล้ว LINE เป็นช่องทาง การสื่อสารอันดับหนึ่งของไทย และมีสติกเกอร์ไลน์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร โดย ผู้ใช้บริการไม่ต้องพิมพ์ข้อความขนาดยาว จึงปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดอัน สะดวกหรือง่ายต่อการออกเสียงและเป็นไปตามจังหวะการพูดที่เป็นธรรมชาติแทนคำที่ต่างไปจาก มาตรฐานการเขียนคำ เป็นเหตุผลสำคัญให้ผู้วิจัยสนใจวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตาม เสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย อันสะท้อนให้เป็นปรากฏการณ์การใช้ภาษาไทยในสื่อ สังคมออนไลน์วิธีหนึ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดที่พบมากที่สุด ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร คือ สติกเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers ใน LINE STORE ของ LINE โดยกำหนดเฉพาะสติกเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นอักษรไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' stickers) โดยเริ่มรวบรวมตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง กระทั่งครบจำนวน 20 ชุดซึ่งมีจำนวนสติกเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 ตัว
2. เครื่องมือ คือ ตารางสำหรับรวบรวม บันทึก และจำแนกข้อมูลสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย
3. การรวบรวมข้อมูล กระทำโดยรวบรวมเฉพาะสติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด
4. การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดตามแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงประเภทการเปลี่ยนแปลงชนิดมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์, 2526, หน้า 14-26) และการใช้ลักษณะบังคับทางเสียง (อุดม วัชรินทร์ลิขิตต์, 2542, หน้า 122-128)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีรายละเอียดสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดพบว่า สติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักษรภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดมีจำนวนทั้งสิ้น 26 ตัว คิดเป็นร้อยละ 13.9 ของจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดทั้งหมด 187 ตัว ผู้วิจัยแสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย และ 2) การ

เปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบว่า สติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักษรภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดมีจำนวนทั้งสิ้น 22 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.61 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่จำแนกตามการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษา 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนเสียงตามเสียง ที่นำมาข้างหน้า และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า

การกลมกลืนเสียง คือ การที่เสียงที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกันเพราะมีความหมายเหมือนกันเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมามีอิทธิพล หากการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์แรกมีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา คือ การกลมกลืนตามเสียงหน้า

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้าจำนวน 2 ตัว คิดเป็นร้อยละ 7.69 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว ดังตัวอย่างที่ 1 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

(LINE STORE, 2562ก)

ตัวอย่างที่ 1 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 13 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Antny. ของนักวาด LineGangZaa

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] ซึ่งมาจากถ้อยคำ “แจ่มเลย” [cà̀m læj] “แจ่ม” [cɛ̀m] มีความหมายนัยตรง หมายถึง กระจ่าง ไม่มัวหมอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 340) มีคำว่า “เลย” [læj] หมายถึง ทันที ที่เดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,080)

ถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] มีเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ ของคำว่า “เบย” [bæj] ซึ่งเป็นคำหลังของถ้อยคำที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกับคำว่า “เลย” [lɔ̀j] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ เพราะมีความหมายเดียวกัน แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมามีอิทธิพล คือ การกลมกลืนเสียง กล่าวคือ มีการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำแรก คือเสียง “ม” /m/ ของคำว่า “แจ่ม” [cɛ̀m] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือริมฝีปากทั้งสอง มามีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของคำที่ตามมา คือเสียง “บ” /b/ ของคำว่า “เบย” [bæj] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือริมฝีปากทั้งสองเช่นเดียวกัน “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] จึงเป็นการกลมกลืนตามเสียงหน้า แทนที่จะเป็นคำว่า “แจ่มเลย” ที่มีเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ ของคำหลัง “เลย” [lɔ̀j] ซึ่งใช้อวัยวะในการออกเสียงคือข้างลิ้นกับปุ่มเหงือกในการออกเสียง ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้าย “ม” /m/ ของคำว่า “แจ่ม” [cɛ̀m]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “แจ่มเลย” [cɛ̀m lɔ̀j] เพราะมีความหมายเหมือนกัน กล่าวคือ หมายถึง สวย เจ๋ง ดูดี หรือสมบูรณ์แบบ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนไปในสภาพการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้าเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบกลมกลืนเสียง ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง

การตัดเสียง หรือการสูญเสียเสียง คือ การที่หน่วยเสียงในคำหรือส่วนของคำหายไป ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียจำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 76.92 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 คำ

ผู้วิจัยนำเสนอโดยจำแนกการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การตัดเสียงหรือการสูญเสียพยางค์ และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียคำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียพยางค์

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียพยางค์จำนวน 10 คำ คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 คำ ดังตัวอย่างที่ 2 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

(LINE STORE, 2562ง)

ตัวอย่างที่ 2 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 2 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว

ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Chubby X Nang-Rum Collaboration ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ทำอะไรคะ” [tham raj khá] มาจากถ้อยคำ “ทำอะไรคะ” [tham ʔa-raj khá] มีคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามถาม ใช้แทนนาม และใช้แสดงคำถามในขณะเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, หน้า 27) หรือใช้แทนนามที่ไม่เฉพาะเจาะจง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,388)

คำว่า “ไร” [raj] มีการตัดเสียงพยัญค์ “อะ” [ʔa] ซึ่งเป็นพยางค์หน้าของคำว่า “อะไร” [ʔa-raj]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ไร” [raj] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงพยัญค์ต้น “อะ” [ʔa] ไป

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยัญค์ ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำจำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว ดังตัวอย่างที่ 3 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 3 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 4 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว
ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Chubby The Wife by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “งานบ้านเสร็จยัง” [ŋaən-bâan sèt jan] มาจากถ้อยคำ “งานบ้านเสร็จหรือยัง” [ŋaən-bâan sèt rǔw jan] “หรือ” [rǔw] เป็นคำสันธานบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,310)

ถ้อยคำ “งานบ้านเสร็จยัง” [ŋaən-bâan sèt jan] มีการตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw] ซึ่งเป็นคำแสดงคำถาม กล่าวคือ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำช่วยกริยาในประโยคคำถามปฏิเสธ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 943) ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงทั้งคำ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw]

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงคำ ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบว่าสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักษรภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด 2 ลักษณะ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.39 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว แสดงการวิเคราะห์รูปแบบที่พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียงคำดังตัวอย่างที่ 4 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 4 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BearPlease ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ตั้งหมด” [tɑŋ mət] มาจากถ้อยคำ “สดางค์หมด” [sa-taŋ mət] คำว่า “สดางค์” [sa-taŋ] เป็นคำนาม โดยปริยาย หมายถึง เงินที่ใช้สอย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,157)

คำว่า “ตั้ง” [tɑŋ] มีการตัดเสียงพยางค์ “สะ” [sɑ] ซึ่งเป็นคำประกอบหน้าคำอื่นที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต บ่งความว่า กอบด้วย หรือพร้อมด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,152) ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากคำว่า “สดางค์” [sa-taŋ] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียง ทั้งคำ

นอกจากนี้ คำว่า “ตั้ง” [tɑŋ] มีการตัดเสียงสระ “-า” /ɑ/ ซึ่งเป็นสระเสียงยาว เป็นเสียงสระ “-ะ” /a/ ซึ่งเป็นสระเสียงสั้น ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากคำว่า “สดางค์” [sa-taŋ] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงสระ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ตั้ง” [tɑŋ] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สดางค์” [sa-taŋ] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกันจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงคำว่า “ส” [sɑ] และตัดเสียงสระ “-า” /ɑ/ ซึ่งเป็นสระเสียงยาว เป็นเสียงสระ “-ะ” /a/

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงสระรวมกับการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงคำ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

ผู้วิจัยสรุปจำนวนสติ๊กเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย		
1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า	2	7.69
1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง		
1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์	10	38.46
1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ	10	38.46
2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน		
2 ลักษณะ		
การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ	4	15.39
รวม	26	100

ผู้วิจัยพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ได้แก่ การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ และ 2) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดพบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดจำนวนทั้งสิ้น 22 ตัว ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่กลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า จำนวน 2 ตัว คิดเป็นร้อยละ 7.69 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียง จำนวน 20 ตัว คิดเป็นร้อยละ 76.92 จำแนกเป็นสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ จำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำ จำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ พบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ จำนวนทั้งสิ้น 4 ตัว ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 15.39

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าพบการตัดเสียงหรือการสูญเสียมากที่สุด เนื่องจากการพูดอันเป็นธรรมชาติ เช่นคำว่า “ฉัน” [chǎn] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 บุคคลมักออกเสียงว่า “ฉั้น” [chán] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 35) คำว่า “เขา” [khǎw] บุคคลมักออกเสียงว่า “เค้า” [kháw] เมื่อทำหน้าที่เป็นทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (สถาบันภาษาไทย, 2552, หน้า 25)

นอกจากนี้ยังมีเขียนคำบางคำใช้สระยาว แต่กลับออกเป็นเสียงสั้น เช่น คำว่า “ท่าน” [thân] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คำบางคำใช้สระสั้น แต่กลับออกเป็นเสียงยาว เช่น คำว่า น้ำ [nám] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 35) คำบางคำตัดเสียงพยางค์ เช่นคำว่า “อะไร” ที่ปรากฏในตัวอย่างที่ 2 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ไร” [raj] และถ้อยคำบางถ้อยคำตัดเสียงคำออกทั้งคำ เช่น ถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] ในตัวอย่างที่ 3 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ยัง” [jan]

ส่วนการกลมกลืนเสียงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่พบน้อยที่สุด เนื่องจากการกลมกลืนเสียงมีลักษณะบังคับทางเสียง (phonologically conditioned หรือ phonologically defined) มามีอิทธิพล เช่น คำว่า “สิบเอ็ด” [sìp-èt] ผู้พูดมักออกเสียงว่า “สิบเบ็ด” [sìp-bèt] เนื่องจากเสียงพยัญชนะตัวข้างหน้ามีอิทธิพลเหนือตัวที่ตามมา กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดตามตราแม่ กบ /p/ ของคำว่า “สิบ” [sìp] บังคับให้เสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “เอ็ด” [èt] กลายเป็นเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ จึงเป็นการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้า (progressive assimilation) (อุดม วโรตม์สิกขิตต์, 2542, หน้า 122) ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำ “แจ่มเลย” [cǎm læj] ในตัวอย่างที่ 1 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงว่า “แจ่มเบย” [cǎm bæj]

อย่างไรก็ตาม กรณีการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้าของถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cǎm bæj] อาจไม่ใช่การกลมกลืนเสียงแท้ เนื่องจากคำว่า “เบย” [bæj] ซึ่งเป็นหน่วยย่อยของคำ (allomorph) หน่วยคำเดียวกันกับคำว่า “เลย” [læj] (อุดม วโรตม์สิกขิตต์, 2542, หน้า 122) เกิดจากการแผลงเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ เป็นเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ ด้วยความผิดพลาดของผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการใช้แผงแป้นอักขระ “บ” ซึ่งให้เสียง /b/ กับอักขระ “ล” ซึ่งให้เสียง /l/ ที่อยู่ใกล้กันของคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต การพิมพ์ผ่านแผงแป้นอักขระดังกล่าว จึงผิดพลาดได้บ่อยครั้ง กระทั่งผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์กับผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยทั่วไปเข้าใจว่า “เบย” [bæj] หมายถึง “เลย” [læj] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบหลังคำอื่นเพื่อเน้นความว่า ทันทีหรือทีเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1, 080) นอกจากนี้ การใช้คำว่า “เบย” [bæj] ยังแฝงนัยสื่อถึงความรู้สึกไม่จริงจัง หรือหยอกล้อคู่สนทนา (LONGDO Dict, 2563)

แม้การสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์มีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ของสติกเกอร์ไลน์ ทำให้นักวาดสติกเกอร์ไลน์คำนึงถึงความกระชับของคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏร่วมกับตัวละครบนสติกเกอร์ไลน์ ส่งผลให้คำหรือ

ถ้อยคำบนสติกเกอร์ไลน์สั้น กระชับ สื่อสารระหว่างคู่สนทนาได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว จึงปรากฏการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงมากที่สุด ทั้งเสียงสระ เสียงพยัญชนะ รวมถึงเสียงคำแต่การสะกดตามมาตรฐานการเขียนคำยังคงจำเป็น เนื่องจากการสะกดตามเสียงพูดอาจก่อให้เกิดความสับสนได้ หากเป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ต่างความหมายกันในบริบทลักษณะเดียวกัน เช่น คำว่า “ชัน” [chán] ในบริบท “ชันอยู่ที่นั่น” [chán jùu thii nân] อาจเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนได้ว่า “ชัน” [chán] หมายถึงที่สำหรับวางของหรือคำสรรพนามบุรุษที่ 1 นอกจากนี้ยังอาจเป็นอุปสรรคในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ต้องการการสะกดคำตามมาตรฐานการเขียนคำอีกด้วย (นิศยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 32, 36)

การวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทยที่เป็นไปตามข้อจำกัดทางภาษา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามธรรมชาติในภาษาอื่นเช่นกัน เช่น มีการกลมกลืนเสียงในภาษาฝรั่งเศส อาทิ หน่วยเสียง /k/ ในภาษาฝรั่งเศสมีฐานในการเกิดเสียงได้ 3 ตำแหน่ง เมื่อ /k/ นำหน้าสระต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงฐานในการเกิดเสียงในลักษณะกลมกลืนเสียง (แพรวโพนม บุญยะผลิก, 2530, หน้า 198 อ้างถึงใน อัคร ณะศิริกุล, 2561, หน้า 89; สัญชัย สุกฤษณานันท์, 2542, หน้า 135-136 อ้างถึงใน อัคร ณะศิริกุล, 2561) และมีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงในภาษาฝรั่งเศสในหน่วยเสียงที่เป็นเสียงพยัญชนะต้นข้างลิ้น /l/ และ /s/ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวัฒนธรรมที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามมุมมองวิจนปฏิบัติศาสตร์ อันสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมการสื่อสารด้วยความหมายซึ่งบ่งเป็นนัยแทนการสื่อสารตรงตามรูปศัพท์
2. ควรศึกษาวาทกรรมที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามมุมมองวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ อันสะท้อนให้เห็นมิติต่าง ๆ ทางสังคม

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์

1. สามารถนำไปเป็นตัวอย่างหรือกรณีศึกษาเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และการวิบัติของภาษาไทยในสังคมปัจจุบันในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้
2. สามารถนำไปเป็นตัวอย่างหรือกรณีศึกษาเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาไทย และเปรียบเทียบระบบเสียงระหว่างภาษาต่าง ๆ ในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาได้

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงตัวสะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2563 สัญญารับทุนเลขที่ LIA6304076S

บรรณานุกรม

- ไทยรัฐออนไลน์. (2562, มกราคม 25). คนไทยแห่ใช้ “ไลน์” ทะลุ 44 ล้านคน.ไทยรัฐออนไลน์ สืบค้น
 จาก <https://www.thairath.co.th/news/business/market-business/1479193>
- ณรงค์ยศ มหิตถิวัฒนิชชา. (2561). อัปเดตพฤติกรรมและข้อมูลผู้ใช้งาน LINE ประเทศไทย. สืบค้นจาก
<https://www.twfdigital.com/blog/2018/09/thailandline-stats-and-behaviour/>
- ณัฐชนธิรา ศรีภา. (2559). เทคนิคการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย. วารสาร
 สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย. (7)1, หน้า 186-200.
- นิตยา กาญจนะววรรณ. (2554). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชตพล ชัยเกียรติธรรม. (2559). การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทย. วารสาร
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(3), หน้า 21-32.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7
 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันภาษาไทย. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยค และสัมพันธ์สาร:
 วิจักษณ์ ภานุพงศ์ และคณะ. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐาน
 การศึกษา
- อัศร ธนะศิริกุล. (2561). เสียงแปรในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย.วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศส
 แห่งประเทศไทย. 41(135), หน้า 86-96.
- อุดม วโรดมสิขชาติดี. (2542). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics). (พิมพ์ครั้งที่
 16). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- LINE STORE. (2562ก). Antny. สืบค้น จาก <https://store.line.me/stickershop/product/4951078/en>
- _____. (2562ข). BearPlease. สืบค้น จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1204657/en>
- _____. (2562ค). Chubby The Wife by Ton-Mai. สืบค้นจาก <https://store.line.me/stickershop/product/6680588/en>
- _____. (2562ง). Chubby X Nang-Rum Collabaration. สืบค้นจาก <https://store.line.me/stickershop/product/6933390/en>

- LONGDO Dict. (2563. เบย. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562 จาก <https://dict.longdo.com/search/%E0%B9%80%E0%B8%9A%E0%B8%A2>
- Techsauce Team. (2562). **LINE Sticker Creator**ไทยเติบโตอันดับหนึ่ง เผยสถิติคนไทยมีสติ๊กเกอร์ไลน์สูงถึง 65 ชุดต่อคน. สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <https://techsauce.co/news/line-sticker-creators-become-the-first-successful-country-in-asia2019>